

Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών

Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1945

Σύμβαση για την ισότητα μεταχείρισης (στην κοινωνική ασφάλεια), 1962 (No. 118)

Τελική Πράξη της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (1968)

Διακήρυξη για τις αρχές του διεθνούς δικαίου που αφορούν στις φιλικές σχέσεις και στη συνεργασία μεταξύ κρατών σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών

Διακήρυξη της Βιέννης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Καταστατικός Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών¹

[όπως κυρώθηκε με τον Α.Ν. 585 της 27/29 Σεπτεμβρίου 1945 : περί κυρώσεως του εν Αγίω Φραγκίσκω υπογραφέντος Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών (ΦΕΚ Α΄ 242) και τροποποιήθηκε με το Ν. 4460/1965 «περί κυρώσεως των από 17.12.1963 και υπ΄ αριθμ. 1991 Α και Β (XVIII) αποφάσεων της Γενικής Συνελεύσεως του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών «περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών» (ΦΕΚ 65, τ. Α΄), με το Ν.Δ. 155/1969 «Περί κυρώσεως τροποποιήσεως του άρθρου 109 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών», (ΦΕΚ 63, τ. Α΄) και με την από 5.3.1973 απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών «περί εγκρίσεως της τροποποιήσεως του άρθρου 61 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών», (ΦΕΚ 77, τ. Α΄)].

Άρθρον μόνον.- Κυρούται ο εν Αγίω Φραγκίσκω τη 6η Ιουνίου 1945 υπογραφείς Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών, περιλαμβάνων και το Καταστατικόν του Διεθνούς Δικαστηρίου ως και ο υπογραφείς υπό την αυτήν ημερομηνίαν Προσωρινός Διακανονισμός, ων το κείμενον έπεται εν αγγλικώ και γαλλικώ πρωτοτύπω και ελληνική μεταφράσει.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ημείς οι Λαοί των Ηνωμένων Εθνών, αποφασισμένοι,

Όπως σώσωμεν τας επερχόμενας γενεάς από την μάστιγα του πολέμου, ήτις δίς εις το διάστημα μιάς γενεάς επεσώρευσεν άφατον θλίψιν εις την ανθρωπότητα,

Όπως διακηρύξωμεν εκ νέου πίστιν εις τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, εις την αξιοπρέπειαν και την αξίαν του ανθρώπου, εις την ισότητα των δικαιωμάτων ανδρών και γυναικών και Εθνών μεγάλων και μικρών,

Όπως καθιερώσωμεν όρους υφ» ούς η Δικαιοσύνη και ο σεβασμός προς τα υποχρεώσεις αίτινες πηγάζουσιν εκ των συνθηκών και άλλων πηγών του διεθνούς δικαίου, δύνανται να τηρηθώσιν και,

Όπως ευνοήσωμεν την κοινωνικήν πρόοδον και καλλίτερα επίπεδα ζωής εντός μεγαλύτερας

¹ Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών υπογράφηκε στις 26 Ιουνίου 1945 στον Άγιο Φραγκίσκο, με την ολοκλήρωση της Διάσκεψης του ΟΗΕ για τους διεθνείς οργανισμούς και άρχισε να ισχύει στις 24.10.1945, σύμφωνα με το άρθρο 110. Το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Χάρτη.

Οι τροποποιήσεις των άρθρων 23, 27 και 61 του Χάρτη υιοθετήθηκαν από τη Γενική Συνέλευση στις 17.12.1963 και άρχισαν να ισχύουν στις 31.8.1965. Μεταγενέστερη τροποποίηση του άρθρου 61 υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση στις 20.12.1971 και άρχισε να ισχύει στις 24.9.1973. Η τροποποίηση του άρθρου 109 υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση στις 20.12.1965 και άρχισε να ισχύει στις 12.6.1968.

Με την τροποποίηση του άρθρου 23 αυξάνονται τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας από έντεκα σε δέκα πέντε. Το τροποποιημένο άρθρο 27 ορίζει ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας για διαδικαστικά ζητήματα λαμβάνονται με τη σύμφωνη ψήφο των εννέα μελών (πρώην επτά) και για όλα τα άλλα θέματα με τη σύμφωνη ψήφο των εννέα μελών (πρώην επτά), συμπεριλαμβανομένων των σύμφωνων ψήφων των πέντε μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Το τροποποιημένο άρθρο 61 που άρχισε να ισχύει στις 31.8.1965 προβλέπει την αύξηση των μελών του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου από δέκα οκτώ σε είκοσι επτά. Η μεταγενέστερη τροποποίηση αυτού του άρθρου, που άρχισε να ισχύει στις 24.9.1973 προέβλεπε την αύξηση των μελών του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου από είκοσι επτά σε πενήντα τέσσερα.

Η τροποποίηση του άρθρου 109, που αφορά στην πρώτη παράγραφο αυτού του άρθρου, προβλέπει τη σύγκληση Γενικής Διάσκεψης των κρατών μελών για την αναθεώρηση του Χάρτη σε ημερομηνία και τόπο που θα καθοριστούν με ψήφο των δύο τρίτων των μελών της Γενικής Συνέλευσης και ενός οιουδήποτε εκ των εννέα (πρώην επτά) μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η παράγραφος 3 του άρθρου 109, που ορίζει για την εξέταση του ενδεχόμενου της σύγκλησης διάσκεψης αναθεώρησης κατά την 10η τακτική σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης διατήρησε την αρχική διατύπωση της αναφοράς στη «ψήφο οιουδήποτε μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας», αφού η παράγραφος αυτή υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του 1955, κατά την 10η τακτική σύνοδο, και από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

ελευθερίας,

Και προς τούτο,

Να είμεθα ανεκτικοί και να ζώμεν εν ειρήνη μετ' αλλήλων ως καλοί γείτονες,

Να ενώνωμεν τας δυνάμεις μας προς διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας,

Να εξασφαλίζωμεν δια της παραδοχής αρχών και της καθιερώσεως μεθόδων, όπως η ένοπλος βία μη χρησιμοποιήται ειμή εν τω κοινώ συμφέροντι και

Να χρησιμοποιώμεν τον διεθνή μηχανισμόν δια την προαγωγήν της οικονομικής και κοινωνικής προόδου απάντων των λαών,

Απεφασίσαμεν να ενώσωμεν τας προσπάθειάς ημών δια την επίτευξιν των σκοπών τούτων.

Επομένως αι οικείαι Κυβερνήσεις ημών δι' αντιπροσώπων συνελθόντων εν τη πόλει του Αγίου Φραγκίσκου, επιδειξάντων τα πληρεξούσια αυτών ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν επί του κάτωθι Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών και δια του παρόντος ιδρύουσιν Διεθνή Οργανισμόν όστις θέλει επονομασθή «Ηνωμένα Έθνη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι: ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Άρθρον 1.- Σκοποί των Ηνωμένων Εθνών είναι οι εξής :

α. Να διατηρώσι την διεθνήν ειρήνην και ασφάλειαν και προς τούτο να λαμβάνωσι τελεσφόρα συλλογικά μέτρα δια την πρόληψιν και αποτροπήν των απειλών κατά της ειρήνης και δια την καταστολήν επιθετικών ενεργειών ή άλλων διαταράξεων της Ειρήνης, και να επιτυγχάνωσι, δι' ειρηνικών μέσων και συμφώνως προς τας αρχάς της δικαιοσύνης και του διεθνούς δικαίου την διευθέτησιν ή διακανονισμόν διεθνών διαφορών ή καταστάσεων αίτινες θα ηδύναντο να οδηγήσωσι εις την διατάραξιν της ειρήνης.

2. Να αναπτύσωσι φιλικάς σχέσεις μεταξύ των Εθνών βασιζομένας εις τον σεβασμόν προς την αρχήν της ισότητος των δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των λαών και να λαμβάνωσι άλλα κατάλληλα μέτρα προς ενίσχυσιν της παγκοσμίου ειρήνης.

3. Να επιτυγχάνωσι διεθνή συνεργασίαν επιλύοντες τα διεθνή προβλήματα οικονομικής, κοινωνικής, εκπολιτιστικής και ανθρωπιστικής φύσεως και προάγοντες και ενθαρρύνοντες τον σεβασμόν προς τα δικαιώματα του ανθρώπου και τας θεμελιώδεις ελευθερίας δια πάντας άνευ διακρίσεως φυλής, φύλου, γλώσσης ή θρησκείας, και

4. Να ώσι κέντρον δια την εναρμόνισιν της δράσεως των Εθνών προς επίτευξιν των κοινών τούτων σκοπών.

Άρθρον 2.- Ο Οργανισμός και τα Μέλη του, εν τη επιδιώξει των σκοπών των εν άρθρω 1 εκτιθεμένων, θα ενεργώσι συμφώνως προς τα ακόλουθους αρχάς.

1. Ο Οργανισμός βασίζεται επί της αρχής της κυριάρχου ισότητος όλων των Μελών του.

2. Πάντα τα Μέλη, επί σκοπώ όπως εξασφαλισθώσιν εις άπαντα εξ αυτών τα δικαιώματα και τα πλεονεκτήματα τα απορρέοντα εκ της ιδιότητος αυτών ως Μελών, οφείλουσι να εκπληρώσι καλή τη πίστει τας υποχρεώσεις τας αναλαμβανομένας υπ» αυτών κατά τον παρόντα Χάρτην.

3. Πάντα τα Μέλη οφείλουσι να διακανονίζωσι τας διεθνείς των διαφοράς δι' ειρηνικών μέσων, κατά τοιούτον τρόπον, ώστε η διεθνής ειρήνη, ασφάλεια και δικαιοσύνη να μη τίθενται εν κινδύνω.

4. Πάντα τα Μέλη θα απέχωσι εις τας διεθνείς αυτών σχέσεις της απειλής ή χρήσεως βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητος ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οιοσδήποτε Κράτους ή καθ' οιοσδήποτε άλλον τρόπον ασυμβίβαστον προς τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.

5. Πάντα τα Μέλη θα δίδωσιν εις τον Οργανισμόν των Ηνωμένων Εθνών πάσαν συνδρομήν εις οιασδήποτε ενέργειαν, εις την οποίαν ήθελεν ούτος προβή συμφώνως προς τον παρόντα Χάρτην, και θα αποφεύγωσι την παροχήν συνδρομής εις οιοσδήποτε Κράτος, εναντίον του οποίου τα Ηνωμένα

Εθνη λαμβάνουσι προληπτικά ή εξαναγκαστικά μέτρα.

6. Ο Οργανισμός θα εξασφαλίζει ώστε τα Κράτη άτινα δεν είναι Μέλη των Ηνωμένων Εθνών να ενεργώσι συμφώνως προς τας αρχάς ταύτας, εφ' όσον τούτο είναι αναγκαίον δια την τήρησιν της Διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

7. Ουδεμία διάταξις εκ των διαλαμβανομένων εις τον παρόντα Χάρτην θα παρέχη το δικαίωμα εις τα Ηνωμένα Εθνη να επεμβαίνωσιν εις ζητήματα ανήκοντα ουσιαστικώς εις την εσωτερικήν δικαιοδοσίαν οιαδήποτε Κράτους ή θα υποχρεοί τα Μέλη να υποβάλλωσι παρόμοια ζητήματα προς διακανονισμόν κατά τον παρόντα Χάρτην. Η αρχή αυτή εν τούτοις δεν θα παρεμποδίξη την εφαρμογήν εξαναγκαστικών μέτρων κατά το κεφάλαιον VII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II: ΜΕΛΗ

Άρθρον 3.- Αρχικά Μέλη των Ηνωμένων Εθνών θα είναι τα Κράτη, άτινα μετασχόντα εις την εν Αγίω Φραγκίσκω Συνδιάσκεψιν των Ηνωμένων Εθνών επί της Διεθνούς Οργανώσεως ή υπογράψαντα προγενεστέρως την δήλωσιν των Ηνωμένων Εθνών της 1ης Ιανουαρίου 1942, θα υπογράψωσι τον παρόντα Χάρτην και θα επικυρώσωσιν αυτόν συμφώνως τω άρθρω 110.

Άρθρον 4.- 1. Μέλη των Ηνωμένων Εθνών δύνανται να γίνουν πάντα τα Κράτη τα επιθυμούντα την Ειρήνην, άτινα αποδέχονται τας υποχρεώσεις τας διαλαμβανομένας εις τον παρόντα Χάρτην και άτινα κατά την κρίσιν του Οργανισμού είναι ικανά και έχωσι την διάθεσιν να εκπληρώσωσι τας υποχρεώσεις ταύτας.

2. Η αποδοχή ως Μέλους οιαδήποτε Κράτους εις τα Ηνωμένα Εθνη θα γίνεται δι' αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως τη προτάσει του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρον 5.- Μέλος των Ηνωμένων Εθνών εναντίον του οποίου έχει αναληφθή υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας ενέργεια προληπτική ή εξαναγκαστική δύναται να στερηθή προσωρινώς υπό της Γενικής Συνελεύσεως των δικαιωμάτων και προνομίων του Μέλους τη προτάσει του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η άσκησις των δικαιωμάτων και προνομίων τούτων δύναται να αποκατασταθή πάλιν υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρον 6.- Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, όπερ επανειλημμένως παρεβίασε τας αρχάς τας περιλαμβανομένας εις τον παρόντα Χάρτην, δύναται να αποβληθή του Οργανισμού υπό της Γενικής Συνελεύσεως τη προτάσει του Συμβουλίου Ασφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III : ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρον 7.- 1. Ως κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών συνιστώνται τα ακόλουθα : η Γενική Συνέλευσις, το Συμβούλιον Ασφαλείας, Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον, το Συμβούλιον Κηδεμονίας, το Διεθνές Δικαστήριον και η Γραμματεία.

2. Άλλα επικουρικά όργανα δύνανται να συστηθώσιν, εάν θεωρηθώσιν αναγκαία, συμφώνως προς τον παρόντα Χάρτην.

Άρθρον 8.- Τα Ηνωμένα Έθνη δεν θα θέσωσι ουδένα περιορισμόν εις την εκλογιμότητα ανδρών και γυναικών ίνα μετέχωσι υπό οιαδήποτε ιδιότητα και επί ίσοις όροις εις τα κύρια ή επικουρικά όργανα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV : Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Σύνθεσις

Άρθρον 9.- 1. Η Γενική Συνέλευσις θα αποτελέται εκ πάντων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών.
2. Έκαστον Μέλος δεν θα έχη πλείονας των πέντε αντιπροσώπων εις την Γενικήν Συνέλευσιν.

Καθήκοντα και Εξουσίαι

Άρθρον 10.- Η Γενική Συνέλευσις δύναται να συζητήση οιαδήποτε ζητήματα ή θέματα εντός του πλαισίου του παρόντος Χάρτου ή σχετιζόμενα με τας εξουσίας και καθήκοντα οιοιδήποτε εκ των οργάνων των προβλεπομένων εις τον παρόντα Χάρτην και, εκτός της περιπτώσεως του άρθρου 12, δύναται να κάμνη προτάσεις εις τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή εις το Συμβούλιον Ασφαλείας ή εις αμφότερα επί οιοιδήποτε παρομοίου ζητήματος ή θέματος.

Άρθρον 11.- 1. Η Γενική Συνέλευσις δύναται να εξετάζη τας γενικάς αρχάς συνεργασίας προς διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, περιλαμβανομένων και των αρχών των διεπουσών τον αφοπλισμόν και την ρύθμισιν των εξοπλισμών, και δύναται να κάμνη προτάσεις, όσον αφορά τας αρχικάς ταύτας προς τα Μέλη ή το Συμβούλιον Ασφαλείας ή και εις αμφότερα.

2. Η Γενική Συνέλευσις δύναται να συζητή πάν ζήτημα αναφερόμενον εις την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας όπερ ήθελεν αχθή ενώπιον αυτής υπό οιοιδήποτε Μέλους των Ηνωμένων Εθνών, ή υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας ή υπό Κράτους όπερ δεν είναι Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, συμφώνως τω άρθρω 35, παράγραφος 2, και, εξαιρέσει των προβλεπομένων υπό του άρθρου 12, δύναται να κάμνη προτάσεις περί παντός τοιούτου ζητήματος προς το ενδιαφερόμενον Κράτος, ή τα ενδιαφερόμενα Κράτη ή προς το Συμβούλιον Ασφαλείας ή και προς αμφότερα. Οιοιδήποτε τοιούτον ζήτημα, όπερ απαιτεί ενέργειαν, θα παραπέμπηται εις το Συμβούλιον Ασφαλείας υπό της Γενικής Συνελεύσεως πρό ή και κατόπιν συζητήσεως.

3. Η Γενική Συνέλευσις δύναται να επισύρη την προσοχήν του Συμβουλίου Ασφαλείας επί καταστάσεων, αίτινες θα ηδύναντο να θέσωσιν εν κινδύνω την διεθνή ειρήνην και ασφάλειαν.

4. Αι εξουσίαι της Γενικής Συνελεύσεως αι καθοριζόμεναι εις το παρόν άρθρον δεν περιορίζουν την γενικήν έκτασιν του άρθρου 10.

Άρθρον 12.- 1. Εφ' όσον το Συμβούλιον Ασφαλείας ασκή εν σχέσει προς οιαδήποτε διαφοράν ή κατάστασιν, τα καθήκοντα τα προβλεπόμενα υπό του παρόντος Χάρτου, η Γενική Συνέλευσις δεν θα υποβάλλη προτάσεις αναφορικώς με την εν λόγω διαφοράν ή κατάστασιν, εκτός εάν ζητήση τούτο το Συμβούλιον Ασφαλείας.

2. Ο Γενικός Γραμματέας, τη συναινέσει του Συμβουλίου Ασφαλείας, θα ανακοινή εις την Γενικήν Συνέλευσιν καθ' εκάστην σύνοδον πάντα τα ζητήματα τα σχετικά προς την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας άτινα συζητούνται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας και ομοίως θα ειδοποιή την Γενικήν Συνέλευσιν ή τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών, εάν η Γενική Συνέλευσις δεν ευρίσκεται εν συνόδω, ευθύς ως το Συμβούλιον Ασφαλείας παύση να ασχολήται με τα ζητήματα ταύτα.

Άρθρον 13.- 1. Η Γενική Συνέλευσις θα εγκαινιάση μελέτας και θα κάμνη προτάσεις προς τον σκοπόν όπως :

α. προαγάγη την διεθνή συνεργασίαν επί του πολιτικού πεδίου και ενθαρρύνη την προοδευτικήν ανάπτυξιν του διεθνούς δικαίου και την κωδικοποίησιν αυτού.

β. προαγάγη την διεθνή συνεργασίαν εις τον οικονομικόν, κοινωνικόν, εκπολιτιστικόν, εκπαιδευτικόν και υγειονομικόν πεδίων και υποβοηθήση την πραγμάτωσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών δια πάντας άνευ διακρίσεως φυλής, φύλου, γλώσσης ή θρησκείας.

2. Αι περαιτέρω ευθύναι, καθήκοντα και εξουσίαι της Γενικής Συνελεύσεως, όσον αφορά τα ζητήματα τα αναφερόμενα εις την ανωτέρω παράγραφον 1 (β) εκτίθενται εις τα Κεφάλαια ΙΧ και Χ.

Άρθρον 14.- Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 12 η Γενική Συνέλευσις δύναται να προτείνη μέτρα δια την ειρηνικήν διευθέτησιν πάσης καταστάσεως, ανεξαρτήτως του πως προεκλήθη αύτη, ήν αύτη θεωρή ως δυναμένην να βλάβη την γενικήν ευημερίαν ή τας φιλικάς σχέσεις μεταξύ των εθνών, συμπεριλαμβανομένων των καταστάσεων των προερχομένων εκ παραβιάσεως τινός των εν τω παρόντι Χάρτη εκτιθεμένων Σκοπών και Αρχών των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 15.- 1. Η Γενική Συνέλευσις θα λαμβάνη και θα εξετάζη ετησίως και ειδικάς εκθέσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας. Αι εκθέσεις αύται δέον να περιλαμβάνωσι απολογισμόν των αποφασισθέντων ή ληφθέντων μέτρων παρά του Συμβουλίου Ασφαλείας προς διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Η Γενική Συνέλευσις θα λαμβάνη και θα εξετάζη εκθέσεις των άλλων οργάνων των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 16.- Η Γενική Συνέλευσις θα εκτελή εν σχέσει με το διεθνές σύστημα Κηδεμονίας, τα καθήκοντα τα καθοριζόμενα δι' αυτό υπό των Κεφαλαίων ΧΙΙ και ΧΙΙΙ συμπεριλαμβανομένης και της εγκρίσεως των συμφωνιών Κηδεμονίας δια περιοχάς μη χαρακτηριζόμενας ως στρατηγικάς.

Άρθρον 17.- 1. Η Γενική Συνέλευσις θα εξετάζη και θα εγκρίνη τον προϋπολογισμόν του Οργανισμού.

2. Αι δαπάναι του Οργανισμού θα βαρύνωσι τα Μέλη κατά την γινομένην υπό της Γενικής Συνελεύσεως κατανομήν.

3. Η Γενική Συνέλευσις θα εξετάζη και θα εγκρίνη πάντα διακανονισμόν οικονομικών, ή προϋπολογισμόν μετά των ειδικευμένων οργανώσεων των αναφερομένων εν άρθρω 57 και θα εξετάζη τους διοικητικούς προϋπολογισμούς των τοιούτων ειδικευμένων οργανώσεων προς τον σκοπόν του να προβαίνη εις προτάσεις προς τας ενδιαφερομένας οργανώσεις.

Ψηφοφορία

Άρθρον 18.- 1. Έκαστον μέλος της Γενικής Συνελεύσεως θα έχη μίαν ψήφον.

2. Αι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως επί σοβαρών ζητημάτων θα λαμβάνωνται κατά πλειοψηφίαν των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων Μελών. Μεταξύ των ζητημάτων τούτων συγκαταλέγονται: προτάσεις αφορώσαι την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, την εκλογήν των μη μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, την εκλογήν των μελών του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου, την εκλογήν των μελών του Συμβουλίου Κηδεμονίας συμφώνως τη παραγράφω 1(γ) του άρθρου 86, την αποδοχήν νέων Μελών μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών, την αναστολήν των δικαιωμάτων και προνομίων της ιδιότητος του Μέλους, την αποβολήν Μελών, ζητήματα αναφερόμενα εις την λειτουργίαν του συστήματος Κηδεμονίας και ζητήματα προϋπολογισμού.

3. Αποφάσεις επί άλλων ζητημάτων, συμπεριλαμβανομένου και του καθορισμού προσθέτων κατηγοριών ζητημάτων, εφ' ών λαμβάνεται απόφασις δια πλειοψηφίας των δύο τρίτων, θα λαμβάνωνται υπό της πλειοψηφίας των παρόντων και ψηφιζόντων Μελών.

Άρθρον 19.- Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, όπερ ήθελε καθυστερήσει την καταβολήν των συνδρομών του προς τον Οργανισμόν δεν θα έχη ψήφον εν τη Γενική Συνελεύσει εάν το καθυστερούμενον υπ' αυτού ποσόν είναι ίσον ή υπερβαίνη τας οφειλομένας υπ' αυτού συνδρομάς των προηγουμένων δύο πλήρων ετών. Η Γενική Συνέλευσις, δύναται, ούχ ήττον, να επιτρέψη εις τοιούτον Μέλος

να ψηφίσει, εάν βεβαιωθεί ότι η μη πληρωμή οφείλεται εις συνθήκας, ανεξαρτήτους της θελήσεώς του.

Συνεδρία

Άρθρον 20.- Η Γενική Συνέλευσις θα συνέρχεται εις τακτικήν ετησίαν σύνοδον και οσάκις ήθελον απαιτήσει τούτο αι περιστάσεις, εις εκτάκτους τοιαύτας. Αι έκτακτοι σύνοδοι θα συγκαλούνται υπό του Γενικού Γραμματέως τη αιτήσιν του Συμβουλίου Ασφαλείας ή της πλειοψηφίας των Μελών του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 21.- Η Γενική Συνέλευσις θα καταρτίσῃ τον εσωτερικόν αυτής Κανονισμόν. Θα εκλέγῃ τον Πρόεδρον αυτής δι' εκάστην σύνοδον.

Άρθρον 22.- Η Γενική Συνέλευσις θα συγκροτή ὅσα κρίνη αναγκαίον βοηθητικά ὄργανα δια την εκτέλεσιν των καθηκόντων της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Σύνθεσις

Άρθρον 23.- 1. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα συγκροτείται εκ δέκα πέντε Μελών των Ηνωμένων Εθνών. Η Δημοκρατία της Κίνας, η Γαλλία, η Ένωσις των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, το Ηνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας και αι Ηνωμένοι Πολιτεῖαι της Αμερικής θα εἶναι μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας. Η Γενική Συνέλευσις θα εκλέγῃ δέκα ἕτερα Μέλη εκ των Ηνωμένων Εθνών ως μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας², λαμβανομένης δεόντως υπ' ὄψει εν πρώτοις της συμβολῆς των διαφόρων Μελών των Ηνωμένων Εθνών εις την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας και εις τους ἄλλους σκοπούς του Οργανισμού, ως επίσης και της δικαίας κατανομῆς ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς θέσεως.

2. Τα μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας θα εκλέγωνται δια περίοδον δύο ἐτῶν. Κατά την πρώτην εκλογὴν των μη μόνιμων μελών, μετὰ την ἀύξησιν των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας ἀπὸ ἑνδεκα εις δεκαπέντε δύο εκ των τεσσάρων (επιπροσθέτων) νέων μελών θα εκλεγούν δια θητεῖαν ἐνὸς ἔτους.

3. Ἐκαστον μέλος του Συμβουλίου θα ἔχη ἓνα αντιπρόσωπο.

Καθήκοντα και Εξουσίαι

Άρθρον 24.- 1. Ἴνα εξασφαλισθῇ ταχεῖα και αποτελεσματικὴ δράσις των Ηνωμένων Εθνών, τα Μέλη αὐτῶν αναθέτωσι εις το Συμβούλιον Ασφαλείας την κυρίαν ευθύνην δια την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας και συμφωνούσιν ὅτι εν τη εκτελέσει των εκ της ευθύνης ταύτης καθηκόντων του το Συμβούλιον Ασφαλείας ενεργεῖ ἐξ ὀνόματός των.

2. Το Συμβούλιον Ασφαλείας εν τη εκτελέσει των καθηκόντων του τούτων θα ενεργῇ συμφώνως προς τους σκοπούς και τὰς αρχὰς των Ηνωμένων Εθνών. Αι ἐδικαί εξουσίαι, αι ἀπονεμόμεναι εις το Συμβούλιον Ασφαλείας προς εκπλήρωσιν των καθηκόντων του τούτων καθορίζονται εις τα Κεφάλαια VI, VII, VIII και XII.

3. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα υποβάλλῃ εις την Γενικὴν Συνέλευσιν ετησίως και οσάκις εἶναι αναγκαίον ἐδικὰς ἐκθέσεις προς ἐξέτασιν υπ' αὐτῆς.

² Σύμφωνα με τη σχετική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης τα δέκα μη μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας εκλέγονται ως ακολούθως: α) πέντε εκ των αφρικανικών και ασιατικών κρατῶν, β) εν εκ των κρατῶν της Ανατολικῆς Ευρώπης, γ) δύο εκ των λατινοαμερικανικῶν κρατῶν, δ) δύο εκ των κρατῶν Δυτικῆς Ευρώπης και ἐτέρων κρατῶν.

Άρθρον 25.- Τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών συμφωνούσιν όπως αποδέχωνται και εκτελώσι τας αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας συμφώνως προς τον παρόντα Χάρτη.

Άρθρον 26.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας, όπως προαγάγη την εγκαθίδρυσιν και διατήρησιν διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας με την ελαχίστην χρησιμοποίησιν των οικονομικών και ανθρωπίνων πόρων του κόσμου δι' εξοπλισμούς, θα είναι επιφορτισμένον βοηθούμενον και υπό της Επιτροπής του Στρατιωτικού Επιτελείου, της αναφερομένης εις το άρθρον 47, να καταρτίζη σχέδια υποβλητέα εις τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών δια την εγκαθίδρυσιν συστήματος ρυθμίσεως των εξοπλισμών.

Ψηφοφορία

Άρθρον 27.- 1. Έκαστον Μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας θα έχη μίαν ψήφον.

2. Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας επί ζητημάτων διαδικασίας θα λαμβάνωνται δια της συμφώνου ψήφου εννέα μελών.

3. Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας εφ' όλων των άλλων ζητημάτων θα λαμβάνωνται δια της συμφώνου ψήφου εννέα μελών συμπεριλαμβανομένων των συμφώνων ψήφων των μονίμων μελών, υπό τον όρον ότι, επί αποφάσεων περί ών το Κεφάλαιον VI και η παράγρ. 3 του άρθρου 52, ο διάδικος εις την διένεξιν θα απέχη της ψηφοφορίας.

Διαδικασία

Άρθρον 28.- 1. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα οργανωθή κατά τοιούτον τρόπον ώστε να λειτουργή συνεχώς. Προς τον σκοπόν τούτον έκαστον μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας θα αντιπροσωπεύεται πάντοτε εις την έδραν του Οργανισμού.

2. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα συνεδριάζη περιοδικώς οπότε έκαστον των μελών του θα δύναται, εάν ούτω επιθυμή να εκπροσωπήται δι' ενός μέλος του Κυβερνήσεως ή δι' ετέρου αντιπροσώπου ειδικώς διοριζομένου.

3. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα δύναται να συνεδριάζη εις μέρη άλλα πλύν του τόπου της έδρας του Οργανισμού οσάκις τούτο κατά την κρίσιν του θα διευκολύνη καλλίτερον το έργον του.

Άρθρον 29.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα δύναται να συστήση τα βοηθητικά όργανα, ατινα ήθελε κρίνει αναγκαία δια την εκπλήρωσιν των καθηκόντων του.

Άρθρον 30.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα καταρτίση τον εσωτερικόν κανονισμόν αυτού, συμπεριλαμβανομένου και του τρόπου της εκλογής του Προέδρου του.

Άρθρον 31.- Πάν Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, όπερ δεν τυγχάνει Μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας, δύναται να μετέχη άνευ ψήφου, εις την συζήτησιν οιουδήποτε ζητήματος παραπεμφθέντος ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας, και οσάκις το Συμβούλιον κρίνει ότι τα συμφέροντα του Μέλους εκείνου ειδικώς θίγονται.

Άρθρον 32.- Πάν Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, όπερ δεν τυγχάνει Μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας ή οιοιδήποτε Κράτος, όπερ δεν τυγχάνει Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, εάν είναι διάδικον μέρος εις διαφοράν τινά συζητουμένην υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας, θέλει προσκαλήται να συμμετέχη άνευ ψήφου εις την συζήτησιν επί της εν λόγω διαφοράς. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα καθορίζη τους όρους, ως ήθελε κρίνη δίκαιον, δια την τοιαύτην συμμετοχήν Κράτους τινός μη Μέλους των Ηνωμένων Εθνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI : ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρον 33.- 1. Τα ενδιαφερόμενα μέρη εις πάσαν διαφοράν ήτις δια της παρατάσεως της δύναται να θέση εν κινδύνω την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, θα επιζητούν πρωτίστως την λύσιν της διαφοράς δια διαπραγματεύσεως, ερεύνης, μεσολαβήσεως, συνδιαλλαγής, διαιτησίας, δικαστικού διακανονισμού, προσφυγής εις τοπικάς οργανώσεις ή διευθετήσεις ή άλλων ειρηνικών μέσων της εκλογής των.

2. Το Συμβούλιον Ασφαλείας, θα καλή τα διαφωνούντα μέρη, οπότεν κρίνη τούτο αναγκαίον, να λύωσι τας διαφοράς των δια τοιούτων μέσων.

Άρθρον 34.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα δύναται να εξετάζη πάσαν διαφοράν, ή πάσαν κατάσταση, ήτις θα ηδύνατο να οδηγήση εις διεθνή προστριβήν ή να εγείρη διενέξεις, προς τον σκοπόν όπως αποφανθή εάν η εξακολούθησις της διαφοράς ή καταστάσεως θα ηδύνατο να επαπειλήση την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 35.- 1. Οιονδήποτε Μέλος των Ηνωμένων Εθνών θα δύναται να φέρη οιαδήποτε διαφοράν ή οιαδήποτε κατάστασιν φύσεως τοιαύτης ως εν άρθρω 34 αναφέρεται, ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας ή της Γενικής Συνελεύσεως.

2. Κράτος το οποίον δεν είναι Μέλος των Ηνωμένων Εθνών δύναται να φέρη ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας ή της Γενικής Συνελεύσεως οιαδήποτε διαφοράν, εις την οποίαν αυτό είναι εν των διαφερομένων μερών, εάν αποδέχεται εκ των προτέρων, εις ό,τι αφορά εις την διαφοράν, τας υποχρεώσεις ειρηνικού διακανονισμού, άς προβλέπει ο παρών Χάρτης.

3. Αι εργασίαι της Γενικής Συνελεύσεως εν σχέσει με ζητήματα φερόμενα ενώπιον αυτής κατά το παρόν άρθρον, θα υπόκεινται εις τας διατάξεις των άρθρων 11 και 12.

Άρθρον 36.-1. Το Συμβούλιον Ασφαλείας δύναται, εις οιαδήποτε στάδιον διαφοράς τινός, φύσεως ως η αναφερομένη εν άρθρω 33, ή καταστάσεως ομοίας φύσεως, να συστήση κατάλληλα μέτρα ή μεθόδους διευθετήσεως.

2. Το Συμβούλιον Ασφαλείας δέον να εξετάζη δια τον διακανονισμόν της διαφοράς, οιαδήποτε διαδικασίαν ήτις ήδη έχει υιοθετηθή υπό των ενδιαφερομένων μερών.

3. Το Συμβούλιον Ασφαλείας υποβάλλον προτάσεις κατά το παρόν άρθρον, δέον επίσης να λαμβάνη υπ' όψιν ότι νομικάί διαφοραί πρέπει κατά κανόνα να φέρωνται υπό των ενδιαφερομένων μερών ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου συμφώνως προς τας διατάξεις του Καταστατικού του Δικαστηρίου.

Άρθρον 37.- 1. Εάν τα διάδικα μέρη εις τινά διαφοράν της εν άρθρω 33 αναφερομένης φύσεως, δεν επιτύχουν να διακονίσωσι ταύτην δια των εν τω άρθρω τούτω προβλεπομένων μέσων πρέπει να φέρωσι ταύτην ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας.

2. Εάν το Συμβούλιον Ασφαλείας κρίνη ότι η συνέχισις της διαφοράς τείνει πράγματι να επαπειλήση την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, θα αποφασίζη ή να προβαίνη εις ενεργείας κατά το άρθρον 36 ή να εισηγείται οίους ήθελε θεωρήσει καταλλήλους όρους διακανονισμού.

Άρθρον 38.- Χωρίς να θίγονται αι διατάξεις των άρθρων 33-37, το Συμβούλιον Ασφαλείας δύναται, εάν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη εις διαφοράν τινά το ζητήσωσι, να κάμνη συστάσεις εις τα διαμαχόμενα μέρη προς ειρηνικόν διακανονισμόν της διαφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII : ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΑΠΕΙΛΗΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, ΔΙΑΤΑΡΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

& ΕΠΙΘΕΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Άρθρον 39.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα απαφαινεται περί της υπάρξεως απειλής κατά της ειρήνης, διαταράξεως της ειρήνης ή επιθετικής πράξεως και θα προβαίνη εις συστάσεις ή θα αποφασίζη περί των ληπτέων μέτρων συμφώνως προς τα άρθρα 41 και 42 προς διατήρησιν ή αποκατάστασιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 40.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας, ίνα παρεμποδίση την επιδείνωσιν καταστάσεως τινός, δύναται, πριν εισηγηθή ή αποφασίση, επί των μέτρων των προβλεπομένων εν άρθρω 39, να προσκαλέση τα ενδιαφερόμενα μέρη να συμμορφωθώσι προς οία ήθελον κρίνει αναγκαία ή ευκαταία προσωρινά μέτρα. Τα προσωρινά ταύτα μέτρα δεν θα παραβλάπτωσι τα δικαιώματα ή τας αξιώσεις ή την θέσιν των ενδιαφερομένων μερών. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα σημειώνη δεόντως την παράλειψιν συμμορφώσεως μέρους τινός προς τα εν λόγω προσωρινά μέτρα.

Άρθρον 41.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας δύναται να αποφασίζη τίνα μέτρα, μη συνεπαγόμενα την χρήσιν της ενόπλου βίας δέον να χρησιμοποιηθώσι προς επιβολήν των αποφάσεων του και δύναται να προσκαλή τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών να θέσωσιν εις εφαρμογήν τα τοιαύτα μέτρα. Τούτα δύνανται να περιλαμβάνουν διακοπήν πλήρη ή μερικήν των οικονομικών σχέσεων, των σιδηροδρομικών, θαλασσιών, εναερίων, ταχυδρομικών, τηλεγραφικών, ραδιοφωνικών και λοιπών μέσων συγκοινωνίας και την διακοπήν των διπλωματικών σχέσεων.

Άρθρον 42.- Εάν το Συμβούλιον Ασφαλείας ήθελε θεωρήσει τα προβλεπόμενα υπό του άρθρου 41 μέτρα μη τελεσφόρα ή ήθελον ταύτα αποδειχθή μη τελεσφόρα θα δύναται να αναλάβη από αέρος, θαλάσσης ή δια στρατιωτικών δυνάμεων της ξηράς την δράσιν ήτις θα είναι αναγκαία όπως διατηρηθή ή αποκατασταθή η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια. Παρομοία δράσις θα δύναται να περιλαμβάνη στρατιωτικές επιδείξεις, αποκλεισμόν και άλλας επιχειρήσεις από αέρος, θαλάσσης ή ξηράς υπό Μελών των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 43.- 1. Πάντα τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών, προς τον σκοπόν όπως συμβάλωσιν εις την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, αναλαμβάνουσι να θέσωσιν εις την διάθεσιν του Συμβουλίου Ασφαλείας, τη προσκλήσει τούτου και συμφώνως προς ειδικήν συμφωνίαν ή συμφωνίας, ενόπλους δυνάμεις, συνδρομήν και ευκολίας, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος διελεύσεως, αναγκαιών προς τον σκοπόν της διατηρήσεως της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

2. Παρομοία συμφωνία ή συμφωνίαι θα καθορίζουν τον αριθμόν και την φύσιν των στρατιωτικών δυνάμεων, τον βαθμόν της ετοιμασίας και της γενικής θέσεώς των, ως και την φύσιν των ευκολιών και της συνδρομής άτινα θα πρόκειται να παρασχεθώσι.

3. Η συμφωνία ή αι συμφωνίαι τίθενται υπό διαπραγματέυσιν το ταχύτερον τη πρωτοβουλία του Συμβουλίου Ασφαλείας. Θα συνάπτωνται μεταξύ του Συμβουλίου Ασφαλείας και ομάδων Μελών και θα υπόκεινται εις επικύρωσιν υπό των Κρατών άτινα τας υπογράψουσι συμφώνως προς τους οικείους αυτών συνταγματικούς κανόνας.

Άρθρον 44.- Όταν το Συμβούλιον Ασφαλείας αποφασίσει να χρησιμοποιήση βίαν, θα οφείλη, πριν ή προσκαλέση Μέλος τι μη αντιπροσωπευόμενον παρ» αυτώ να διαθέση ενόπλους δυνάμεις προς εκπλήρωσιν των δια του άρθρου 43 ανειλημμένων υποχρεώσεων, να καλέση το περί ού ο λόγος Μέλος, εάν τούτο το επιθυμή, να λάβη μέρος εις τας αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, τας αφορώσας την χρησιμοποίησιν τμημάτων των ενόπλων δυνάμεων του Μέλους τούτου.

Άρθρον 45.- Όπως τα Ηνωμένα Έθνη δύνανται να λαμβάνωσι επείγοντα στρατιωτικά μέτρα, τα Μέλη θα έχωσιν αμέσως διαθέσιμα εθνικά αεροπορικά τμήματα δια συνδεδεασμένην διεθνή ενέργειαν εξαναγκασμού. Η δύναμις και ο βαθμός ετοιμασίας των τμημάτων τούτων και τα σχέδια δια την συνδεδεασμένην αυτών ενέργειαν θα καθορίζονται, εντός των ορίων των διαγραφομένων εις την ειδικήν συμφωνίαν ή συμφωνίας την αναφερομένην εν άρθρω 43, υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας τη συνδρομή της Επιτροπής του Στρατιωτικού Επιτελείου.

Άρθρον 46.- Τα σχέδια δια την χρησιμοποίησιν στρατιωτικών δυνάμεων θα καταρτίζονται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας τη συνδρομή της Επιτροπής του Στρατιωτικού Επιτελείου.

Άρθρον 47.- 1. Επιτροπή Στρατιωτικού Επιτελείου θα συσταθή ίνα συμβουλευή και βοηθή το Συμβούλιον Ασφαλείας εφ' όλων των ζητημάτων των σχετιζομένων με τας στρατιωτικές ανάγκας του Συμβουλίου Ασφαλείας δια την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, την χρησιμοποίησιν και διοίκησιν των εις την διάθεσιν του τιθεμένων δυνάμεων, την ρύθμισιν των εξοπλισμών και του ενδεχομένου αφοπλισμού.

2. Η Επιτροπή του Στρατιωτικού Επιτελείου θα αποτελήται εκ των Αρχηγών των Επιτελείων των μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας ή των αντιπροσώπων των. Παν Μέλος εκ των Ηνωμένων Εθνών, μη μονίμως αντιπροσωπευόμενον παρά τη Επιτροπή θα καλήται από της Επιτροπής όπως συμπράξη μετ' αυτής όταν η αποτελεσματική εκπλήρωσις των καθηκόντων της Επιτροπής απαιτή την συμμετοχήν του Μέλους εκείνου εις το έργον της.

3. Η Επιτροπή του Στρατιωτικού Επιτελείου θα είναι υπεύθυνος ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας δια την στρατηγικήν καθοδήγησιν πασών των στρατιωτικών δυνάμεων των εις την διάθεσιν του Συμβουλίου Ασφαλείας τιθεμένων. Ζητήματα σχετιζόμενα με την διοίκησιν τοιούτων δυνάμεων θα ρυθμισθώσι μεταγενεστέως.

4. Η Επιτροπή του Στρατιωτικού Επιτελείου, με την εξουσιοδότησιν του Συμβουλίου Ασφαλείας και μετά συνεννόησιν μετά των αρμοδίων τοπικών οργανώσεων, θα δύναται να ιδρύη τοπικάς υποεπιτροπάς.

Άρθρον 48.- 1. Η προς εκτέλεσιν των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας απαιτούμενη ενέργεια δια την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας θα γίνεται υφ' όλων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών ή τινων εξ αυτών, ως ήθελεν αποφασίσει το Συμβούλιον Ασφαλείας.

2. Τοιαύται αποφάσεις θα εκτελώνται απ' ευθείας υπό των Μελών των Ηνωμένων Εθνών και δια των ενεργειών των εις τας καταλλήλους διεθνείς οργανώσεις, των οποίων τυγχάνουσι μέλη.

Άρθρον 49.- Τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών θα συνεργάζονται βοηθώντας το ένα το άλλο στην εκτέλεσιν των μέτρων που αποφασίζει το Συμβούλιον Ασφαλείας.

Άρθρον 50.- Εάν προληπτικά ή εξαναγκαστικά μέτρα εναντίον οιοδήποτε Κράτους ληφθώσιν υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας, πάν άλλο Κράτος, Μέλος ή μη των Ηνωμένων Εθνών, όπερ θεωρεί ότι συνεπεία των μέτρων τούτων αντιμετωπίζει ειδικά οικονομικά προβλήματα απορρέοντα εκ της εφαρμογής των μέτρων τούτων εκτελέσεως, θα έχη το δικαίωμα να συμβουλευήται το Συμβούλιον Ασφαλείας ως προν την λύσιν των προβλημάτων τούτων.

Άρθρον 51.- Ουδέν εκ των διαλαμβανομένων εν τω παρόντι Χάρτη θα παρεμποδίξη το φυσικόν δικαίωμα ατομικής νομίμου αμύνης εις περίπτωσιν καθ' ήν Μέλος τι των Ηνωμένων Εθνών υποστή επίθεσιν ένοπλον, μέχρις ού το Συμβούλιον Ασφαλείας λάβη τα αναγκαία μέτρα προς διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας. Τα υπό των Μελών λαμβανόμενα μέτρα, εν τη ασκήσει του δι-

καιώματος τούτου νομίμου αμύνης, θα αναφέρονται αμέσως εις το Συμβούλιον Ασφαλείας και κατ' ουδέν θα θίγουν την εξουσίαν και την υποχρέωσιν του Συμβουλίου Ασφαλείας συμφώνως τω παρόντι Χάρτη όπως αναλάβη οποτεδήποτε οίαν δράσιν ήθελε κρίνει αναγκαίαν προς διατήρησιν ή αποκατάστασιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII : ΤΟΠΙΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Άρθρον 52.- 1. Ουδέν των εν τω παρόντι Χάρτη διαλαμβανομένων αποκλείει την ύπαρξιν τοπικών συμφωνιών ή οργανώσεων δια τα ζητήματα άτινα, σχετιζόμενα με την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, είναι κατάλληλα δια τοπικήν ενέργειαν, υπό τον όρον ότι παρόμοιαι συμφωνίαι ή οργανώσεις και αι ενέργειαι των τυχάνουν σύμφωνοι προς τους σκοπούς και τας αρχάς των Ηνωμένων Εθνών.

2. Τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών προσχωρούντα εις παρομοίας συμφωνίας ή συνιστώντα παρομοίας οργανώσεις θα καταβάλλωσι πάσαν προσπάθειαν να επιτύχουν ειρηνικήν διευθέτησιν τοπικών διαφορών δια μέσου τοιούτων τοπικών συμφωνιών ή δια των τοιούτων τοπικών οργανώσεων πριν ή αναφέρωσιν ταύτα εις το Συμβούλιον Ασφαλείας.

3. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα ενθαρρύνη την ανάπτυξιν ειρηνικού διακανονισμού των τοπικών διαφορών δια μέσου των τοιούτων τοπικών συμφωνιών ή δια των τοιούτων τοπικών οργανώσεων είτε εκ πρωτοβουλίας των ενδιαφερομένων Κρατών είτε εκ τοιαύτης του Συμβουλίου Ασφαλείας.

4. Το παρόν άρθρον κατ' ουδέν θίγει την εφαρμογήν των άρθρων 34 και 35.

Άρθρον 53.- 1. Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα χρησιμοποιή, όπου θεωρηθή τούτο επιβεβλημένον, τας τοπικάς συμφωνίας ή οργανώσεις δια την εφαρμογήν μέτρων εξαναγκασμού λαμβανομένων υπό την εξουσίαν του. Ουδεμία όμως ενέργεια εξαναγκαστική θα λαμβάνηται δυνάμει τοπικών συμφωνιών ή υπό τοπικών οργανώσεων άνευ της εξουσιοδοτήσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας, εξαιρέσει των μέτρων εναντίον παντός εχθρικού Κράτους, ως τούτο καθορίζεται εν τη παραγράφω 2 του παρόντος άρθρου, των προβλεπομένων εις εφαρμογήν του άρθρου 107 ή εις τοπικάς συμφωνίας στρεφομένων κατά της επαναλήψεως επιθετικής πολιτικής από μέρος παντός τοιούτου Κράτους, έως ού ο Οργανισμός δυνηθή, τη αιτήσει των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων, να αναλάβη την ευθύνην του να παρεμποδίση νέαν επίθεσιν εκ μέρους τοιούτου τινός Κράτους.

2. Ο όρος «εχθρικών Κράτος», ως χρησιμοποιείται εις την 1ην παράγραφον του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται εις πάν Κράτος, όπερ κατά την διάρκειαν του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου υπήρξεν εχθρικών προς οιονδήποτε των Κρατών, άτινα υπογράψουν τον παρόντα Χάρτην.

Άρθρον 54.- Το Συμβούλιον Ασφαλείας θα κρατήται πάντοτε πλήρως ενήμερον των αναλαμβανομένων ή μελετωμένων ενεργειών δυνάμει των τοπικών συμφωνιών ή των τοπικών οργανώσεων δια την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ : ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρον 55.- Προς τον σκοπόν του να δημιουργηθώσι συνθήκαι σταθερότητος και ευημερίας αίτινες είναι αναγκαίαι δια τας ειρηνικάς και φιλικάς σχέσεις μεταξύ των Εθνών, βασιζόμεναι επί του σεβασμού της αρχής της ισότητος δικαιωμάτων και αυτοδιαθέσεως των Λαών, τα Ηνωμένα Εθνη θα ευνοήσωσι :

α. ανύψωσιν του επιπέδου της ζωής, εργασίαν δι' όλους, και συνθήκας οικονομικής και κοινωνικής προόδου και αναπτύξεως.

β. λύσεις των διεθνών οικονομικών, κοινωνικών, υγιεινής και συναφών προβλημάτων και διεθνή

πνευματική και εκπαιδευτική συνεργασία.

γ. καθολικόν σεβασμόν και διασφάλισιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών δια πάντας αδιακρίτως φυλής, φύλου, γλώσσης ή θρησκείας.

Άρθρον 56.- Πάντα τα Μέλη υπόσχονται ότι θα ενεργώσιν από κοινού ή μεμονωμένως εν συνεργασία μετά του Οργανισμού δια την επιτυχίαν των σκοπών των εκτεθεμένων εν άρθρω 55.

Άρθρον 57.- 1. Αι διάφοροι ειδικευμένοι οργανώσεις αίτινες συνεστήθησαν δια διακυβερνητικών συμφωνιών και έχουσιν ευρέα διεθνή καθήκοντα, ως καθορίζεται δια των καταστατικών αυτών πράξεων, εις το οικονομικόν, κοινωνικόν, πνευματικόν, εκπαιδευτικόν, υγειονομικόν και άλλα συναφή πεδία θα τίθενται εις επαφήν μετά των Ηνωμένων Εθνών κατά τας διατάξεις του άρθρου 63.

2. Τοιαύται οργανώσεις ούτως τιθέμεναι εις επαφήν μετά των Ηνωμένων Εθνών θα ονομάζονται εν τοις επομένοις ως ειδικευμένοι οργανώσεις.

Άρθρον 58.- Ο Οργανισμός θα προβαίνη εις υποδείξεις δια τον συντονισμόν της πολιτικής και των ενεργειών των ειδικών οργανώσεων.

Άρθρον 59.- Ο Οργανισμός, οσάκις τούτο κριθή ενδεικνυόμενον, θα προκαλή διαπραγματεύσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών δια την δημιουργίαν νέων ειδικευμένων οργανώσεων απαραίτητων δια την πραγματοποίησιν των εν άρθρω 55 εκτιθεμένων σκοπών.

Άρθρον 60.- Η ευθύνη δια την εκπλήρωσιν των καθηκόντων του Οργανισμού των εκτιθεμένων εν τω παρόντι Κεφαλαίω, θα ανήκη εις την Γενικήν Συνέλευσιν και, τη εξουσιοδοτήσει της Γενικής Συνελεύσεως, εις το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον, όπερ θα έχη προς τον σκοπόν τούτον τας εξουσίας τας διαλαμβανομένας εν τω Χ Κεφαλαίω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ : ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σύνθεσις³

Άρθρον 61.- 1. Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον απαρτίζεται εκ 54 μελών των Ηνωμένων Εθνών, εκλεγόμενων υπό της Γενικής Συνελεύσεως.

2. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παραγράφου 3, δέκα οκτώ μέλη του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου εκλέγονται ετησίως δια τρία έτη. Τα εξερχόμενα μέλη είναι αμέσως επανεκλέξιμα.

3. Κατά την πρώτην εκλογήν, ήτις θα λάβη χώραν μετά την αύξησιν των μελών του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου από είκοσι επτά εις πενήκοντα τέσσερα, είκοσι επτά μέλη θα εκλεγούν επί πλέον εκείνων τα οποία θα εκλεγούν εις αντικατάστασιν των εννέα μελών, των οποίων η θητεία θα εκπνεύση εις το τέλος του έτους.

Η θητεία των εννέα εκ των είκοσι επτά τούτων προσθέτων μελών θα λήξη μετά παρέλευσιν έτους και εκείνη των εννέα ετέρων μελών μετά την παρέλευσιν δύο ετών, συμφώνως προς τας υπό της Γενικής Συνελεύσεως ληφθείσας διατάξεις.

4. Έκαστον μέλος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου θα έχη ένα αντιπρόσωπο.

Λειτουργία και Εξουσία

³ Οι παράγραφοι 1 έως 3 του άρθρου αυτού τροποποιήθηκαν με την απόφαση 1991 της 17.12.1963 της Γενικής Συνέλευσης που κυρώθηκε με το Ν. 4460/1065 και με την ισχύουσα μορφή τους τροποποιήθηκαν με την από 20.12.1971 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (που κυρώθηκε με απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών «περί κυρώσεως της τροποποιήσεως του άρθρου 61 του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών», δημοσιευμένη σε ΦΕΚ 77, τ. Α' της 31.3.1973).

Άρθρον 62.- 1. Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον δύναται να κάνη, ή να προκαλή μελέτας και εκθέσεις, περί διεθνών οικονομικών, κοινωνικών, πνευματικών, εκπαιδευτικών ζητημάτων και προβλημάτων υγιεινής, ως και περί άλλων συναφών ζητημάτων, και να διατυπώνη συστάσεις ως προς τοιαύτα ζητήματα, προς την Γενικήν Συνέλευσιν, προς τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών και προς τας ενδιαφερομένας ειδικευμένας οργανώσεις.

2. Δύναται να κάμνη εισηγήσεις προς τον σκοπόν του να προαγάγη τον σεβασμόν και την διασφάλισιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών δια πάντας.

3. Δύναται να προπαρασκευάζη σχέδια συνθηκών προς υποβολήν εις την Γενικήν Συνέλευσιν, σχετικώς με ζητήματα της αρμοδιότητός του.

4. Δύναται να συγκαλή, συμφώνως προς τους κανόνες τους καθοριζομένους υπό των Ηνωμένων Εθνών, διεθνείς Συνδιασκέψεις επί θεμάτων της αρμοδιότητός του.

Άρθρον 63.- 1. Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον δύναται να προέρχηται εις συμφωνίας μεθ' οιωνδήποτε εκ των οργανώσεων των αναφερομένων εν άρθρω 57, καθορίζον τους όρους υφ' ούς η ενδιαφερομένη οργάνωσις θα τίθεται εις επαφήν μετά των Ηνωμένων Εθνών. Τοιαύται συμφωνίαί θα υπόκηται εις την έγκρισιν της Γενικής Συνελεύσεως.

2. Δύναται να συντονίζη τας ενεργείας των ειδικευμένων οργανώσεων δια συνεννοήσεων μετ' αυτών και συστάσεων προς αυτάς και δια προτάσεων προς την Γενικήν Συνέλευσιν και τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 64.- Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον δύναται να προβαίνη εις τα ενδεικνυόμενα διαβήματα όπως λαμβάνη τακτικάς εκθέσεις των ειδικευμένων οργανώσεων. Δύναται να συμφωνή μετά των Μελών των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων οργανώσεων όπως λαμβάνη εκθέσεις περί των λαμβανομένων μέτρων προς εφαρμογήν των αποφάσεών του και των συστάσεων της Γενικής Συνελεύσεως επί θεμάτων της αρμοδιότητός του.

2. Δύναται να ανακοινού τας παρατηρήσεις του επί των εκθέσεων τούτων προς την Γενικήν Συνέλευσιν.

Άρθρον 65.- Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον δύναται να παρέχη πληροφορίας εις το Συμβούλιον Ασφαλείας και θα βοηθή το Συμβούλιον Ασφαλείας της αιτήσει του.

Άρθρον 66.- 1. Εν τη εκτελέσει των συστάσεων της Γενικής Συνελεύσεως το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον θα ασκή όσα καθήκοντα εμπίπτουν εις την αρμοδιότητά του.

2. Θα δύναται τη εγκρίσει της Γενικής Συνελεύσεως, να προσφέρη υπηρεσίας τη αιτήσει των Μελών των Ηνωμένων Εθνών και τη αιτήσει ειδικευμένων οργανισμών.

3. Θα εκτελή πάντα τα λοιπά καθήκοντα τα καθοριζόμενα αλλαχού εν τω παρόντι Χάρτη ή όσα ήθελον ανατεθή αυτώ υπό της Γενικής Συνελεύσεως.

Ψηφοφορία

Άρθρον 67.- 1. Έκαστον μέλος του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου θα έχη μίαν ψήφον.

2. Αι αποφάσεις του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου θα λαμβάνωνται δια πλειοψηφίας των παρόντων και ψηφιζόντων μελών.

Διαδικασία

Άρθρον 68.- Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον θα ιδρύη Επιτροπάς επί του οικονομικού και κοινωνικού πεδίου και δια την προαγωγήν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και άλλας επιτροπάς, ως ηθελεν απαιτηθή, δια την εκπλήρωσιν των καθηκόντων του.

Άρθρον 69.- Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον θα προσκαλή πάν Μέλος των Ηνωμένων Εθνών όπως μετάσχη άνευ ψήφου των διασκέψεων αυτού επί οιουδήποτε θέματος ειδικώς ενδιαφέροντος το Μέλος τούτο.

Άρθρον 70.- Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον δύναται να κανονίση όπως αντιπρόσωποι των ειδικευμένων οργανώσεων μετέχωσιν, άνευ ψήφου, εις τας διασκέψεις του Συμβουλίου ή και των υπ» αυτού συνιστωμένων Επιτροπών ως και όπως αντιπρόσωποι αυτού μετέχωσιν των διασκέψεων των ειδικευμένων οργανώσεων.

Άρθρον 71.- Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον θα δύναται να διακανονίζη καταλλήλως τα της ανταλλαγής γνώμων μετά μη κυβερνητικών οργανισμών οίτινες ενδιαφέρονται δια ζητήματα της αρμοδιότητός του. Παρόμοιοι διακανονισμοί δύνανται να γίνωνται μετά διεθνών οργανισμών και, οσάκις κριθή κατάλληλον, μετά εθνικών οργανισμών μετά συνεννόησιν μετά του ενδιαφερομένου Μέλους των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 72.- 1. Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον θα καταρτίζη τον εσωτερικόν αυτού Κανονισμόν, συμπεριλαμβανομένου και του τρόπου εκλογής του Προέδρου του.

2. Το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον θα συνέρχεται, οσάκις απαιτείται, συμφώνως προς τον Κανονισμόν αυτού όστις θα περιλαμβάνη διατάξεις περί συγκλήσεως συνεδριάσεων τη αιτήσιν της πλειοψηφίας των μελών του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙ : ΔΗΛΩΣΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑ ΜΗ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΩΜΕΝΑΣ ΧΩΡΑΣ

Άρθρον 73.- Μέλη των Ηνωμένων Εθνών, άτινα έχουσιν ή αναλαμβάνουσι την ευθύνην της διοικήσεως εδαφών των οποίων οι λαοί δεν έχουσιν εισέτι φθάσει εις πλήρη βαθμόν αυτοδιοικήσεως, αναγνωρίζουσι την αρχήν ότι τα συμφέροντα των κατοίκων των εδαφών τούτων είναι προέχοντα, και αποδέχονται ως ιεράν παρακαταθήκην την υποχρέωσιν να προαγάγωσιν εις τον ανώτερον βαθμόν την ευημερίαν των κατοίκων των εδαφών τούτων, εντός του συστήματος της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, όπερ ο παρών Χάρτης εγκαθιδρύει, και προς τον σκοπόν τούτον αναλαμβάνουσι :

α. να εξασφαλίζωσι, μετά του προσήκοντος σεβασμού προς τον πολιτισμόν των ενδιαφερομένων λαών, την πολιτικήν, οικονομικήν, κοινωνικήν και εκπαιδευτικήν των πρόοδον, την δικαίαν μεταχείρισίν των και την προστασίαν των από καταχρήσεις.

β. να αναπτύσωσι την αυτοδιοίκησιν των, να λαμβάνωσι δεόντως υπ' όψιν τους πολιτικούς πόθους των λαών, και να βοηθώσι εις την προοδευτικήν ανάπτυξιν των ελευθέρων πολιτικών θεσμών των, συμφώνως προς τας ειδικάς περιστάσεις εκάστου εδάφους και των κατοίκων του και τα ποικίλλοντα στάδια της προόδου των.

γ. να προάγωσι την διεθνή ειρήνην και ασφάλειαν.

δ. να ευνοώσι πρακτικά μέτρα αναπτύξεως, να ενθαρρύνωσιν ερεύνας, και να συνεργάζωνται μετ' αλλήλων και, όταν και όπου ενδείκνυται μετά ειδικευμένων διεθνών σωμάτων προς τον σκοπόν της πρακτικής επιτεύξεως των κοινωνικών, οικονομικών και επιστημονικών σκοπών των εκτιθεμένων εις το παρόν άρθρον, και

ε. να μεταβιβάζωσι τακτικώς προς την Γενικήν Γραμματείαν, προς πληροφορίαν της, και υπό την επιφύλαξιν των περιορισμών ούς λόγοι ασφαλείας και καταστατικής φύσεως δύναται να επιβάλλωσι, στατιστικάς και άλλας πληροφορίας τεχνικής φύσεως αναφερομένης εις τας οικονομικάς, κοινωνικάς και εκπαιδευτικάς συνθήκας των εδαφών δι' άς είναι αντιστοίχως υπεύθυνα, εκτός των εδαφών δια τα οποία εφαρμόζονται τα Κεφάλαια ΧΙΙ και ΧΙΙΙ.

Άρθρον 74.- Τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών συμφωνούσιν επίσης ότι η πολιτική των ως προς τα εδάφη δι' ά εφαρμογήν έχει το παρόν κεφάλαιον, και ουχί ολιγώτερον των μητροπολιτικών εδαφών του, πρέπει να βασίζεται ως προς τα κοινωνικά, οικονομικά και εμπορικά ζητήματα επί της γενικής αρχής της καλής γειτονίας, δεόντως λαμβανομένων υπ' όψιν των συμφερόντων και της ευημερίας του λοιπού κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙΙ : ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

Άρθρον 75.- Τα Ηνωμένα Έθνη θα εγκαθιδρύσουν υπό την εξουσίαν των διεθνές σύστημα Κηδεμονίας δια την διοίκεισιν και εποπτείαν των εις τούτο ενδεχομένως υπαχθησομένων εδαφών δια μεταγενεστέρων ιδιαιτέρων συμφωνιών. Τα εδάφη ταύτα αναφέρονται κατωτέρω ως εδάφη υπό Κηδεμονίαν.

Άρθρον 76.- Οι βασικοί αντικειμενικοί σκοποί του συστήματος Κηδεμονίας, συμφώνως προς τας προθέσεις των Ηνωμένων Εθνών, οι εκτιθέμενοι εις το άρθρον 1 του παρόντος Χάρτου, θα είναι :

α. η προαγωγή της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.

β. η υποβοήθησις της πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και εκπαιδευτικής προόδου των κατοίκων των υπό κηδεμονίαν εδαφών, και η προσδευτική εξέλιξις των, προς αυτοδιοίκεισιν ή ανεξαρτησίαν ως ήθελε συνάδει προς τας ιδιαιτέρας συνθήκας εκάστου εδάφους και τους κατοίκους του και τους ελευθέρως εκδηλωθέντας πόθους των ενδιαφερομένων λαών, και ως θα προβλέπεται υπό των όρων εκάστης ιδιαιτέρας συμφωνίας Κηδεμονίας.

γ. η παρότρυνσις προς το σεβασμόν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών πάντων, αδιακρίτως φυλής, γένους, γλώσσης ή θρησκείας και η ώθησις προς αναγνώρισιν της αλληλεξαρτήσεως των λαών του κόσμου, και

δ. η εξασφάλις ίσης μεταχειρίσεως δι' όλα τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών και τους υπηκόους των εις τα κοινωνικά, οικονομικά και εξωτερικά ζητήματα και ίσης επίσης μεταχειρίσεως των τελευταίων κατά την διαχείρισιν της δικαιοσύνης μη παραβλαπτομένης της επιτεύξεως των προηγουμένων σκοπών και υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 80.

Άρθρον 77.- 1. Το σύστημα της Κηδεμονίας θα εφαρμόζεται εις όσα εδάφη των κατωτέρω κατηγοριών ενδεχομένως υπαχθώσιν εις τούτο δια συμφωνιών Κηδεμονίας :

α. εδάφη τελούντα νύν υπό εντολήν.

β. εδάφη άτινα ενδεχομένως θα αποσπασθώσιν από εχθρικά Κράτη συνεπεία του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, και

γ. εδάφη εθελουσίως τιθέμενα υπό το σύστημα τούτο υπό Κρατών εχόντων την ευθύνην της διοικήσεώς των.

2. Θα αποτελέση θέμα μεταγενεστέρας συμφωνίας ποία εδάφη των προηγουμένων κατηγοριών θα υπαχθώσιν εις το σύστημα Κηδεμονίας και υπό τινας όρους.

Άρθρον 78.- Το σύστημα της Κηδεμονίας δεν θα εφαρμόζεται εις εδάφη άτινα κατέστησαν Μέλη των Ηνωμένων Εθνών, αι μεταξύ των οποίων σχέσεις θα βασίζωνται επί του σεβασμού της αρχής της κυριάρχου ισότητος.

Άρθρον 79.- Οι όροι της Κηδεμονίας δι' έκαστον υπό το σύστημα της Κηδεμονίας τιθέμενον έδαφος, ως και πάσα μεταβολή ή τροποποίησις αυτών, θα συμφωνούνται υπό των αμέσως ενδιαφερομένων Κρατών, συμπεριλαμβανομένης της εντολοδόχου Δυνάμεως εις την περίπτωσιν εδαφών τι-

θεμένων, υπό την εντολήν Μέλους τινός των Ηνωμένων Εθνών, και θα εγκρίνονται ως προβλέπεται εις τα άρθρα 83 και 85.

Άρθρον 80.- 1. Εξαιρέσει των ενδεχομένως συμφωνηθησομένων εις ιδιαίτερας συμφωνίας γινόμενας κατά τα άρθρα 77, 79 και 81, θετούσας έκαστον έδαφος υπό το σύστημα της Κηδεμονίας, και μέχρις ού τοιαύται συμφωνία συναφθώσι, ουδεμία διάταξις του Κεφαλαίου τούτου θα ερμηνεύεται ή θα θεωρήται αφ' εαυτής ως τροποποιούσα καθ' οιονδήποτε τρόπον οιονδήποτε δικαίωμα οιουδήποτε Κράτους ή οιουδήποτε λαού ή τους όρους υφισταμένων διεθνών πράξεων εις ά Μέλη των Ηνωμένων Εθνών αποτελούν ενδεχομένως Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν θα πρέπει να ερμηνευθή ως δικαιολογούσα καθυστέρησιν ή αναβολήν εις την διαπραγματέυσιν και σύναψιν συμφωνιών προς υπαγωγήν υπό το σύστημα της Κηδεμονίας και άλλων εδαφών ως προβλέπεται εις το άρθρον 77.

Άρθρον 81.- Η συμφωνία περί Κηδεμονίας θα περιλαμβάνη εις εκάστην περίπτωσιν τους όρους υφ' ούς το υπό Κηδεμονίαν έδαφος θα διοικηται και θα ορίζη την αρχήν ήτις θα ασκή την διοίκησιν αυτού. Η Αρχή αύτη, εφεξής αποκαλουμένη ως Διοικούσα Αρχή, δύναται να είναι έν ή πλείονα Κράτη ή αυτός ούτος ο Οργανισμός.

Άρθρον 82.- Εις εκάστην συμφωνίαν Κηδεμονίας δύναται να καθορισθή στρατιωτική ζώνη ή ζώναι ήτις δύναται να περιλάβη μέρος ή το όλον του υπό Κηδεμονίαν εδάφους ό η Συμφωνία αφορά, μη θιγομένης οιασδήποτε ειδικής συμφωνίας ή συμφωνιών, γενομένων κατά το άρθρον 43.

Άρθρον 83.- 1. Το έργον των Ηνωμένων Εθνών σχετικώς προς τας στρατηγικάς ζώνας, συμπεριλαμβανομένης της εγκρίσεως των όρων των συμφωνιών Κηδεμονίας και της μεταβολής ή τροποποίησης αυτών, θα ασκείται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας.

2. Οι βασικοί αντικειμενικοί σκοποί οι εκτιθέμενοι εις το άρθρον 76 θα είναι επιδιωκτέοι δια τον λαόν εκάστης στρατηγικής ζώνης.

3. Το Συμβούλιον Ασφαλείας, υπό την επιφύλαξιν των όρων των συμφωνιών Κηδεμονίας και άνευ βλάβης των απαιτήσεων της ασφαλείας, θα χρησιμοποιή την συνδρομήν του Συμβουλίου Κηδεμονίας προς εκτέλεσιν του έργου των Ηνωμένων Εθνών του αναφερομένου εις πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά ζητήματα εις τας υπό το σύστημα της Κηδεμονίας στρατηγικάς ζώνας.

Άρθρον 84.- Θα αποτελή καθήκον της Διοικούσης Αρχής να εξασφαλίζη όπως το υπό Κηδεμονίαν έδαφος συμβάλλη εις την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας. Προς τούτο η Διοικούσα Αρχή δύναται να ποιήται χρήσιν εθελοντικών δυνάμεων, ευκολιών και συνδρομής παρεχομένων υπό του υπό Κηδεμονίαν εδάφους, προς εκπλήρωσιν των έναντι του Συμβουλίου Ασφαλείας αναληφθεισών από της απόψεως ταύτης υπό της Διοικούσης Αρχής υποχρεώσεων ως και προς τοπικήν άμυναν και επιβολήν του νόμου και της τάξεως εντός του υπό Κηδεμονίαν εδάφους.

Άρθρον 85.- 1. Το έργον των Ηνωμένων Εθνών εν σχέσει προς τας συμφωνίας Κηδεμονίας δι' όλας τας ζώνας τας μη οριζομένας ως στρατηγικάς περιλαμβανομένης της εγκρίσεως των όρων των συμφωνιών Κηδεμονίας και της μεταβολής ή τροποποίησης αυτών, θα ασκείται υπό της Γενικής Συνελεύσεως.

2. Το Συμβούλιον Κηδεμονίας, ενεργούν κατ' εξουσιοδότησιν της Γενικής Συνελεύσεως, θα συνδράμη ταύτην προς εκτέλεσιν του έργου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII : ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ

Σύνθεσις

Άρθρον 86.- 1. Το Συμβούλιον Κηδεμονίας θα αποτελήται από τα κάτωθι Μέλη των Ηνωμένων Εθνών:

- α. από τα Μέλη τα διοικούντα εδάφη υπό Κηδεμονίαν.
- β. από εκείνα τα Μέλη τα μη διοικούντα εδάφη υπό Κηδεμονίαν, άτινα ονομαστικώς αναφέρονται εις το άρθρο 23.
- γ. από όσα ενδεχομένως αναγκαιούσιν Μέλη, εκλεγόμενα υπό της Γενικής Συνελεύσεως δια χρονικήν περίοδον τριών ετών, όπως εξασφαλισθή ότι ο ολικός αριθμός των μελών του Συμβουλίου Κηδεμονίας κατανέμεται εξ ίσου μεταξύ εκείνων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών άτινα διοικούν εδάφη υπό Κηδεμονίαν και εκείνων άτινα δεν διοικούν.

2. Έκαστον μέλος του Συμβουλίου Κηδεμονίας θα ορίζη ειδικώς ενδεδειγμένον πρόσωπον ίνα το εκπροσωπή εις αυτό.

Καθήκοντα και Εξουσίαι

Άρθρον 87.- Η Γενική Συνέλευσις και, κατ' εξουσιοδότησιν αυτής, το Συμβούλιον Κηδεμονίας, κατά την εκτέλεσιν των καθηκόντων της δύναται :

- α. να εξετάζη εκθέσεις υποβαλλομένας υπό της Διοικούσης Αρχής.
- β. να δέχεται αιτήσεις και να εξετάζη ταύτας συσκεπτόμενον μετά της Διοικούσης Αρχής.
- γ. να επισκέπτεται περιοδικώς τα οικεία υπό Κηδεμονίαν εδάφη εις χρόνον συμφωνούμενον μετά της Διοικούσης Αρχής, και
- δ. να προβαίνη εις ταύτας ως και εις άλλας ενεργείας συμφώνως προς τους όρους των συμφωνιών Κηδεμονίας.

Άρθρον 88.- Το Συμβούλιον Κηδεμονίας θα διατυπώση ερωτηματολόγιον επί της πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και εκπαιδευτικής προόδου των κατοίκων εκάστου υπό Κηδεμονίαν εδάφους και η Διοικούσα Αρχή εκάστου εις την δικαιοδοσίαν της Γενικής Συνελεύσεως υπαγομένου υπό Κηδεμονίαν εδάφους θα υποβάλη ετησίαν έκθεσιν εις την Γενικήν Συνέλευσιν επί των θεμάτων του ερωτηματολογίου τούτου.

Ψηφοφορία

- Άρθρον 89.-** 1. Έκαστον μέλος του Συμβουλίου Κηδεμονίας θα έχη μίαν ψήφον.
2. Αι αποφάσεις του Συμβουλίου Κηδεμονίας θα λαμβάνωνται δια πλειοψηφίας των παρόντων και ψηφιζόντων μελών.

Διαδικασία

Άρθρον 90.- 1. Το Συμβούλιον Κηδεμονίας θα καταρτίση τον εσωτερικόν αυτού κανονισμόν, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου της εκλογής του Προέδρου του.

2. Το Συμβούλιον Κηδεμονίας θα συνέρχεται, αναλόγως των αναγκών, συμφώνως προς τον κανονισμόν του, όστις θα περιλαμβάνη διάταξιν δια την πρόσκλησιν συνεδριάσεων τη αιτήσει της πλειοψηφίας των μελών.

Άρθρον 91.- Το Συμβούλιον Κηδεμονίας θα χρησιμοποιή, οσάκις είναι πρόσφορον, την συνδρομήν του Οικονομικού Συμβουλίου και των ειδικευμένων οργανώσεων εν σχέσει προς ζητήματα δι' ά αντιστοιχως ενδιαφέρονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV : ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Άρθρον 92.- Το Διεθνές Δικαστήριο θα αποτελέσει το κύριο δικαστικό όργανο των Ηνωμένων Εθνών, θα λειτουργήσει σύμφωνα προς το προσηρητέον Καταστατικό, όπερ βασίζεται επί του Καταστατικού του Διαρκούς Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης και αποτελεί ολοκληρωτικό μέρος του παρόντος Χάρτου.

Άρθρον 93.- 1. Πάντα τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών αποτελούν αυτοδικαίως Συμβαλλόμενα Μέρη εις το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου.

2. Κράτος όπερ δεν αποτελεί Μέλος των Ηνωμένων Εθνών δύναται να γίνη Συμβαλλόμενον Μέρος εις το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου υπό όρους καθοριζόμενους εκάστοτε υπό της Γενικής Συνελεύσεως, τη προτάσει του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρον 94.- 1. Έκαστον Μέλος των Ηνωμένων Εθνών αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να συμμορφούται προς την απόφασιν του Διεθνούς Δικαστηρίου επί πάσης υποθέσεως εν ή είναι διάδικος.

2. Εάν διάδικος εν τινί υποθέσει παραλείψη να εκτελέση τας βαρυνούσας αυτόν υποχρεώσεις βάσει αποφάσεως εκδοθείσης υπό του Δικαστηρίου, ο έτερος διάδικος δύναται να προσφύγη εις το Συμβούλιον Ασφαλείας, όπερ δύναται, εάν νομίξη τούτο αναγκαίο, να προβή εις συστάσεις ή να αποφασίση επί των ληπτέων μέτρων προς εκτέλεσιν της αποφάσεως.

Άρθρον 95.- Ουδεμία διάταξις του παρόντος Χάρτου θα παρεμποδίξη τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών του να εμπιστευθώσιν την επίλυσιν των διαφορών των εις άλλα Δικαστήρια, επί τη βάσει συμφωνιών ήδη ισχυουσών ή ενδεχομένως εν μέλλοντι συναφθησομένων.

Άρθρον 96.- 1. Η Γενική Συνέλευσις ή το Συμβούλιον Ασφαλείας δύνανται να ζητώσιν από το Διεθνές Δικαστήριο, να γνωμοδοτήση επί οιοδήποτε νομικού θέματος.

2. Έτερα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και ειδικευμένοι οργανώσεις, αίτινες ήθελον ενδεχομένως εξουσιοδοτηθή οποτεδήποτε υπό της Γενικής Συνελεύσεως προς τούτο, δύνανται επίσης να ζητήσωσιν γνωμοδοτήσεις του Δικαστηρίου επί νομικών ζητημάτων γεννωμένων εντός του πλαισίου της δραστηριότητος αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV : ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Άρθρον 97.- Η Γραμματεία θα περιλαμβάνη ένα Γενικόν Γραμματέα και άπαν το προσωπικόν ου θα έχη ανάγκην ο Οργανισμός. Ο Γενικός Γραμματέας θα διορίζεται υπό της Γενικής Συνελεύσεως τη προτάσει του Συμβουλίου Ασφαλείας. Θα είναι ο ανώτατος διοικητικός υπάλληλος του Οργανισμού.

Άρθρον 98.- Ο Γενικός Γραμματεός θα ενεργή υπό την ιδιότητάν του ταύτην εις πάσας τας συνεδριάσεις της Γενικής Συνελεύσεως, του Συμβουλίου Ασφαλείας, του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου και του Συμβουλίου Κηδεμονίας, και θα εκτελή και όσα άλλα καθήκοντα του ανατίθενται υπό των οργάνων τούτων. Ο Γενικός Γραμματεός θα υποβάλλη εις την Γενικήν Συνέλευσιν ετησίαν έκθεσιν επί του έργου του Οργανισμού.

Άρθρον 99.- Ο Γενικός Γραμματεός δύναται να εφιστά την προσοχήν του Συμβουλίου Ασφαλείας επί πάσης υποθέσεως ήτις, κατά την γνώμην του, δύναται να απειλήση την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 100.- 1. Κατά την εκτέλεσιν των καθηκόντων των ο Γενικός Γραμματεός και το προσωπι-

κόν δεν θα ζητώσιν ουδέ να λαμβάνωσι οδηγίας από οιαδήποτε Κυβέρνησιν ή από οιαδήποτε άλλην Αρχήν ξένην προς τον Οργανισμόν. Θα απέχουν πάσης πράξεως ήτις θα ηδύνατο να επιδράση επί της θέσεως αυτών ως διεθνών υπαλλήλων υπευθύνων μόνον προς την Οργάνωσιν.

2. Έκαστον Μέλος των Ηνωμένων Εθνών αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να σεβασθή τον αποκλειστικώς διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του Γενικού Γραμματέως και του προσωπικού και να μη επιζητήσει να τους επηρεάση κατά την εκτέλεσιν αυτών.

Άρθρον 101.- 1. Το προσωπικόν θα διορίζεται υπό του Γενικού Γραμματέως συμφώνως προς κανόνας καθοριζομένους υπό της Γενικής Συνελεύσεως.

2. Ειδικόν προσωπικόν θα διορισθή μονίμως εις το Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον, εις το Συμβούλιον Κηδεμονίας και, αναλόγως των αναγκών εις άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών. Το προσωπικόν τούτο θα αποτελή μέρος της Γραμματείας.

3. Η προέχουσα φροντίς κατά την πρόσληψιν του προσωπικού και τον καθορισμόν των όρων εργασίας θα είναι η ανάγκη της διασφάλισεως των ανωτέρων προτύπων δραστηριότητος, αρμοδιότητος και ακεραιότητος. Δέουσα προσοχή θα πρέπη να αποδοθή εις την σπουδαιότητα της προσλήψεως του προσωπικού επί της ευρύτερας δυνατής γεωγραφικής βάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI : ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 102.- 1. Εκάστη συνθήκη και εκάστη διεθνής συμφωνία συναπτομένη υπό Μέλους των Ηνωμένων Εθνών μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος Χάρτου θα καταχωρήται κατά το δυνατόν ταχύτερον εις την Γραμματείαν και θα δημοσιεύεται υπ' αυτής.

2. Ουδέν Συμβαλλόμενον Μέρος εις τοιαύτην Συνθήκην ή Διεθνή Συμφωνίαν ήτις δεν κατεχωρήθη συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δύναται να επικαλεσθή την Συνθήκην ή Συμφωνία ταύτην ενώπιον οργάνου τινός των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 103.- Εν περιπτώσει συγκρούσεως των κατά τον παρόντα Χάρτην υποχρεώσεων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών προς τας υποχρεώσεις αυτών εξ οιασδήποτε άλλης Διεθνούς Συμφωνίας, θα προέχουσιν αι κατά τον παρόντα Χάρτην υποχρεώσεις αυτών.

Άρθρον 104.- Η Οργάνωσις θα απολαύη επί του εδάφους εκάστου των Μελών της της αναγκαίας δια την άσκησιν των καθηκόντων της και εκπλήρωσιν των σκοπών της ικανότητος δικαίου.

Άρθρον 105.- 1. Ο Οργανισμός θα απολαύη εις το έδαφος εκάστου των Μελών του πασών των προνομίων και ατελειών όσαι είναι αναγκαίαι δια την εκπλήρωσιν των σκοπών του.

2. Οι Αντιπρόσωποι των Μελών των Ηνωμένων Εθνών και οι υπάλληλοι του Οργανισμού θα απολαύωσι ομοίως πασών των προνομίων και ατελειών όσαι είναι αναγκαίαι δια την ανεξάρτητον άσκησιν των καθηκόντων των σχετιζομένων με τον Οργανισμόν.

3. Η Γενική Συνέλευσις δύναται να προβαίνει εις συστάσεις προς καθορισμόν των λεπτομερειών της εφαρμογής των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου ή δύναται προς τούτο να προτείνη συμβάσεις εις τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVII : ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρον 106.- Εν αναμονή της ενάρξεως της ισχύος τοιούτων ειδικών συμφωνιών, των αναφερομένων εις το άρθρον 43, ώστε κατά την γνώμην του Συμβουλίου Ασφαλείας, να καθίσταται τούτο ικανόν να άρξηται της εξασκήσεως των κατά το άρθρον 42 καθηκόντων του, τα Συμβαλλόμενα Μέρη εις

την Δήλωση των Τεσσάρων Εθνών, την υπογραφείσαν εν Μόσχα τη 30η Οκτωβρίου 1943, και η Γαλλία, θα συμβουλευώνται άλληλα, συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου 5 της Δηλώσεως ταύτης, και, εάν η περίπτωσης το απαιτή, άλλα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών, επί τω σκοπώ τοιαύτης κοινής εξ ονόματος του Οργανισμού ενεργείας οία δύναται να είναι αναγκαία προς τον σκοπόν της διατηρήσεως της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας.

Άρθρον 107.- Ουδεμία διάταξις του παρόντος Χάρτου θίγει ή απαγορεύει ενέργειαν ενισχύσεως προς οιονδήποτε Κράτος, όπερ διαρκούντος του δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου υπήρξεν εχθρός προς οιονδήποτε υπογράφοντα τον παρόντα Χάρτην, ληφθείσαν ή επιτραπείσαν ως αποτέλεσμα του πολέμου τούτου υπό των εχουσών την ευθύνην της τοιαύτης ενεργείας Κυβερνήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII : ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρον 108.- Τροποποιήσεις του παρόντος Χάρτου θα ισχύουν δι' άπαντα τα Μέλη των Ηνωμένων Εθνών εάν γίνωσιν αποδεκταί δια των δύο τρίτων των ψήφων των Μελών της Γενικής Συνελεύσεως και επικυρωθώσιν κατά τους οικείους αυτών συνταγματικούς κανόνας υπό των δύο τρίτων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένων απάντων των μονίμων Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρον 109.- 1. Η Γενική Συνδιάσκεψις των Μελών των Ηνωμένων Εθνών δύναται να συγκληθή προς αναθεώρησιν του παρόντος Χάρτου, εις τόπον και χρόνον ορισθησόμενον υπό των δύο τρίτων των ψήφων των Μελών της Γενικής Συνελεύσεως και δια ψήφου εννέα οιωνδήποτε Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας. Έκαστον μέλος των Ηνωμένων Εθνών θα έχη εν τη Συνδιασκέψει ένα ψήφον.

2. Πάσα μεταβολή του παρόντος Χάρτου προτεινομένη δια της ψήφου των δύο τρίτων της Συνδιασκέψεως, θα ισχύη αφ' ής επικυρωθή κατά τους οικείους αυτών Συνταγματικούς κανόνας υπό των δύο τρίτων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένων απάντων των μονίμων Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

3. Εάν τοιαύτη Συνδιάσκεψις δεν συνεκλήθη προ της δεκάτης ετησίας Συνόδου της Γενικής Συνελεύσεως από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος Χάρτου, η πρότασις προς πρόσκλησιν τοιαύτης Συνδιασκέψεως θα αναγραφή εις την ημερησίαν διάταξιν της Συνόδου ταύτης της Γενικής Συνελεύσεως και η Συνδιάσκεψις θα συνέλθη εάν ούτως αποφασισθή δια πλειοψηφίας των Μελών της Γενικής Συνελεύσεως και δια ψήφου επτά οιωνδήποτε Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIX : ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

Άρθρον 110.- 1. Ο παρών Χάρτης θα επικυρωθή υπό των υπογραφόντων Κρατών κατά τους οικείους αυτών Συνταγματικούς κανόνας.

2. Αι επικυρώσεις θα κατατεθούν παρά τη Κυβερνήσει των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ήτις θα ανακοινώση εκάστην κατάθεσιν εις όλα τα υπογράφοντα Κράτη ως και εις τον Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού όταν ούτος διορισθή.

3. Ο παρών Χάρτης θα ισχύση άμα τη καταθέσει των επικυρώσεων υπό της Δημοκρατίας της Κίνας, της Γαλλίας, της Ενώσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Νοτίου Ιρλανδίας, και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ευθύς ως γίνη τούτο θα συνταχθή υπό της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών πρακτικόν περί της καταθέσεως των επικυρώσεων, ήτις θα κοινοποιηση αντίγραφον τούτου εις όλα τα υπογράφοντα Κράτη.

4. Τα υπογράφοντα τον παρόντα Χάρτην Κράτη άτινα επικυρώνουσιν αυτόν μετά την έναρξιν της ισχύος του, θα καταστήσιν αρχικά Μέλη των Ηνωμένων Εθνών την ημέραν της καταθέσεως της

ιδίας αυτών επικυρώσεως.

Άρθρον 111.- Ο παρών Χάρτης, ού τα κινεζικόν, γαλλικόν, ρωσσικόν, αγγλικόν και ισπανικόν κείμενα είναι εξ ίσου αυθεντικά, θα παραμείνη κατατεθειμένος εις τα Αρχεία της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Δεόντως κεκυρωμένα αντίγραφα τούτου θα διαβιβασθώσιν υπό της Κυβερνήσεως ταύτης εις τας Κυβερνήσεις των λοιπών υπογραφότων Κρατών.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι αντιπρόσωποι των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Εθνών υπέγραψαν τον παρόντα Χάρτην.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν τη πόλει του Αγίου Φραγκίσκου την εικοστήν έκτην Ιουνίου χίλια εννεακόσια τεσσαράκοντα πέντε.

Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1945*

Άρθρο 1. - Το Διεθνές Δικαστήριο, που ιδρύθηκε με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ως το κύριο δικαστικό όργανο των Ηνωμένων Εθνών, θα συγκροτηθεί και θα λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του Καταστατικού.

Κεφάλαιο 1 : Οργάνωση του Δικαστηρίου

Άρθρο 2.- Το Δικαστήριο θα είναι ένα σώμα ανεξάρτητων δικαστών που θα εκλέγονται, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η εθνικότητά τους, μεταξύ προσώπων με υψηλότατο ηθικό κύρος, που θα συγκεντρώνουν τα προσόντα που απαιτούνται στη χώρα του καθενός για να ασκήσουν τα ανώτατα δικαστικά λειτουργήματα ή θα είναι νομομαθείς με αναγνωρισμένη αρμοδιότητα στο διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 3.- 1. Το Δικαστήριο θα αποτελείται από δεκαπέντε μέλη, διαφορετικής εθνικότητας το καθένα.

2. Προκειμένου να γίνει μέλος του Δικαστηρίου ένα πρόσωπο το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι υπήκοος περισσότερων από ένα κρατών, θα θεωρηθεί ότι είναι υπήκοος του κράτους στο οποίο κανονικά ασκεί τα αστικά και πολιτικά του δικαιώματα.

Άρθρο 4. - 1. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα τα εκλέγουν η Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας, από έναν κατάλογο προσώπων που θα υποδεικνύονται από τις εθνικές ομάδες του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις.

2. Στην περίπτωση των μελών των Ηνωμένων Εθνών που δεν αντιπροσωπεύονται στο Μόνιμο Διαιτητικό Δικαστήριο, οι υποψήφιοι θα υποδεικνύονται από εθνικές ομάδες, που θα ορίζονται για αυτόν το σκοπό από τις κυβερνήσεις τους με τους ίδιους όρους που προβλέπονται για τα μέλη του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου στο άρθρο 44 της Συνθήκης της Χάγης, του 1907, για την ειρηνική διευθέτηση των διεθνών διαφορών.

3. Οι όροι με τους οποίους ένα κράτος, που υπογράφει το Καταστατικό αυτό αλλά δεν είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών, θα μπορεί να μετέχει στην εκλογή των μελών του Δικαστηρίου θα ορίζονται, εφόσον δεν υπάρχει ειδική συμφωνία, από τη Γενική Συνέλευση, με πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρο 5.- 1. Τρεις μήνες τουλάχιστο πριν από την ημερομηνία της εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα απευθύνει γραπτή πρόσκληση προς τα μέλη του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου που ανήκουν στα κράτη που θα έχουν υπογράψει αυτό το Καταστατικό και στα μέλη των εθνικών ομάδων που θα έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, ζητώντας τους να προχωρήσουν, μέσα σε ορισμένο χρονικό διάστημα και κατά εθνικές ομάδες, στην υπόδειξη προσώπων που θα είναι σε θέση να αναλάβουν τα καθήκοντα μέλους του Δικαστηρίου.

* Το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου υπογράφηκε στις 26.6.1945 στον Άγιο Φραγκίσκο με την ολοκλήρωση της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την ίδρυση του Οργανισμού. Άρχισε να ισχύει στις 24.10.1945. Αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Τη μετάφραση τη φιλοπόνησε η επιστημονική συνεργάτρια του Ινστιτούτου Νεοελληνικών Σπουδών (Ιδρύματος Μανόλη Τριανταφυλλίδη) κ. Μαρία Βερτσώνη – Κοκόλη και την επόπτευσε ο αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου, καθηγητής της Σχολής Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Νικόλαος Παπαντωνίου. Το copyright της μετάφρασης ανήκει στο Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ιδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη) του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εκδόθηκε από το Τμήμα Πληροφοριών των Ηνωμένων Εθνών στην Αθήνα σε ειδική έκδοση με την απόδοση του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών στη δημοτική και εκτυπώθηκε στο Εθνικό Τυπογραφείο.

2. Καμία ομάδα δεν μπορεί να υποδείξει περισσότερα από τέσσερα πρόσωπα, από τα οποία δύο το πολύ θα είναι της ίδιας με αυτήν εθνικότητας. Σε καμία περίπτωση ο αριθμός των υποψηφίων που υποδεικνύονται από μια ομάδα δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από το διπλάσιο του αριθμού των εδρών που πρόκειται να πληρωθούν.

Άρθρο 6.- Γίνεται σύσταση στις εθνικές ομάδες, πριν κάνουν αυτές τις υποδείξεις προσώπων, να συμβουλευόμαστε το ανώτατο δικαστήριο της χώρας τους, τις νομικές της σχολές και τα εθνικά τμήματα διεθνών ακαδημιών που επιδίδονται στη μελέτη του δικαίου.

Άρθρο 7.- 1. Ο Γενικός Γραμματέας θα καταρτίζει αλφαβητικό κατάλογο όλων των προσώπων που θα έχουν υποδειχτεί με αυτή τη διαδικασία. Αυτά τα πρόσωπα θα είναι τα μόνα εκλέξιμα, εκτός από την περίπτωση που προβλέπεται από το άρθρο 12, παράγραφος 2.

2. Ο Γενικός Γραμματέας θα υποβάλλει αυτόν τον κατάλογο στη Γενική Συνέλευση και στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Άρθρο 8.- Η Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας θα προχωρούν, ανεξάρτητα το ένα από το άλλο, στην εκλογή των μελών του Δικαστηρίου.

Άρθρο 9.- Σε κάθε εκλογή οι εκλέκτορες θα έχουν υπόψη τους όχι μόνο ότι τα πρόσωπα που πρόκειται να εκλεγούν πρέπει, ως άτομα, να συγκεντρώνουν τα απαιτούμενα προσόντα, αλλά επίσης ότι πρέπει να εξασφαλίζουν στο σώμα, ως σύνολο, την αντιπροσώπευση των σπουδαιότερων μορφών πολιτισμού και των κυριότερων νομικών συστημάτων του κόσμου.

Άρθρο 10.- 1. Θα θεωρούνται εκλεγμένοι οι υποψήφιοι που ψηφίζονται με απόλυτη πλειοψηφία στη Γενική Συνέλευση και στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

2. Δε θα γίνεται καμιά διάκριση ανάμεσα στις ψήφους των μόνιμων και των μη μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, όταν πρόκειται για την εκλογή δικαστών ή για τον ορισμό των μελών της επιτροπής για την οποία γίνεται λόγος στη συνέχεια, στο άρθρο 12.

3. Σε περίπτωση που περισσότεροι από ένας υπήκοοι του ίδιου κράτους ψηφίζονται με απόλυτη πλειοψηφία τόσο από τη Γενική Συνέλευση όσο και από το Συμβούλιο Ασφαλείας, θα θεωρείται από αυτούς εκλεγμένος μόνο ο μεγαλύτερος στην ηλικία.

Άρθρο 11.- Αν, μετά την πρώτη συνεδρίαση που έγινε για την εκλογή, μία ή περισσότερες έδρες παραμένουν κενές, θα γίνεται δεύτερη και, αν είναι ανάγκη, και τρίτη συνεδρίαση, με την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 12.- 1. Αν ύστερα από την τρίτη συνεδρίαση μία ή περισσότερες έδρες μένουν κενές, μπορεί να συγκροτηθεί, οποιαδήποτε στιγμή και ύστερα από αίτηση είτε της Γενικής Συνελεύσεως είτε του Συμβουλίου Ασφαλείας, μια μεικτή επιτροπή από έξι μέλη, τρία ορισμένα από τη Γενική Συνέλευση και τρία από το Συμβούλιο Ασφαλείας, με σκοπό να επιλέξει με απόλυτη πλειοψηφία ένα όνομα για κάθε έδρα που θα μένει ακόμη κενή, και να τα υποβάλει για να εγκριθούν χωριστά από τη Γενική Συνέλευση και από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

2. Αν η μεικτή επιτροπή συμφωνήσει ομόφωνα για ένα πρόσωπο που εκπληρώνει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, μπορεί να περιλάβει στον κατάλόγό της το πρόσωπο αυτό, ακόμη και αν δεν υπήρχε στον κατάλογο των προσώπων που υποδεικνύονταν σύμφωνα με το άρθρο 7.

3. Αν η μεικτή επιτροπή πειστεί ότι δε θα κατορθώσει να καταλήξει σε εκλογή, τα μέλη του Δικαστηρίου που θα έχουν ήδη εκλεγεί θα προχωρήσουν, σε προθεσμία που θα οριστεί από το Συμβούλιο

Ασφαλείας, στην πλήρωση των κενών εδρών με επιλογή μεταξύ εκείνων των υποψηφίων που θα έχουν ψηφιστεί είτε από τη Γενική Συνέλευση είτε από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

4. Σε περίπτωση ισοψηφίας μεταξύ των δικαστών, επικρατεί η ψήφος του πρεσβύτερου δικαστή.

Άρθρο 13.- 1. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα εκλέγονται για εννέα χρόνια και θα μπορούν να επανεκλέγονται με τον όρον, όμως, ότι από τους δικαστές που θα έχουν εκλεγεί στην πρώτη εκλογή, η θητεία των πέντε θα λήξει με τη συμπλήρωση τριών χρόνων, και η θητεία άλλων πέντε θα λήξει με τη συμπλήρωση έξι χρόνων από την εκλογή.

2. Οι δικαστές των οποίων η θητεία θα λήξει στο τέλος των αρχικών περιόδων των τριών και έξι χρόνων που αναφέρονται παραπάνω θα εκλεγούν με κλήρωση που θα κάνει ο Γενικός Γραμματέας, μόλις ολοκληρωθεί η πρώτη εκλογή.

3. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα συνεχίζουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους ως την αντικατάστασή τους. Αλλά και μετά την αντικατάστασή τους θα τελειώνουν τις υποθέσεις τις οποίες θα έχουν αναλάβει.

4. Σε περίπτωση που ένα μέλος του Δικαστηρίου παραιτείται, η παραίτησή του θα απευθύνεται στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου, για να τη διαβιβάσει στο Γενικό Γραμματέα. Αυτή η τελευταία κοινοποίηση θα καθιστά την έδρα κενή.

Άρθρο 14.- Οι κενές έδρες θα συμπληρώνονται με την ίδια μέθοδο που θα έχει ακολουθηθεί στην πρώτη εκλογή, με τον εξής περιορισμό: μέσα σ' ένα μήνα από την ημέρα που η έδρα έμεινε κενή ο Γενικός Γραμματέας θα προχωρεί στην αποστολή των προσκλήσεων που προβλέπονται από το άρθρο 5, και η ημερομηνία της εκλογής θα ορίζεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Άρθρο 15.- Μέλος του Δικαστηρίου που θα εκλέγεται για να αντικαταστήσει άλλο μέλος, του οποίου η θητεία δεν θα έχει λήξει, θα μένει στη θέση του ώσπου να λήξει η θητεία του προκατόχου του.

Άρθρο 16.- 1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ασκεί πολιτικό ή διοικητικό λειτουργημα ή να επιδίδεται σε οποιαδήποτε άλλη απασχόληση επαγγελματικού χαρακτήρα.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας αποφασίζει το Δικαστήριο.

Άρθρο 17.- 1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ενεργεί ως πληρεξούσιος, σύμβουλος ή δικηγόρος σε οποιαδήποτε υπόθεση.

2. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να μετέχει στην εκδίκαση μιας υποθέσεως στην οποία είχε πάρει μέρος προηγουμένως ως πληρεξούσιος, σύμβουλος ή δικηγόρος ενός από τους αντιδίκους ή ως μέλος εθνικού ή διεθνούς δικαστηρίου ή εξεταστικής επιτροπής ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

3. Σε περίπτωση αμφιβολίας αποφασίζει το Δικαστήριο.

Άρθρο 18.- 1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να απολυθεί, εκτός αν, κατά την ομόφωνη γνώμη των άλλων μελών, έχει πάψει να εκπληρώνει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

2. Ο Γραμματέας του Δικαστηρίου θα ανακοινώνει επίσημα αυτό το γεγονός στο Γενικό Γραμματέα.

3. Αυτή η ανακοίνωση θα καθιστά την έδρα κενή.

Άρθρο 19.- Τα μέλη του Δικαστηρίου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους θα έχουν διπλω-

ματικά προνόμια και ασυλία.

Άρθρο 20.- Κάθε μέλος του Δικαστηρίου πριν αναλάβει τα καθήκοντά του θα κάνει, σε δημόσια συνεδρίαση, επίσημη δήλωση ότι θα ασκήσει την εξουσία του αμερόληπτα και ευσυνείδητα.

Άρθρο 21. - 1. Το Δικαστήριο θα εκλέγει τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρό του για τρία χρόνια. Αυτοί μπορούν να επανεκλέγονται.

2. Το Δικαστήριο θα διορίζει το Γραμματέα του και μπορεί να φροντίσει για το διορισμό άλλων υπαλλήλων, κατά τις ανάγκες του.

Άρθρο 22.- 1. Έδρα του Δικαστηρίου ορίζεται η Χάγη. Αυτό όμως δε θα εμποδίζει το Δικαστήριο να συνεδριάζει και να εκτελεί το έργο του αλλού, όταν το κρίνει επιθυμητό.

2. Ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας θα διαμένουν στην έδρα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 23.- 1. Το Δικαστήριο θα συνεδριάζει συνεχώς, εκτός από τις δικαστικές διακοπές, που ο χρόνος και η διάρκεια τους θα ορίζονται από το Δικαστήριο.

2. Τα μέλη του Δικαστηρίου δικαιούνται κατά διαστήματα άδεια, που ο χρόνος και η διάρκειά της θα ορίζονται από το Δικαστήριο, το οποίο θα λαβαίνει υπόψη του και την απόσταση ανάμεσα στη Χάγη και στον τόπο κατοικίας κάθε δικαστή.

3. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα είναι υποχρεωμένα να βρίσκονται διαρκώς στη διάθεση του Δικαστηρίου, εκτός αν έχουν άδεια ή αν εμποδίζονται να παρίστανται στο Δικαστήριο από αρρώστια ή άλλους σοβαρούς λόγους, που θα εξηγούνται δεόντως στον Πρόεδρο.

Άρθρο 24. - 1. Αν, για κάποιον ειδικό λόγο, ένα μέλος του Δικαστηρίου κρίνει ότι δε θα έπρεπε να πάρει μέρος στην εκδίκαση συγκεκριμένης υπόθεσης, πρέπει να ειδοποιήσει τον Πρόεδρο.

2. Αν ο Πρόεδρος κρίνει ότι για κάποιον ειδικό λόγο ένα από τα μέλη του Δικαστηρίου δε θα έπρεπε να μετέχει σε συγκεκριμένη υπόθεση, πρέπει να ειδοποιήσει σχετικά το μέλος αυτό.

3. Αν σε μια τέτοια περίπτωση το μέλος του Δικαστηρίου και ο Πρόεδρος διαφωνούν, το ζήτημα θα λύνεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

Άρθρο 25. - 1. Το Δικαστήριο θα συνεδριάζει σε ολομέλεια, εκτός από τις περιπτώσεις για τις οποίες υπάρχει ρητή διαφορετική πρόβλεψη σε άλλο σημείο αυτού του Καταστατικού.

2. Με τον όρο ότι ο αριθμός των δικαστών που θα είναι διαθέσιμοι για να αποτελέσουν το Δικαστήριο δε θα μειώνεται μ' αυτόν τον τρόπο κάτω από τους έντεκα, ο Κανονισμός του Δικαστηρίου μπορεί να ορίζει ότι επιτρέπεται σε έναν ή περισσότερους δικαστές, κατά τις περιστάσεις και εκ περιτροπής, να απέχουν από τις συνεδριάσεις.

3. Απαρτία εννέα δικαστών θα αρκεί για να συγκροτηθεί το Δικαστήριο.

Άρθρο 26. - 1. Το Δικαστήριο μπορεί από καιρό σε καιρό να συγκροτεί ένα ή περισσότερα τμήματα, που θα αποτελούνται από τρεις ή περισσότερους δικαστές, όπως θα ορίζει το Δικαστήριο, για να εκδικάζουν ειδικές κατηγορίες υποθέσεων, π.χ. εργατικές υποθέσεις και υποθέσεις που αφορούν τις μεταφορές και τις επικοινωνίες.

2. Το Δικαστήριο μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να συγκροτήσει ένα τμήμα που θα εκδικάσει μια ειδική υπόθεση. Ο αριθμός των δικαστών που θα αποτελούν ένα τέτοιο τμήμα θα ορίζεται από το Δικαστήριο με τη συναίνεση των διαδίκων.

3. Τα τμήματα που προβλέπονται από το άρθρο αυτό θα εκδικάζουν υποθέσεις και θα εκδίδουν αποφάσεις, αν το ζητούν οι διάδικοι.

Άρθρο 27.- Κάθε απόφαση ενός από τα τμήματα που προβλέπονται από τα άρθρα 26 και 29 θα θεωρείται ότι εκδόθηκε από το Δικαστήριο.

Άρθρο 28.- Τα τμήματα που προβλέπονται από τα άρθρα 26 και 29 μπορούν, με τη συναίνεση των διαδίκων, να συνεδριάζουν και να επιτελούν το έργο τους και αλλού, εκτός από τη Χάγη.

Άρθρο 29.- Προκειμένου να διεκπεραιώνονται γρήγορα οι εργασίες, το Δικαστήριο θα συγκροτεί κάθε χρόνο ένα τμήμα από πέντε δικαστές, οι οποίοι, ύστερα από αίτηση των διαδίκων, θα μπορούν να εκδικάζουν υποθέσεις με συνοπτική διαδικασία. Επιπλέον, δύο δικαστές θα επιλέγονται για να αντικαθιστούν τους δικαστές που θα είναι αδύνατο να παραστούν στις συνεδριάσεις.

Άρθρο 30.- 1. Το Δικαστήριο θα ορίσει τους κανόνες που θα αφορούν τον τρόπο με τον οποίο θα εκτελεί το έργο του. Ιδιαίτερα θα ορίσει τους κανόνες διαδικασίας.

2. Ο κανονισμός του Δικαστηρίου μπορεί να προβλέπει τη συμμετοχή παρέδρων, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις του Δικαστηρίου και των τμημάτων.

Άρθρο 31.- 1. Δικαστές της ίδιας εθνικότητας με τους διαδίκους θα διατηρούν το δικαίωμα να μετέχουν ως δικαστές στην εκδίκαση της υποθέσεως από το Δικαστήριο.

2. Αν το Δικαστήριο περιλαμβάνει στο δικαστικό σώμα δικαστή της ίδιας εθνικότητας με έναν από τους διαδίκους, κάθε άλλος διάδικος μπορεί να ορίσει ένα πρόσωπο της εκλογής του, το οποίο θα παραστεί στη δίκη με την ιδιότητα του δικαστή. Το πρόσωπο αυτό θα είναι, κατά προτίμηση, ένα από τα πρόσωπα που θα έχουν υποδειχτεί ως υποψήφιοι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5.

3. Αν το Δικαστήριο δεν περιλαμβάνει στο δικαστικό του σώμα δικαστή της ίδιας εθνικότητας με τους διαδίκους, καθένας απ' αυτούς τους διαδίκους μπορεί να προχωρήσει στον ορισμό ενός δικαστή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού θα εφαρμόζονται στην περίπτωση των άρθρων 26 και 29. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Πρόεδρος θα παρακαλεί ένα ή, αν χρειάζεται, δύο από τα μέλη του Δικαστηρίου που αποτελούν το τμήμα να δώσουν τη θέση τους σε μέλη του Δικαστηρίου που θα είναι της ίδιας εθνικότητας με τα ενδιαφερόμενα μέρη και, αν δεν υπάρχουν τέτοια μέλη ή εμποδίζονται να παραστούν στο Δικαστήριο, στους δικαστές που θα έχουν οριστεί από τους διαδίκους ειδικά γι' αυτόν το σκοπό.

5. Αν περισσότεροι διάδικοι είναι ομόδικοι σε μια δίκη, αυτοί θα θεωρηθούν σχετικά με την εφαρμογή των προηγούμενων διατάξεων, ως ένας μόνος διάδικος. Σε περίπτωση αμφισβήτησης πάνω σ' αυτό το θέμα, αποφασίζει το Δικαστήριο.

6. Δικαστές που εκλέγονται όπως ορίζεται στις παραγράφους 2, 3 και 4 αυτού του άρθρου πρέπει να εκπληρώνουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται σύμφωνα με τα άρθρα 2, 17 (παράγραφος 2), 20 και 24 του Καταστατικού αυτού. Θα συμμετέχουν στην εκδίκαση υποθέσεων ως απολύτως ίσοι προς τους συναδέλφους των.

Άρθρο 32.- 1. Κάθε μέλος του Δικαστηρίου θα παίρνει ετήσιο μισθό.

2. Ο Πρόεδρος θα παίρνει ένα ειδικό ετήσιο επίδομα.

3. Ο Αντιπρόεδρος θα παίρνει ένα ειδικό επίδομα για κάθε ημέρα που θα εκτελεί χρέη Προέδρου.

4. Οι δικαστές που θα ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 και που δε θα είναι μέλη του Δικαστηρίου θα παίρνουν αποζημίωση για κάθε ημέρα που θα εκτελούν το έργο τους.

5. Αυτοί οι μισθοί, τα επιδόματα και οι αποζημιώσεις θα ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση. Δε θα μπορούν να μειωθούν κατά τη διάρκεια της θητείας.

6. Ο μισθός του Γραμματέα θα ορίζεται από τη Γενική Συνέλευση, ύστερα από πρόταση του Δικαστηρίου.

7. Κανονισμός που θα καταρτιστεί από τη Γενική Συνέλευση θα θέτει τους όρους με τους οποίους θα δίνονται συντάξεις στα μέλη του Δικαστηρίου και στο Γραμματέα, και τους όρους με τους οποίους θα χορηγούνται τα οδοιπορικά έξοδα στα μέλη του Δικαστηρίου και στο Γραμματέα.

8. Οι παραπάνω μισθοί, τα επιδόματα και οι αποζημιώσεις θα απαλλάσσονται από κάθε φορολογία.

Άρθρο 33. - Τα έξοδα του Δικαστηρίου θα καλύπτονται από τα Ηνωμένα Έθνη, με τρόπο που θα αποφασιστεί από τη Γενική Συνέλευση.

Κεφάλαιο 2: Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου

Άρθρο 34. - 1. Μόνο τα κράτη μπορούν να είναι διάδικοι σε υποθέσεις που εκδικάζονται από το Δικαστήριο.

2. Το Δικαστήριο, με τις προϋποθέσεις που θέτει ο Κανονισμός του, θα μπορεί να ζητά από δημόσιους διεθνείς οργανισμούς πληροφορίες σχετικές με τις υποθέσεις που εκδικάζει, και επίσης θα δέχεται τέτοιες πληροφορίες που θα του δίνουν τέτοιοι οργανισμοί με δική τους πρωτοβουλία.

3. Όσες φορές, σε μια υπόθεση που θα εκδικάζεται από το Δικαστήριο, θα αμφισβητείται η ερμηνεία της καταστατικής πράξεως ενός δημόσιου διεθνούς οργανισμού ή η ερμηνεία μιας διεθνούς συμβάσεως που θα έχει συναφτεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της πράξεως, ο Γραμματέας θα ειδοποιεί σχετικά τον ενδιαφερόμενο διεθνή οργανισμό και θα του κοινοποιεί αντίγραφα όλων των εγγράφων της διαδικασίας.

Άρθρο 35. - 1. Στο Δικαστήριο θα μπορούν να προσφεύγουν τα κράτη που έχουν αποδεχτεί αυτό το Καταστατικό.

2. Οι προϋποθέσεις με τις οποίες θα μπορούν να προσφεύγουν στο Δικαστήριο άλλα κράτη θα ορίζονται – με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων που περιέχονται στις ισχύουσες συνθήκες – από το Συμβούλιο Ασφαλείας, αλλά σε καμιά περίπτωση δε θα δημιουργούν για τους διαδίκους ανισότητα απέναντι στο Δικαστήριο.

3. Όταν ένα κράτος που δεν είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών είναι διάδικος σε μια υπόθεση, το Δικαστήριο θα ορίζει το ποσό που αυτός ο διάδικος θα είναι υποχρεωμένος να συνεισφέρει για τα έξοδα του Δικαστηρίου. Αυτή η διάταξη δε θα εφαρμόζεται, αν το κράτος για το οποίο γίνεται λόγος μετέχει στα έξοδα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 36. - 1. Στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου περιλαμβάνονται όλες οι υποθέσεις τις οποίες οι διάδικοι υποβάλλουν σ' αυτό και όλα τα ζητήματα τα οποία προβλέπονται ειδικά στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ή σε ισχύουσες συνθήκες και συμβάσεις.

2. Τα κράτη που έχουν αποδεχτεί αυτό το Καταστατικό θα μπορούν οποτεδήποτε να δηλώσουν ότι αναγνωρίζουν, χωρίς ειδική σύμβαση, ως υποχρεωτική τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο κράτος που αναλαμβάνει την ίδια υποχρέωση, για όλες τις νομικές διαφορές που αφορούν:

α. την ερμηνεία μιας συνθήκης,

β. κάθε θέμα διεθνούς δικαίου,

γ. την ύπαρξη γεγονότος που, αν διαπιστωνόταν, θα αποτελούσε παραβίαση διεθνούς υποχρε-

ώσεως,

δ. τη φύση και την έκταση των επανορθώσεων που πρέπει να γίνουν για την παραβίαση μιας διεθνούς υποχρεώσεως.

3. Οι δηλώσεις που αναφέρονται παραπάνω μπορούν να γίνουν χωρίς όρους ή με τον όρο της αμοιβαιότητας εκ μέρους μερικών ή ορισμένων κρατών, ή για ορισμένο διάστημα.

4. Οι δηλώσεις αυτές θα καταθέτονται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, που θα διαβιβάζει αντίγραφά τους στα κράτη που θεωρούνται συμβαλλόμενα μέρη του Καταστατικού αυτού και στο Γραμματέα του Δικαστηρίου.

5. Οι δηλώσεις που έγιναν σύμφωνα με το άρθρο 36 του Καταστατικού του Μόνιμου Διεθνούς Δικαστηρίου για ένα χρονικό διάστημα που δεν έχει ακόμη λήξει θα θεωρηθούν, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών που δεσμεύονται από το Καταστατικό αυτό, ως αποδοχή της υποχρεωτικής δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου, για το χρονικό διάστημα που θα μεσολαβήσει ως τη στιγμή που θα πάψουν να ισχύουν, και σύμφωνα με τους όρους των.

6. Σε περίπτωση που θα υπάρχει διαφωνία για το αν το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα, το ζήτημα θα λύνεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

Άρθρο 37. - Όσες φορές μια ισχύουσα συνθήκη ή σύμβαση προβλέπει την παραπομπή ενός ζητήματος σε δικαστήριο που θα είχε ιδρυθεί από την Κοινωνία των Εθνών ή στο Διαρκές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης, το ζήτημα θα παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο, εφόσον θα πρόκειται για διαφορές μεταξύ κρατών που δεσμεύονται από το Καταστατικό αυτό.

Άρθρο 38.- 1. Το Δικαστήριο, που έργο του έχει να εκδικάζει, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, τις υποθέσεις που υποβάλλονται σ' αυτό, θα εφαρμόζει:

α. τις διεθνείς συμβάσεις, γενικές ή ειδικές, που θέτουν κανόνες οι οποίοι αναγνωρίζονται ρητά από τα αντίδικα κράτη,

β. το διεθνές εθιμικό δίκαιο, ως απόδειξη γενικής πρακτικής, που γίνεται δεκτή ως κανόνας δικαίου,

γ. τις γενικές αρχές του δικαίου που αναγνωρίζονται από τα πολιτισμένα έθνη,

δ. με την επιφύλαξη όσων προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 59, τις δικαστικές αποφάσεις και τα διδάγματα των πιο αναγνωρισμένων δημοσιολόγων των διάφορων εθνών, ως βοηθητικά μέσα για τον καθορισμό των κανόνων δικαίου.

2. Αυτή η διάταξη δε θα θίγει την εξουσία του Δικαστηρίου να κρίνει μια υπόθεση «ex aequo et bono», αν οι διάδικοι συμφωνούν σ' αυτό.

Κεφάλαιο 3 : Διαδικασία

Άρθρο 39.- 1. Οι επίσημες γλώσσες του Δικαστηρίου θα είναι η γαλλική και η αγγλική. Αν οι διάδικοι συμφωνούν να εκδικαστεί η υπόθεση στα γαλλικά, η απόφαση θα εκδίδεται στα γαλλικά. Αν οι διάδικοι συμφωνούν να εκδικαστεί η υπόθεση στα αγγλικά, η απόφαση θα εκδίδεται στα αγγλικά.

2. Αν δεν υπάρξει συμφωνία για τη γλώσσα που θα χρησιμοποιηθεί κάθε διάδικος μπορεί, κατά την ακροαματική διαδικασία, να χρησιμοποιεί τη γλώσσα που προτιμά. Η απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδίδεται στα γαλλικά και στα αγγλικά. Σ' αυτή την περίπτωση το Δικαστήριο θα ορίζει, συγχρόνως, ποιο από τα δύο κείμενα θα θεωρείται αυθεντικό.

3. Το Δικαστήριο θα επιτρέπει σε οποιονδήποτε διάδικο, ύστερα από αίτησή του, να χρησιμοποιεί άλλη γλώσσα, εκτός από τα γαλλικά και τα αγγλικά.

Άρθρο 40.- 1. Οι υποθέσεις έρχονται στο Δικαστήριο, κατά τις περιστάσεις, είτε με την

κοινοποίηση του συνυποσχετικού είτε με γραπτή αίτηση που απευθύνεται στο Γραμματέα. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να δηλώνονται το αντικείμενο της διαφοράς και οι διάδικοι.

2. Ο Γραμματέας θα κοινοποιεί αμέσως την αίτηση σε όλους τους ενδιαφερόμενους.

3. Θα ενημερώνει επίσης τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών μέσω του Γενικού Γραμματέα καθώς και κάθε άλλο κράτος που έχει το δικαίωμα να παρίσταται στο Δικαστήριο.

Άρθρο 41.- 1. Το Δικαστήριο θα έχει την εξουσία να υποδεικνύει, αν κρίνει ότι το απαιτούν οι περιστάσεις, τα προσωρινά μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν για να διαφυλαχτούν τα δικαιώματα του κάθε διαδίκου.

2. Όσπου να εκδοθεί η οριστική απόφαση, οι διάδικοι και το Συμβούλιο Ασφαλείας πρέπει να ειδοποιούνται αμέσως για τα μέτρα που υποδεικνύονται.

Άρθρο 42. - 1. Οι διάδικοι θα εκπροσωπούνται από πληρεξουσίους.

2. Μπορούν να έχουν τη βοήθεια συμβούλων ή δικηγόρων στη δίκη.

3. Οι πληρεξούσιοι, οι σύμβουλοι και οι δικηγόροι των διαδίκων θα έχουν στο Δικαστήριο τα πλεονεκτήματα και τα προνόμια που είναι αναγκαία για την ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 43.- 1. Η διαδικασία είναι γραπτή και προφορική.

2. Η γραπτή διαδικασία θα περιλαμβάνει την κοινοποίηση, στο Δικαστήριο και στους διαδίκους, υπομνημάτων, αντί-υπομνημάτων και, αν είναι ανάγκη, αντικρούσεων, καθώς και όλων των δικαιολογητικών και αποδεικτικών εγγράφων.

3. Αυτές οι κοινοποιήσεις θα γίνονται μέσω του Γραμματέα, με τη σειρά και μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται από το Δικαστήριο.

4. Επικυρωμένο αντίγραφο κάθε αποδεικτικού εγγράφου που θα προσκομίζεται από ένα διάδικο πρέπει να κοινοποιείται στον άλλο διάδικο.

5. Η προφορική διαδικασία θα περιλαμβάνει την ακρόαση, εκ μέρους του Δικαστηρίου, μαρτύρων, εμπειρογνομόνων, πληρεξουσίων, συμβούλων και δικηγόρων.

Άρθρο 44.- 1. Για κάθε κοινοποίηση σε άλλα πρόσωπα, εκτός από τους πληρεξουσίους, τους συμβούλους και τους δικηγόρους, το Δικαστήριο θα απευθύνεται αμέσως στην κυβέρνηση του κράτους του οποίου το έδαφος πρέπει να κοινοποιηθεί το έγγραφο.

2. Η ίδια διάταξη θα εφαρμόζεται όσες φορές πρέπει να γίνουν ενέργειες για την επί τόπου διαπίστωση αποδεικτικών στοιχείων.

Άρθρο 45.- Τη συζήτηση θα τη διευθύνει ο Πρόεδρος ή, αν αυτός δεν μπορεί να προεδρεύσει, ο Αντιπρόεδρος. Αν και οι δύο τους εμποδίζονται, θα προεδρεύει ο αρχαιότερος από τους παρόντες δικαστές.

Άρθρο 46. - Η ακροαματική διαδικασία θα είναι δημόσια, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά ή οι διάδικοι ζητήσουν να μη γίνει δεκτό το κοινό.

Άρθρο 47. - 1. Από κάθε εξέταση θα κρατούνται πρακτικά, τα οποία θα υπογράφονται από το Γραμματέα και τον Πρόεδρο.

2. Μόνο αυτά τα πρακτικά θα είναι αυθεντικά.

Άρθρο 48.- Το Δικαστήριο θα εκδίδει αποφάσεις για τη διεξαγωγή της δίκης, θα ορίζει τους τύ-

πους και τις προθεσμίες μέσα στις οποίες κάθε διάδικος πρέπει να εκθέτει τα επιχειρήματά του και θα ρυθμίζει ό,τι έχει σχέση με τη διεξαγωγή των αποδείξεων.

Άρθρο 49.- Το Δικαστήριο μπορεί, πριν ακόμα αρχίσει η ακροαματική διαδικασία, να ζητά από τους πληρεξουσίους να προσκομίσουν αποδεικτικά έγγραφα ή να δώσουν εξηγήσεις. Κάθε άρνηση πρέπει να σημειώνεται.

Άρθρο 50.- Το Δικαστήριο μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να αναθέτει τη διεξαγωγή έρευνας ή πραγματογνωμοσύνη σε οποιοδήποτε πρόσωπο, σώμα, γραφείο, επιτροπή ή άλλον οργανισμό της εκλογής του.

Άρθρο 51. - Κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, μπορούν να υποβάλλονται στους μάρτυρες και στους εμπειρογνώμονες σχετικές ερωτήσεις, σύμφωνα με τους όρους που θα έχει θέσει το Δικαστήριο στο δικονομικό κανονισμό που αναφέρεται στο άρθρο 30.

Άρθρο 52. - Αφού το Δικαστήριο θα έχει δεχτεί τις αποδείξεις και τις μαρτυρικές καταθέσεις μέσα στην προθεσμία που θα έχει ορίσει γι' αυτόν το σκοπό, μπορεί να μη δεχτεί την κατάθεση άλλων προφορικών ή γραπτών αποδεικτικών στοιχείων που ένας από τους διαδίκους θα επιθυμούσε να προσκομίσει, εκτός αν ο άλλος διάδικος συγκατατεθεί.

Άρθρο 53.- 1. Όσες φορές ένας από τους διαδίκους δεν εμφανίζεται στο Δικαστήριο ή δεν υπερασπίζει την υπόθεσή του, ο άλλος διάδικος μπορεί να ζητά από το Δικαστήριο να αποφανθεί ευνοϊκά για την απαίτησή του.

2. Το Δικαστήριο πρέπει, πριν αποφασίσει, να βεβαιωθεί όχι μόνο ότι είναι αρμόδιο, σύμφωνα με τα άρθρα 36 και 37, αλλά επίσης και ότι η απαίτηση θεμελιώνεται ουσιαστικά και νομικά.

Άρθρο 54. - 1. Όταν, υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου, οι πληρεξούσιοι, οι σύμβουλοι και οι δικηγόροι θα έχουν συμπληρώσει την εκ μέρους τους ανάπτυξη της υποθέσεως, ο Πρόεδρος θα κηρύσσει τη λήξη της συζητήσεως.

2. Το Δικαστήριο θα αποσύρεται για διάσκεψη.

3. Οι διασκέψεις του Δικαστηρίου πρέπει να είναι και να παραμένουν μυστικές.

Άρθρο 55.- 1. Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου θα λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων δικαστών.

2. Σε περίπτωση ισοψηφίας, θα υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου ή του δικαστή που τον αναπληρώνει.

Άρθρο 56. - 1. Η απόφαση θα είναι αιτιολογημένη.

2. Θα περιέχει τα ονόματα των δικαστών που θα έχουν πάρει μέρος στην έκδοσή της.

Άρθρο 57. - Αν είτε ολόκληρη η απόφαση είτε ένα μέρος της δεν εκφράζει την ομόφωνη γνώμη των δικαστών, κάθε δικαστής θα έχει το δικαίωμα να διατυπώσει χωριστή γνώμη.

Άρθρο 58.- Η απόφαση θα υπογράφεται από τον Πρόεδρο και από το Γραμματέα. Θα διαβιβάζεται σε δημόσια συνεδρίαση, αφού θα έχουν ειδοποιηθεί οι πληρεξούσιοι.

Άρθρο 59.- Η απόφαση του Δικαστηρίου δε θα είναι υποχρεωτική παρά μόνο μεταξύ των διαδί-

κων και σχετικά με την υπόθεση που εκδικάστηκε.

Άρθρο 60.- Η απόφαση είναι οριστική και ανέκκλητη. Σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με την έννοια ή την έκταση εφαρμογής της, το Δικαστήριο θα ερμηνεύει την απόφαση ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε από τους διαδίκους.

Άρθρο 61.- 1. Για την αναθεώρηση αποφάσεως μπορεί να υποβληθεί αίτηση μόνο όταν αυτή βασίζεται στην ανακάλυψη γεγονότος που από τη φύση του να αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για τη δίκη και που ήταν, τον καιρό που εκδόθηκε η απόφαση, άγνωστο στο Δικαστήριο, καθώς και στο διάδικο που ζητά αναθεώρηση, με την προϋπόθεση, πάντοτε, ότι αυτή η άγνοια δεν οφειλόταν σε αμέλεια.

2. Η διαδικασία της αναθεωρήσεως θα αρχίζει με απόφαση του Δικαστηρίου, που θα διαπιστώνει ρητά την ύπαρξη του νέου γεγονότος, αναγνωρίζοντας ότι ο χαρακτήρας του είναι τέτοιος, ώστε εξαιτίας του η υπόθεση να επιδέχεται αναθεώρηση, και δηλώνοντας ότι η αίτηση έγινε δεκτή γι' αυτόν το λόγο.

3. Το Δικαστήριο μπορεί, προτού δεχτεί να προχωρήσει στη διαδικασία της αναθεωρήσεως, να ζητήσει από τα πριν συμμόρφωση με τους όρους της αποφάσεως.

4. Η αίτηση για αναθεώρηση πρέπει να υποβληθεί το αργότερο μέσα σε έξι μήνες από την ανακάλυψη νέου γεγονότος.

5. Καμιά αίτηση για αναθεώρηση δε θα γίνεται δεκτή, αν περάσουν δέκα χρόνια από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως.

Άρθρο 62.- 1. Αν ένα κράτος κρίνει ότι, σε μια υπόθεση, έχει έννομο συμφέρον που μπορεί να θιγεί από την απόφαση που θα εκδοθεί, μπορεί να υποβάλει αίτημα στο Δικαστήριο για να του επιτραπεί να παρέμβει στη δίκη.

2. Το Δικαστήριο θα αποφασίζει για το αίτημα αυτό.

Άρθρο 63. - 1. Όσες φορές πρόκειται για την ερμηνεία συμβάσεως την οποία έχουν υπογράψει και άλλα κράτη εκτός από τους διαδίκους, ο Γραμματέας πρέπει να ειδοποιεί αμέσως όλα αυτά τα κράτη.

2. Καθένα από τα κράτη αυτά έχει το δικαίωμα να παρέμβει στη δίκη. Αλλά, αν κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος, η ερμηνεία που θα δώσει η απόφαση θα είναι εξίσου υποχρεωτική και για το κράτος αυτό.

Άρθρο 64.- Κάθε κράτος πρέπει να πληρώνει τα δικαστικά έξοδα που του αναλογούν, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά.

Κεφάλαιο 4: Γνωμοδοτήσεις

Άρθρο 65. - 1. Το Δικαστήριο μπορεί να γνωμοδοτεί για νομικά ζητήματα ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε σώματος που θα έχει εξουσιοδοτηθεί από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ή που, σύμφωνα με τις διατάξεις του Χάρτη αυτού, θα έχει το δικαίωμα να ζητήσει γνωμοδότηση.

2. Τα θέματα για τα οποία θα ζητείται γνωμοδότηση του Δικαστηρίου θα εισάγονται στο Δικαστήριο με αίτηση που θα περιλαμβάνει ακριβή έκθεση του θέματος για το οποίο θα ζητείται η γνωμοδότηση και θα συνοδεύεται από όλα τα έγγραφα που μπορούν να φωτίσουν την υπόθεση.

Άρθρο 66.- 1. Ο Γραμματέας θα ανακοινώνει αμέσως την αίτηση για γνωμοδότηση σε όλα τα

κράτη που θα έχουν το δικαίωμα να παρίστανται στο Δικαστήριο.

2. Ο Γραμματέας θα ειδοποιεί επίσης, με ειδική και απευθείας ανακοίνωση, τα κράτη που δικαιούνται να παρίστανται στο Δικαστήριο ή τους διεθνείς οργανισμούς που, κατά την κρίση του Δικαστηρίου ή, αν το Δικαστήριο δε συνεδριάζει, κατά την κρίση του Προέδρου, είναι πιθανό να μπορούν να δώσουν πληροφορίες για το θέμα, ότι το Δικαστήριο θα είναι διατεθειμένο να δεχτεί, σε προθεσμία που θα ορίζεται από τον Πρόεδρο, γραπτές δηλώσεις, ή να ακούσει, σε δημόσια συνεδρίαση που θα γίνει γι' αυτόν το σκοπό, προφορικές δηλώσεις που θα σχετίζονται με το ζήτημα.

3. Αν ένα κράτος που δικαιούται να παρίσταται στο Δικαστήριο δεν έχει λάβει την ειδική ανακοίνωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, το κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει να υποβάλει γραπτή δήλωση ή να εκθέσει προφορικά τις απόψεις του. Το Δικαστήριο θα αποφασίσει σχετικά.

4. Σε κράτη και οργανισμούς που θα έχουν κάνει γραπτές ή προφορικές δηλώσεις ή και τα δύο θα επιτραπεί να αντικρούσουν τις δηλώσεις που θα γίνουν από άλλα κράτη ή οργανισμούς. Η μορφή και η έκταση της αντίκρουσης καθώς και η προθεσμία μέσα στην οποία θα γίνει θα αποφασίζονται για κάθε ειδική περίπτωση από το Δικαστήριο ή, αν αυτό δεν συνεδριάζει, από τον Πρόεδρο. Γι' αυτόν το σκοπό, ο Γραμματέας θα κοινοποιεί εγκαίρως τις γραπτές δηλώσεις στα κράτη και τους οργανισμούς που θα έχουν υποβάλει παρόμοιες δηλώσεις.

Άρθρο 67. - Το Δικαστήριο θα απαγγέλλει τις γνωμοδοτήσεις του σε δημόσια συνεδρίαση, αφού θα έχει ειδοποιήσει το Γενικό Γραμματέα και τους αντιπροσώπους των μελών των Ηνωμένων Εθνών, και άλλων κρατών και των διεθνών οργανισμών που θα ενδιαφέρονται άμεσα.

Άρθρο 68. - Στην άσκηση του γνωμοδοτικού του έργου το Δικαστήριο θα οδηγείται και από τις διατάξεις του Καταστατικού αυτού οι οποίες εφαρμόζονται σε αμφισβητούμενες περιπτώσεις, στην έκταση που το Δικαστήριο θα κρίνει ότι μπορούν να εφαρμοστούν.

Κεφάλαιο 5 : Τροποποιήσεις

Άρθρο 69.- Τροποποιήσεις του Καταστατικού αυτού θα γίνονται με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται για το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, εκτός αν προβλέπουν διαφορετικά διατάξεις τις οποίες μπορεί να υιοθετήσει η Γενική Συνέλευση, με πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας, σχετικά με τη συμμετοχή σ' αυτή τη διαδικασία κρατών που έχουν αποδεχτεί το Καταστατικό αυτό, αλλά δεν είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 70.- Το Δικαστήριο θα έχει εξουσία να προτείνει τις τροποποιήσεις που θα κρίνει αναγκαίο να γίνουν στο Καταστατικό αυτό με γραπτή ανακοίνωση στο Γενικό Γραμματέα, για να εξεταστούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69.

Σύμβαση για την ισότητα μεταχείρισης (στην κοινωνική ασφάλεια), 1962 (No. 118)⁴

Υιοθετήθηκε στις 28.6.1962 από τη Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας κατά την 58^η σύνοδο

Έναρξη ισχύος : 25.4.1964, σύμφωνα με το άρθρο 13

Κείμενο: United Nations, Treaty Series, vol. 494, p. 271

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 6 Ιουνίου 1962, στην τεσσαρακοστή έκτη σύνοδό της,

Αφού αποφάσισε να αποδεχτεί διάφορες προτάσεις σχετικές με την ίση μεταχείριση ημεδαπών και αλλοδαπών στην κοινωνική ασφάλεια, ζήτημα που αποτελεί το πέμπτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου,

Αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές θα λάβουν τη μορφή διεθνούς σύμβασης.

Αποδέχεται, σήμερα, 28 Ιουνίου 1962, την παρακάτω Σύμβαση που θα αναφέρεται ως Σύμβαση για την Ισότητα Μεταχείρισης (στην Κοινωνική Ασφάλεια), 1962:

Άρθρο 1.- Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης :

α) ο όρος **νομοθεσία** περιλαμβάνει τους νόμους και κανονισμούς, καθώς επίσης και τις καταστατικές διατάξεις που αφορούν στην κοινωνική ασφάλεια,

β) ο όρος **παροχές** αναφέρεται σε κάθε παροχή, σύνταξη, εισόδημα ή επίδομα, καθώς και σε κάθε τυχόν συμπλήρωμα ή προσαύξηση,

γ) ο όρος **παροχές που χορηγούνται σύμφωνα με μεταβατικά συστήματα** σημαίνει είτε τις παροχές που χορηγούνται σε πρόσωπα τα οποία πέρασαν μια ορισμένη ηλικία, όταν άρχισε να ισχύει η εφαρμοστέα νομοθεσία, είτε τις παροχές που χορηγούνται με μεταβατική μορφή, έχοντας υπόψη γεγονότα ή περιόδους που πραγματοποιούνται εκτός των πραγματικών εδαφικών ορίων κάποιου Μέλους,

δ) ο όρος **επίδομα λόγω θανάτου** σημαίνει κάθε ποσό που καταβάλλεται εφάπαξ σε περίπτωση θανάτου,

ε) ο όρος **κατοικία** σημαίνει τη συνήθη κατοικία,

στ) ο όρος **καθορισμένος** σημαίνει αυτόν που προσδιορίζεται από την εθνική νομοθεσία ή σύμφωνα με αυτή, με την έννοια του παραπάνω εδαφίου α',

ζ) ο όρος **πρόσφυγας** έχει την έννοια που προσδιορίζει το πρώτο άρθρο της Σύμβασης της 28 Ιουλίου 1951 για την Κατάσταση των Προσφύγων,

η) ο όρος **άπατρις** έχει την έννοια που προσδιορίζει το πρώτο άρθρο της Σύμβασης της 28 Σεπτεμβρίου 1954 για την Κατάσταση των Απάτριδων.

Άρθρο 2.- 1. Κάθε Μέλος μπορεί να αποδεχτεί τις υποχρεώσεις αυτής της Σύμβασης ως προς ένα ή περισσότερους από τους ακόλουθους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας, για τους οποίους έχει νομοθεσία που εφαρμόζεται αποτελεσματικά στο έδαφός του, στους δικούς του υπηκόους :

α) ιατρική περίθαλψη,

β) επιδόματα ασθενείας,

γ) παροχές μητρότητας,

δ) παροχές αναπηρίας,

ε) παροχές γήρατος,

στ) παροχές επιζώντων,

ζ) παροχές εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών,

⁴ Σημείωση της επιμελήτριας: Η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει αυτήν τη Σύμβαση. Η μετάφραση της Σύμβασης είναι από το τμήμα «Νομοθεσία» της ιστοσελίδας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (βλέπε www.yrakp.gr)

- η) παροχές ανεργίας,
- θ) οικογενειακές παροχές.

2. Κάθε Μέλος για το οποίο ισχύει αυτή η Σύμβαση πρέπει να εφαρμόζει τις διατάξεις που αναφέρονται στον κλάδο ή τους κλάδους της κοινωνικής ασφάλειας για τους οποίους έχει αποδεχτεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση.

3. Κάθε Μέλος πρέπει να καθορίζει στην επικύρωσή του τον κλάδο ή τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας για τους οποίους αποδέχεται τις υποχρεώσεις αυτής της σύμβασης.

4. Κάθε Μέλος που επικυρώνει αυτή τη Σύμβαση μπορεί στη συνέχεια να κοινοποιεί στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας ότι αποδέχεται τις υποχρεώσεις της σύμβασης, όσον αφορά σ' έναν ή περισσότερους από τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας οι οποίοι δεν έχουν ήδη περιληφθεί στην επικύρωσή του.

5. Οι δεσμεύσεις που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της επικύρωσης και θα συνεπάγονται παρόμοια αποτέλεσμα από την ημερομηνία της κοινοποίησής τους.

6. Για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης, κάθε Μέλος που αποδέχεται τις υποχρεώσεις όσον αφορά σ' έναν οποιοδήποτε κλάδο της κοινωνικής ασφάλειας, οφείλει, ενδεχομένως, να κοινοποιεί στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, τις παροχές που προβλέπονται από τη νομοθεσία του τις οποίες θεωρεί ως :

α) παροχές διαφορετικές από εκείνες η χορήγηση των οποίων εξαρτάται είτε από άμεση οικονομική συμμετοχή των προστατευόμενων προσώπων ή των εργοδοτών τους, είτε από κάποια προϋπόθεση άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας,

β) παροχές που χορηγούνται σύμφωνα με μεταβατικά συστήματα.

7. Η κοινοποίηση που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο πρέπει να πραγματοποιείται κατά τη στιγμή της επικύρωσης ή της κοινοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 αυτού του άρθρου, και, όσον αφορά σε κάθε νομοθεσία που θεσπίζεται μεταγενέστερα, μέσα σε μια προθεσμία τριών μηνών από τη θέσπισή της.

Άρθρο 3.- 1. Κάθε Μέλος για το οποίο ισχύει αυτή η σύμβαση, πρέπει να παρέχει στους υπηκόους κάθε άλλου Μέλους για το οποίο ισχύει επίσης αυτή η σύμβαση, και οι οποίοι βρίσκονται στο έδαφός του ίση μεταχείριση με τους δικούς του υπηκόους όσον αφορά στη νομοθεσία του, τόσο ως προς την υπαγωγή όσο και ως προς το δικαίωμα σε παροχές, σε κάθε κλάδο κοινωνικής ασφάλειας για το οποίο έχει αποδεχτεί τις υποχρεώσεις της σύμβασης.

2. Όσον αφορά στις παροχές επιζώντων, αυτή η ισότητα μεταχείρισης πρέπει να παρέχεται επίσης και στους επιζώντες των υπηκόων ενός Μέλους για το οποίο ισχύει αυτή η σύμβαση, ανεξάρτητα από την εθνικότητα αυτών των επιζώντων.

3. Ωστόσο, όσον αφορά στις παροχές ενός καθορισμένου κλάδου κοινωνικής ασφάλειας, μπορεί κάποιο Μέλος να μην εφαρμόσει τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων αυτού του άρθρου στους υπηκόους κάθε άλλου Μέλους, το οποίο, μολονότι διαθέτει μια νομοθεσία σχετική με τον κλάδο αυτό, δεν παρέχει γι' αυτό τον κλάδο ίση μεταχείριση στους υπηκόους του πρώτου Μέλους.

Άρθρο 4.- 1. Η ισότητα της μεταχείρισης πρέπει να εξασφαλίζεται, όσον αφορά στην χορήγηση των παροχών, χωρίς την προϋπόθεση της διαμονής. Ωστόσο, μπορεί αυτή να υπόκειται σε προϋπόθεση διαμονής, όσον αφορά στις παροχές ενός καθορισμένου κλάδου κοινωνικής ασφάλειας, προκειμένου για υπηκόους κάθε Μέλους, του οποίου η νομοθεσία εξαρτά την χορήγηση των παροχών του ίδιου κλάδου από την προϋπόθεση διαμονής στο έδαφός του.

2. Παρά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, οι παροχές που αναφέρονται στην παράγραφο 6α) του άρθρου 2 - εκτός από την ιατρική περίθαλψη, τα επιδόματα ασθενείας, τις παροχές

για εργατικά ατυχήματα ή επαγγελματικές ασθένειες και τις οικογενειακές παροχές - μπορούν να παρέχονται, με την προϋπόθεση να έχει διαμείνει ο δικαιούχος στο έδαφος του Μέλους, σύμφωνα με τη νομοθεσία του οποίου οφείλεται η παροχή, ή προκειμένου για παροχές επιζώντων, να έχει διαμείνει ο αποθανών (στο έδαφος του αναφερόμενου Μέλους) για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να καθορίζεται περισσότερο :

α) από έξι μήνες, αμέσως πριν από την αίτηση παροχών, προκειμένου για παροχές μητρότητας και ανεργίας,

β) από πέντε συναπτά έτη, αμέσως πριν από την αίτηση παροχών, προκειμένου για παροχές αναπηρίας, ή πριν από το θάνατο, προκειμένου για παροχές επιζώντων,

γ) από δέκα έτη μετά το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας - από τα οποία τα πέντε συναπτά έτη μπορούν να απαιτούνται αμέσως πριν από την αίτηση παροχών - προκειμένου για παροχές γήρατος.

3. Ειδικές διατάξεις μπορούν να θεσπίζονται, όταν πρόκειται για παροχές που χορηγούνται με μεταβατικά συστήματα.

4. Με ειδικές συμφωνίες μεταξύ των ενδιαφερόμενων Μελών θα λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα, εφόσον υπάρχει ανάγκη, για την αποφυγή συρροής παροχών.

Άρθρο 5.- 1. Εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 4, κάθε Μέλος το οποίο έχει δεχτεί τις υποχρεώσεις αυτής της Σύμβασης για έναν ή περισσότερους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας στους οποίους αναφέρεται αυτή η παράγραφος πρέπει να εξασφαλίζει στους υπηκόους του και τους υπηκόους κάθε άλλου Μέλους που έχει δεχτεί τις υποχρεώσεις αυτής της Σύμβασης για κάθε αντίστοιχο κλάδο, σε περίπτωση διαμονής στο εξωτερικό, την υπηρεσία παροχών αναπηρίας, γήρατος, επιζώντων και θανάτου, καθώς και την υπηρεσία συντάξεων για εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες, με την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται για αυτό, εφόσον παραστεί ανάγκη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

2. Σε περίπτωση, όμως, διαμονής στο εξωτερικό, η υπηρεσία χορήγησης παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων του τύπου που αναφέρεται στην παράγραφο 6α του άρθρου 2 μπορεί να εξαρτάται από τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων Μελών στο σύστημα διατήρησης των δικαιωμάτων που προβλέπεται στο άρθρο 7.

3. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται σε παροχές που χορηγούνται σύμφωνα με μεταβατικά συστήματα.

Άρθρο 6.- Εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 4, κάθε Μέλος το οποίο έχει αποδεχτεί τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης για οικογενειακές παροχές θα πρέπει να εξασφαλίζει τη χορήγηση των οικογενειακών επιδομάτων στους υπηκόους του και στους υπηκόους κάθε άλλου Μέλους που έχει αποδεχτεί τις υποχρεώσεις αυτής της Σύμβασης για τον ίδιο κλάδο, όσον αφορά στα παιδιά που διαμένουν στο έδαφος ενός από τα Μέλη αυτά, με τους όρους και περιορισμούς που θα καθοριστούν με κοινή συμφωνία των ενδιαφερόμενων Μελών.

Άρθρο 7.- 1. Τα Μέλη για τα οποία ισχύει αυτή η Σύμβαση θα πρέπει, με την επιφύλαξη των όρων που αποφασίστηκαν με κοινή συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερόμενων Μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8, να προσπαθούν να συμμετάσχουν σ' ένα σύστημα διατήρησης των δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν και θα αποκτηθούν και αναγνωρίζονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας τους στους υπηκόους των Μελών για τους οποίους ισχύει η Σύμβαση αυτή, σε σχέση με όλους τους κλάδους κοινωνικής ασφάλειας για τους οποίους τα ενδιαφερόμενα Μέλη θα έχουν αποδεχτεί τις υποχρεώσεις της σύμβασης.

2. Το σύστημα αυτό θα πρέπει να προβλέπει κυρίως το συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης, απασχόλησης ή διαμονής και των εξομοιούμενων προς αυτές περιόδων για τη θεμελίωση, διατή-

ρηση ή επανάκτηση των δικαιωμάτων, καθώς και για τον υπολογισμό των παροχών.

3. Οι επιβαρύνσεις για τις παροχές αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων που υπολογίζονται έτσι, θα πρέπει είτε να επιμερίζονται μεταξύ των ενδιαφερομένων Μελών, είτε να αναλαμβάνονται από το Μέλος στο έδαφος του οποίου διαμένουν οι δικαιούχοι, σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων Μελών.

Άρθρο 8.- Τα Μέλη για τα οποία ισχύει αυτή η σύμβαση, θα μπορούν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 5 και 7, είτε με την επικύρωση της Σύμβασης του 1935, για τη διατήρηση των δικαιωμάτων για σύνταξη των μεταναστών, είτε με την εφαρμογή μεταξύ τους των διατάξεων αυτής της σύμβασης, σύμφωνα με αμοιβαία συμφωνία, είτε με οποιαδήποτε πολυμερή ή διμερή συμφωνία που εξασφαλίζει την εκπλήρωση αυτών των υποχρεώσεων.

Άρθρο 9.- Τα Μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν απ' αυτή τη Σύμβαση με ειδικές ρυθμίσεις, χωρίς να θίγουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις άλλων Μελών και με την επιφύλαξη ρύθμισης της διατήρησης των δικαιωμάτων που αποκτήθηκαν και θα αποκτηθούν με όρους που στο σύνολό τους είναι το ίδιο ευνοϊκοί μ' αυτούς που προβλέπονται στη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 10.- 1. Οι διατάξεις αυτής της Σύμβασης εφαρμόζονται στους πρόσφυγες και τους απάτριδες χωρίς τον όρο της αμοιβαιότητας.

2. Αυτή η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα ειδικά συστήματα των δημοσίων υπαλλήλων, ούτε στα ειδικά συστήματα των θυμάτων πολέμου καθώς και στη δημόσια αντίληψη.

3. Αυτή η Σύμβαση δεν υποχρεώνει κανένα Μέλος να εφαρμόσει τις διατάξεις της σε πρόσωπα που, σύμφωνα με διεθνή κείμενα, εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων της εσωτερικής του νομοθεσίας για κοινωνική ασφάλεια.

Άρθρο 11.- Τα Μέλη για τα οποία ισχύει αυτή η Σύμβαση πρέπει να παρέχουν αμοιβαία δωρεάν κάθε διοικητική συνδρομή για να διευκολύνεται η εφαρμογή αυτής της σύμβασης, καθώς και η εκτέλεση των αντίστοιχων νομοθεσιών για την κοινωνική ασφάλεια.

Άρθρο 12.- 1. Αυτή η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στις παροχές που οφείλονται πριν την έναρξη της ισχύος, για το ενδιαφερόμενο Μέλος, των διατάξεων της Σύμβασης που αναφέρονται στον κλάδο κοινωνικής ασφάλειας, σύμφωνα με τον οποίο αυτές οφείλονται.

2. Η έκταση της εφαρμογής της Σύμβασης για παροχές που οφείλονται μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεών της, για το ενδιαφερόμενο Μέλος, των σχετικών με τον κλάδο κοινωνικής ασφάλειας σύμφωνα με τον οποίο οφείλονται οι παροχές αυτές για περιπτώσεις που πραγματοποιήθηκαν πριν την έναρξη ισχύος της Σύμβασης, θα καθορίζεται με πολυμερή ή διμερή κείμενα ή, εάν λείπουν τέτοια, με τη νομοθεσία του ενδιαφερόμενου Μέλους.

Άρθρο 13.- Η Σύμβαση αυτή δεν πρέπει να θεωρείται ότι αναθεωρεί καμιά από τις υπάρχουσες συμβάσεις.

Άρθρο 14. - Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της Σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 15.- 1. Η Σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας των οποίων την επικύρωση έχει καταχωρίσει ο Γενικός Διευθυντής.

2. Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.

3. Στη συνέχεια η Σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει για κάθε Μέλος δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 16.- 1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη Σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της, με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.

2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη Σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο, μέσα σε ένα χρόνο από τη λήξη της δεκαετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μια καινούργια δεκαετία και στη συνέχεια, θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη Σύμβαση στο τέλος κάθε δεκαετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 17.- 1. Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί στα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας την καταχώριση όλων των επικυρώσεων και των καταγγελιών που θα του κοινοποιούνται από τα Μέλη της Οργάνωσης.

2. Γνωστοποιώντας στα Μέλη της Οργάνωσης την καταχώριση της δεύτερης από τις επικυρώσεις που θα του έχουν κοινοποιηθεί, ο Γενικός Διευθυντής θα επισημαίνει στα Μέλη της Οργάνωσης την ημερομηνία από την οποία θα αρχίσει να ισχύει η Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 18.- Ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, για καταχώριση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, πλήρεις πληροφορίες σχετικά με όλες τις επικυρώσεις και τις πράξεις καταγγελίας που θα έχει καταχωρίσει σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα.

Άρθρο 19.- Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της Σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 20.- 1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα Σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη Σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα Σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :

α) η επικύρωση από ένα Μέλος της νέας αναθεωρητικής Σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 16 την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση,

β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική Σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.

2. Η Σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 21.- Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της Σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.

Τελική Πράξη της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Τεχεράνη, 22 Απριλίου - 13 Μαΐου 1968

Text: UN Document A/CONF.32/31 (1968)

I

Διακήρυξη της Τεχεράνης⁵

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου,

Συνεκλήθη στην Τεχεράνη από 22 Απριλίου έως 13 Μαΐου 1968, προκειμένου εξετάσει την πρόοδο που επιτελέσθηκε από της υιοθέτησης πριν από είκοσι χρόνια της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και για να καταρτίσει προγράμματα δράσης για το μέλλον,

Αφού εξέτασε τα προβλήματα που αφορούν τις δραστηριότητες που αναλήφθηκαν από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών με σκοπό την υποστήριξη και την ενίσχυση του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών,

Έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που έχει υιοθετήσει,

Υπογραμμίζοντας ότι το Διεθνές Έτος των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εορτάσθηκε σε χρονική στιγμή, όπου ο κόσμος υπόκειται άγνωστες στην ιστορία αλλαγές,

Λαμβάνοντας υπόψη τις νέες δυνατότητες που παρέχει η σύντομη πρόοδος της επιστήμης και της τεχνολογίας,

Πεπεισμένη ότι σε μια εποχή όπου οι συρράξεις και η βία κυριαρχούν σε πολλές περιοχές του κόσμου, η αλληλεξάρτηση των ανθρώπων και η ανάγκη ανθρωπίνης αλληλεγγύης είναι έντονες όσο ποτέ άλλοτε,

Αναγνωρίζοντας ότι όλη η ανθρωπότητα επιθυμεί την ειρήνη και ότι η ειρήνη και η δικαιοσύνη είναι αναγκαίες για τον πλήρη και αποτελεσματικό σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών,

Διακηρύσσει πανηγυρικά :

1. Τα μέλη της διεθνούς κοινότητας έχουν το κυρίαρχο καθήκον να επωμισθούν πανηγυρικά την υποχρέωση υποστήριξης και ενδυνάμωσης του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους, χωρίς διάκριση φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων ή άλλων κριτηρίων,

2. Η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εκφράζει την κοινή άποψη των λαών όλου του κόσμου για τα αναπαλλοτρίωτα και απαραβίαστα δικαιώματα, εγγενή για όλα τα μέλη της ανθρωπίνης οικογένειας και αποτελεί καθήκον για όλα τα μέλη της διεθνούς κοινότητας,

3. Το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά δικαιώματα, η Διακήρυξη για την Ανεξαρτησία των Χώρων και των Λαών που τελούν υπό Καθεστώς Αποικιοκρατίας, η Διεθνής Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων καθώς και οι άλλες Συμβάσεις και Διακηρύξεις που υιοθετήθηκαν για τα δικαιώματα του ανθρώπου υπό την αιγίδα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, των ειδικευμένων οργανώσεων και των διακυβερνητικών και περιφερειακών οργανισμών υιοθετούν νέους κανόνες και υποχρεώσεις που πρέπει να τηρούν όλα τα έθνη,

4. Από της υιοθέτησης της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών πραγματοποίησε σημαντική πρόοδο στον καθορισμό των κανόνων για την αναγνώριση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και για την προστασία τους. Πολλά σημαντικά διεθνή κείμενα υιοθετήθηκαν κατά την περίοδο αυτή, αλλά υπάρχουν πολλά

⁵ Για το κείμενο της Διακήρυξης της Τεχεράνης βλέπε A/CONF.32/41, New York, 1968.

ακόμα να γίνουν προκειμένου να εξασφαλισθεί ο αποτελεσματικός σεβασμός αυτών των δικαιωμάτων και ελευθεριών,

5. Στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έχει ως πρωταρχικό σκοπό να επιτρέψει στην ανθρωπότητα να φθάσει το ύψιστο επίπεδο ελευθερίας και αξιοπρέπειας. Προκειμένου να γίνει πραγματικότητα αυτό το ιδανικό πρέπει οι νόμοι κάθε χώρας να αναγνωρίζουν σε κάθε πολίτη - ανεξάρτητα από την φυλή, την γλώσσα, την θρησκεία και τις πολιτικές πεποιθήσεις του - την ελευθερία έκφρασης, ενημέρωσης και πληροφόρησης, συνείδησης και θρησκείας, καθώς και το δικαίωμα πλήρους συμμετοχής στην πολιτική, οικονομική, μορφωτική και κοινωνική ζωή της χώρας του,

6. Πρέπει τα Κράτη να επιβεβαιώσουν την βούλησή τους να εφαρμόζουν αποτελεσματικά τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και των άλλων διεθνών κειμένων που αναφέρονται στα δικαιώματα του ανθρώπου και στις θεμελιώδεις ελευθερίες,

7. Οι σοβαρές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου που διαπράχθηκαν στα πλαίσια της πολιτικής του *apartheid* απασχολούν σοβαρά την διεθνή κοινότητα. Αυτή η πολιτική του *apartheid*, καταδικασμένη ως αποτελούσα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, συνεχίζει να διαταράσσει σημαντικά την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Αποτελεί πρωταρχικό καθήκον για τη διεθνή κοινότητα να χρησιμοποιήσει όλα τα δυνατά μέσα για να εξαλείψει αυτόν τον ζυγό. Αναγνωρίζεται ως νόμιμος ο αγώνας κατά του *apartheid*,

8. Πρέπει οι λαοί του κόσμου να ενημερώνονται πλήρως για τις τραγικές συνέπειες της φυλετικής διάκρισης και να ενωθούν για να την καταπολεμήσουν. Η εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης, αρχής που περιλαμβάνεται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθώς και σε άλλα διεθνή κείμενα για τα δικαιώματα του ανθρώπου αποτελεί για την ανθρωπότητα καθήκον επείγουσας σημασίας, τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο. Πρέπει να καταδικαστούν και να καταπολεμηθούν όλα τα δόγματα που στηρίζονται στην ανωτερότητα μιας φυλής και στην έλλειψη φυλετικής ανοχής,

9. Οκτώ χρόνια μετά την Διακήρυξη της Γενικής Συνέλευσης για την Ανεξαρτησία των Χωρών και των Λαών που τελούν υπό Αποικιακό Καθεστώς, τα προβλήματα της αποικιοκρατίας συνεχίζουν να απασχολούν τη διεθνή κοινότητα. Η συνεργασία των Κρατών μελών με τα αρμόδια όργανα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ώστε να υιοθετηθούν μέτρα για την πλήρη εφαρμογή αυτής της Διακήρυξης είναι επείγον ζήτημα,

10. Η μαζική παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, αποτέλεσμα των ένοπλων επιθέσεων και συρράξεων, με τραγικές συνέπειες, αιτία ανέκφραστης ανθρώπινης δυστυχίας δημιουργεί αντιδράσεις που μπορεί να βυθίσουν τον κόσμο σε ολοένα αυξανόμενες συρράξεις. Η διεθνής κοινότητα οφείλει να συνεργασθεί για την εξάλειψη των ζυγών αυτών,

11. Η κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, αποτέλεσμα μέτρων διάκρισης βασισμένων στην φυλή, στην θρησκεία, στις πεποιθήσεις ή στην έκφραση μιας άποψης προσβάλλουν την ανθρώπινη συνείδηση και θέτουν σε κίνδυνο τις βάσεις της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο.

12. Το αυξανόμενο χάσμα που χωρίζει τις ανεπτυγμένες οικονομικά από τις υπό ανάπτυξη χώρες αποτελεί εμπόδιο για τον αποτελεσματικό σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην διεθνή κοινότητα. Η δεκαετία της ανάπτυξης δεν πέτυχε τους μέτριους στόχους της και είναι επιτακτικό όπως κάθε έθνος, σύμφωνα με τα μέσα που διαθέτει, καταβάλλει τις ύψιστες προσπάθειες προκειμένου να καλυφθεί το κενό,

13. Τα δικαιώματα του ανθρώπου και οι θεμελιώδεις ελευθερίες είναι αδιαίρετα, ο πλήρης σεβασμός των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων είναι αδύνατος χωρίς αυτόν των ατομικών, κοινωνικών και μορφωτικών δικαιωμάτων. Η πρόοδος στον τομέα της εφαρμογής των δικαιωμάτων του ανθρώπου προϋποθέτει έλλογη και αποτελεσματική διεθνή και εθνική πολιτική της οικονομικής και κοι-

νωνικής ανάπτυξης,

14. Η ύπαρξη πλέον των 700 εκατομμυρίων αναλφάβητων στον κόσμο αποτελεί σημαντικό εμπόδιο σε όλες τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την πραγμάτωση των σκοπών και των στόχων του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και των διατάξεων της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Πρέπει επείγοντως να αντιμετωπισθεί η δυνατότητα διεθνούς δράσης για την εξάλειψη σε όλον τον κόσμο του αναλφαβητισμού και για την προώθηση της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες,

15. Πρέπει να σταματήσει η διάκριση της οποίας θύματα είναι οι γυναίκες σε διάφορες περιοχές του κόσμου. Η διατήρηση της γυναίκας σε καθεστώς κατωτερότητας είναι αντίθετη με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών καθώς και με τις διατάξεις της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η πλήρης εφαρμογή της Διακήρυξης για την Εξάλειψη των Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών είναι αναγκαία για την πρόοδο της ανθρωπότητας,

16. Η προστασία της οικογένειας και της παιδικής ηλικίας απασχολεί τη διεθνή κοινότητα. Οι γονείς έχουν το θεμελιώδες δικαίωμα να καθορίζουν ελεύθερα το μέγεθος της οικογένειάς τους και τον ρυθμό των γεννήσεων,

17. Πρέπει να ενθαρρυνθούν σε ύψιστο επίπεδο τα ιδανικά των νέων για έναν κόσμο καλλίτερο, όπου θα εφαρμόζονται πλήρως τα δικαιώματα του ανθρώπου και οι θεμελιώδεις ελευθερίες. Είναι πρωταρχική η συνεισφορά της νεολαίας στην δημιουργία του μέλλοντος της ανθρωπότητας,

18. Αν και οι επιστημονικές ανακαλύψεις και η εξέλιξη της τεχνολογίας συνέβαλαν στην διάνοιξη οριζόντων για την οικονομική, κοινωνική και μορφωτική ανάπτυξη, αυτή η πρόοδος μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του ατόμου και απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή,

19. Ο αφοπλισμός θα απελευθερώσει τεράστιο ανθρώπινο και υλικό δυναμικό, που τώρα απασχολείται για στρατιωτικούς σκοπούς. Θα πρέπει αυτό το δυναμικό να υπηρετεί τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις θεμελιώδεις ελευθερίες. Ο γενικός και πλήρης αφοπλισμός αποτελεί ένα από τα υψηλότερα ιδανικά όλων των λαών,

Κατά συνέπεια, η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,

1. *Επιβεβαιώνοντας* την πίστη της στις αρχές της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και άλλων διεθνών κειμένων που έχουν υιοθετηθεί σε αυτόν τον τομέα,

2. *Καλεί* όλους τους λαούς και τις Κυβερνήσεις να υπερασπίζονται τις αρχές που αποτυπώνονται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και να εντείνουν τις προσπάθειές τους ώστε όλα τα ανθρώπινα όντα να δύνανται, με ελευθερία και αξιοπρέπεια, να αναπτύσσονται σε φυσικό, πνευματικό, κοινωνικό και διανοητικό επίπεδο.

*27η Συνεδρίαση της Ολομελείας
13 Μαΐου 1968*

Διακήρυξη για τις αρχές του διεθνούς δικαίου που αφορούν στις φιλικές σχέσεις και στη συνεργασία μεταξύ κρατών σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών

Υιοθετήθηκε με την από 24.10.1970 υπ' αριθμ. 2625 (XXV) απόφαση της Γενικής Συνέλευσης
Text: UN Document A/5217, p. 121 (1970)

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Η Γενική Συνέλευση,

Επειδή επιβεβαιώνει, με τους όρους του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ότι η διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και ότι η ανάπτυξη των φιλικών σχέσεων και συνεργασίας μεταξύ εθνών συμπεριλαμβάνονται στους θεμελιώδεις σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών,

Επειδή υπενθυμίζει το γεγονός ότι οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών είναι αποφασισμένοι να ζήσουν από κοινού σε αμοιβαία ανοχή και ειρήνη, ως καλοί γείτονες,

Επειδή έχει υπόψη της τη σημασία της διατήρησης και ενίσχυσης της διεθνούς ειρήνης, που θα είναι θεμελιωμένη στην ελευθερία, ισότητα και δικαιοσύνη, καθώς και τη σημασία της ανάπτυξης φιλικών μεταξύ των λαών σχέσεων ανεξάρτητα από το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό τους σύστημα ή το επίπεδο της ανάπτυξής τους,

Επειδή θεωρεί ότι η πιστή τήρηση των αρχών του διεθνούς δικαίου, που αφορούν τις φιλικές σχέσεις και τη συνεργασία μεταξύ Κρατών, καθώς και εκείνων που αφορούν την καλόπιστη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται από τα Κράτη, σύμφωνα με το Χάρτη, έχει τεράστια σημασία για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και για την εφαρμογή των υπόλοιπων σκοπών των Ηνωμένων Εθνών,

Επειδή σημειώνει ότι οι μεγάλες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές μεταβολές, καθώς και η επιστημονική πρόοδος, που σημειώθηκαν στον κόσμο από την εποχή της υιοθέτησης του Χάρτη, προσδίδουν επαυξημένη σημασία στις αρχές αυτές και στην ανάγκη για την πιο αποτελεσματική εφαρμογή τους στη συμπεριφορά των λαών, οπουδήποτε κι αν σημειώνεται η συμπεριφορά αυτή,

Επειδή υπενθυμίζει την καθιερωμένη αρχή ότι το έξω ατμοσφαιρικό διάστημα, συμπεριλαμβανομένης της Σελήνης και άλλων ουρανίων σωμάτων, δεν υπόκειται σε εθνική κατάληψη, με κατοχή είτε με άλλα μέσα, με αξιώσεις κυριαρχίας καθώς και επειδή έχει υπόψη της ότι στα Ηνωμένα Έθνη, ασχολούνται με το ζήτημα της υιοθέτησης και άλλων κατάλληλων σχετικών διατάξεων,

Επειδή είναι πεπεισμένη ότι η αυστηρή τήρηση από τα Κράτη της υποχρέωσης μη ανάμιξης στις υποθέσεις οποιουδήποτε άλλου Κράτους αποτελεί βασικό όρο για να εξασφαλισθεί η κοινή, ειρηνική συμβίωση των Κρατών, δεδομένου ότι οποιαδήποτε επέμβαση δεν παραβιάζει μόνο το πνεύμα και το γράμμα του Χάρτη, αλλά οδηγεί επίσης στη δημιουργία καταστάσεων που απειλούν τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια,

Επειδή υπενθυμίζει το καθήκον των Κρατών να απέχουν στις διεθνείς τους σχέσεις από στρατιωτικό, πολιτικό, οικονομικό ή άλλου είδους εξαναγκασμό κατά της πολιτικής ανεξαρτησίας ή εδαφικής ακεραιότητας οποιουδήποτε Κράτους,

Επειδή θεωρεί βασικό όλα τα Κράτη να απέχουν στις διεθνείς τους σχέσεις από την απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο με τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών,

Επειδή θεωρεί ότι είναι εξίσου βασικό όλα τα Κράτη να διακανονίζουν τις διεθνείς διαφορές τους με ειρηνικά μέσα σύμφωνα με το Χάρτη,

Επειδή επιβεβαιώνει, σύμφωνα με το Χάρτη, τη βασική σημασία της κυριαρχικής ισότητας και υπογραμμίζει ότι οι σκοποί των Ηνωμένων Εθνών μπορούν να εκπληρωθούν μόνο αν τα Κράτη απολαύουν κυριαρχικής ισότητας και συμμορφώνονται πλήρως με τις απαιτήσεις της αρχής αυτής στις

διεθνείς τους σχέσεις,

Επειδή είναι πεπεισμένη ότι η υπαγωγή των λαών σε ξένη υποταγή, κυριαρχία και εκμετάλλευση συνιστά μείζον εμπόδιο στην προαγωγή της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας,

Επειδή είναι πεπεισμένη ότι η αρχή των ίσων δικαιωμάτων και αυτοδιάθεσης των λαών συνιστά αποφασιστική συμβολή στο σύγχρονο διεθνές δίκαιο και ότι η αποτελεσματική εφαρμογή της είναι υψίστης σημασίας για την προαγωγή φιλικών σχέσεων μεταξύ Κρατών, βασισμένων στον σεβασμό της αρχής της κυριαρχικής ισότητας,

Επειδή συνεπώς, είναι πεπεισμένη ότι οποιαδήποτε απόπειρα που θα αποβλέπει στη μερική ή ολική διάσπαση της εθνικής ενότητας και εδαφικής ακεραιότητας ενός Κράτους ή μιας χώρας ή της πολιτικής της ανεξαρτησίας είναι ασυμβίβαστη με τους σκοπούς και τις αρχές του Χάρτη,

Επειδή εκτιμάει τις διατάξεις του Χάρτη ως σύνολο και συνεκτιμάει τον ρόλο των σχετικών αποφάσεων που υιοθετήθηκαν από τα αρμόδια όργανα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το περιεχόμενο των παρακάτω αρχών,

Επειδή θεωρεί ότι η προοδευτική ανάπτυξη και κωδικοποίηση των παρακάτω αρχών:

α. της αρχής ότι τα Κράτη θα απέχουν στις διεθνείς τους σχέσεις από την απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο με τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών,

β. της αρχής ότι τα Κράτη θα διακανονίζουν τις διεθνείς διαφορές τους με ειρηνικά μέσα, κατά τέτοιο τρόπο που να μην κινδυνεύει η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια,

γ. του καθήκοντος μη επέμβασης σε ζητήματα που εμπύπτουν στην εσωτερική αρμοδιότητα οποιουδήποτε Κράτους, σύμφωνα με το Χάρτη,

δ. του καθήκοντος των Κρατών να συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με το Χάρτη,

ε. της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών,

στ. της αρχής της κυριαρχικής ισότητας των Κρατών,

η. της αρχής ότι τα Κράτη θα εκπληρώνουν με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν σύμφωνα με το Χάρτη.

Αφού εξέτασε τις αρχές του διεθνούς δικαίου που αναφέρονται στις φιλικές σχέσεις μεταξύ Κρατών.

1. Πανηγυρικά εξαγγέλλει τις παρακάτω αρχές :

Την αρχή ότι τα Κράτη θα απέχουν στις διεθνείς σχέσεις τους από την απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο με τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει στις διεθνείς σχέσεις του, από την απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο με τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών. Παρόμοια απειλή ή χρήση βίας συνιστά παραβίαση του διεθνούς δικαίου και του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και ουδέποτε θα χρησιμοποιείται ως μέσο διακανονισμού των διεθνών ζητημάτων.

Ο επιθετικός πόλεμος αποτελεί έγκλημα κατά της ειρήνης, για το οποίο δημιουργείται ευθύνη κατά το διεθνές δίκαιο.

Σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών, τα Κράτη έχουν καθήκον να απέχουν από προπαγάνδα υπέρ επιθετικών πολέμων.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει από την απειλή ή χρήση βίας για την παραβίαση των υπαρχόντων διεθνών συνόρων άλλου Κράτους ή ως μέσο επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένων των εδαφικών διαφορών καθώς και των μεθοριακών προβλημάτων των Κρατών.

Κατά τον ίδιο τρόπο κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει από απειλή ή χρήση βίας για την

παραβίαση διεθνών σημείων οριοθέτησης όπως γραμμών ανακωχής, που έχουν τοποθετηθεί σύμφωνα με διεθνείς συμφωνίες στις οποίες συμμετέχει το Κράτος αυτό, ή τις οποίες είναι υποχρεωμένο να σεβαστεί. Κανένα σημείο από τα προηγούμενα δεν θα ερμηνευθεί ότι παραβιάζει τις θέσεις των ενδιαφερομένων μερών σε σχέση με το καθεστώς και τα αποτελέσματα τέτοιων γραμμών υπό το ειδικό καθεστώς που (τις διέπει), ή ότι επηρεάζει τον προσωρινό του χαρακτήρα.

Τα Κράτη έχουν το καθήκον να απέχουν από πράξεις αντιποίνων που εμπλέκουν τη χρήση βίας.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει από οποιαδήποτε εξαναγκαστική ενέργεια που στερεί τους λαούς, οι οποίοι αναφέρονται στη διατύπωση της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και αυτοδιάθεσης, από το δικαίωμά τους στην αυτοδιάθεση, ελευθερία και ανεξαρτησία.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει από την οργάνωση ή ενθάρρυνση της οργάνωσης άτακτων δυνάμεων ή ένοπλων συμμοριών, συμπεριλαμβανομένων μισθοφόρων, για διείσδυση στο έδαφος άλλου Κράτους.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει από την οργάνωση, ενθάρρυνση, συνδρομή σε εμφύλιες συγκρούσεις ή σε τρομοκρατικές ενέργειες σε άλλο Κράτος ή να ανέχεται στο έδαφός του οργανωμένες δραστηριότητες που κατευθύνονται στη διάπραξη τέτοιων πράξεων, όταν οι πράξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο εμπλέκουν την απειλή ή χρήση βίας.

Το έδαφος Κράτους δεν θα αποτελεί αντικείμενο στρατιωτικής κατοχής που απορρέει από τη χρήση βίας κατά παραβίαση των διατάξεων του Χάρτη. Το έδαφος Κράτους δεν θα αποτελεί αντικείμενο προσάρτησης σε άλλο Κράτος, ως αποτέλεσμα της απειλής ή χρήσης βίας. Εδαφική προσάρτηση που θα προκύπτει από την απειλή ή χρήση βίας δεν θα αναγνωρίζεται ως νόμιμη. Τα προηγούμενα δεν θίγουν :

α. Διατάξεις του Χάρτη ή οποιασδήποτε άλλης διεθνούς συμφωνίας, προγενέστερης του Χάρτη και έγκυρης κατά το διεθνές δίκαιο,

β. Τις εξουσίες του Συμβουλίου Ασφαλείας, σύμφωνα με το Χάρτη.

Όλα τα Κράτη θα επιδιώξουν με καλή πίστη διαπραγματεύσεις για την έγκαιρη σύναψη μιας οικουμενικής συνθήκης για γενικό και πλήρη αφοπλισμό υπό αποτελεσματικό διεθνή έλεγχο και θα αγωνιστούν για την υιοθέτηση κατάλληλων μέτρων προκειμένου να μειωθούν οι διεθνείς εντάσεις και να ενδυναμωθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ Κρατών.

Όλα τα Κράτη θα συμμορφώνονται με καλή πίστη προς τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου σχετικά με τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και θα προσπαθήσουν να κάνουν πιο αποτελεσματικό το σύστημα ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών που βασίζεται στο Χάρτη.

Κανένα από τα σημεία των προηγούμενων παραγράφων δεν θα ερμηνευθεί με την έννοια ότι διευρύνει ή περιορίζει με οποιοδήποτε τρόπο το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Χάρτη, οι οποίες αναφέρονται σε περιπτώσεις όπου η χρήση βίας είναι νόμιμη.

Την αρχή ότι τα Κράτη θα διακανονίζουν τις διεθνείς διαφορές τους με ειρηνικά μέσα, κατά τρόπο που να μην κινδυνεύει η διεθνής ειρήνη, ασφάλεια και δικαιοσύνη.

Κάθε Κράτος θα διακανονίζει τις διεθνείς διαφορές του με άλλα Κράτη, με ειρηνικά μέσα, κατά τρόπο που να μην κινδυνεύει η διεθνής ειρήνη, ασφάλεια και δικαιοσύνη,

Τα Κράτη, συνεπώς, θα αναζητούν έγκαιρο και δίκαιο διακανονισμό των διεθνών τους διαφορών, με διαπραγμάτευση, έρευνα, μεσολάβηση, συνδιαλλαγή, διαιτησία, δικαστικό διακανονισμό, προσφυγή σε περιφερειακές συμφωνίες ή οργανισμούς, ή άλλα ειρηνικά μέσα της επιλογής τους. Κατά την αναζήτηση τέτοιου διακανονισμού τα μέρη θα συμφωνούν στα ειρηνικά εκείνα μέσα που θα είναι τα πιο πρόσφορα ενόψει των περιστατικών και της φύσης της διαφοράς.

Σε περίπτωση αποτυχίας μιας έγκαιρης επίλυσης με οποιοδήποτε από τα παρακάτω ειρηνικά μέσα, τα μέρη που εμπλέκονται στη διαφορά, θα εξακολουθούν την αναζήτηση ενός διακανονισμού με άλλα ειρηνικά μέσα που θα συμφωνήσουν μεταξύ τους.

Τα Κράτη που εμπλέκονται σε μια διεθνή διαφορά, καθώς και τα άλλα Κράτη, θα απέχουν από οποιαδήποτε ενέργεια, ή οποία μπορεί να επιδεινώσει την κατάσταση κατά τρόπο που να θέσει σε κίνδυνο τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και θα ενεργούν σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

Οι διεθνείς διαφορές θα διακανονίζονται με βάση την κυριαρχική ισότητα των Κρατών και σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης επιλογής των μέσων. Η προσφυγή σε διαδικασία διακανονισμού η οποία έχει ελεύθερα συμφωνηθεί από τα Κράτη σε σχέση με υφιστάμενες ή μελλοντικές διαφορές τους ή η αποδοχή μιας τέτοιας διαδικασίας δεν θα θεωρείται ως ασυμβίβαστη με την κυριαρχική ισότητα.

Κανένα σημείο από τις προηγούμενες παραγράφους δεν θίγει ή παρεκκλίνει από τις εφαρμοστέες διατάξεις του Χάρτη, ιδιαίτερα αυτές που έχουν σχέση με τον ειρηνικό διακανονισμό των διεθνών διαφορών.

Την αρχή που αφορά το καθήκον μη επέμβασης σε ζητήματα που εμπíπτουν στην εσωτερική αρμοδιότητα οποιουδήποτε Κράτους, σύμφωνα με το Χάρτη.

Κανένα Κράτος ή ομάδα Κρατών δεν έχει το δικαίωμα να επέμβει άμεσα ή έμμεσα, για οποιοδήποτε λόγο, στις εσωτερικές ή εξωτερικές υποθέσεις οποιουδήποτε άλλου Κράτους. Συνεπώς, η ένοπλη επέμβαση και όλες οι άλλες μορφές ανάμειξης κατά της υποστάσεως ενός Κράτους ή κατά των πολιτικών του στοιχείων, παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο.

Κανένα Κράτος δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί ή ενθαρρύνει οικονομικά, πολιτικά ή άλλα μέσα προκειμένου να εξαναγκάσει ένα άλλο Κράτος σε υποταγή ως προς την άσκηση των κυριαρχικών του δικαιωμάτων και να εξασφαλίσει από αυτό πλεονεκτήματα οποιουδήποτε είδους. Επίσης, κανένα Κράτος δεν θα οργανώνει, συνδράμει, ενθαρρύνει, χρηματοδοτεί, προκαλεί ή ανέχεται ανατρεπτικές, τρομοκρατικές ή ένοπλες δραστηριότητες που κατευθύνονται προς τον σκοπό της βίαιης ανατροπής του καθεστώτος σε άλλο Κράτος ή να αναμειχθεί σε εμφύλια διαμάχη σε άλλο Κράτος.

Η χρήση βίας για να αποστερηθούν λαοί από την εθνική τους ταυτότητα συνιστά παραβίαση των αναπαλλοτριώτων δικαιωμάτων τους και της αρχής της μη επέμβασης.

Κάθε Κράτος έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να επιλέξει το πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό του σύστημα, χωρίς ανάμειξη οποιασδήποτε μορφής από άλλο Κράτος,

Κανένα σημείο από τις προηγούμενες παραγράφους δεν θα ερμηνευθεί ότι επηρεάζει τις διατάξεις του Χάρτη που αναφέρονται στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.

Το καθήκον των Κρατών να συνεργάζονται μεταξύ τους, σύμφωνα με τον Χάρτη.

Τα Κράτη έχουν το καθήκον να συνεργάζονται μεταξύ τους στα διάφορα πεδία των διεθνών σχέσεων, ανεξάρτητα από τις διαφορές στα πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά τους συστήματα, προς τον σκοπό να διατηρήσουν την διεθνή ειρήνη και ασφάλεια και να προάγουν τη διεθνή οικονομική σταθερότητα και πρόοδο, τη γενική ευημερία των εθνών και τη διεθνή συνεργασία απαλλαγμένη από διακρίσεις που θα βασίζονται στις διαφορές αυτές.

Για τον σκοπό αυτό :

α. τα Κράτη θα συνεργάζονται μεταξύ τους για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.

β. τα Κράτη θα συνεργάζονται για την προαγωγή του οικουμενικού σεβασμού και την τήρηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους και για την εξάφaniση όλων των μορφών φυλετικής διάκρισης και όλων των μορφών θρησκευτικής αδιαλλαξίας.

γ. τα Κράτη θα διεξάγουν τις διεθνείς σχέσεις τους στον οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό, τεχνικό και εμπορικό τομέα, σύμφωνα με την αρχή της κυριαρχικής ισότητας και μη επέμβασης.

δ. τα Κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών έχουν το καθήκον να αναλαμβάνουν κοινή ή χωριστή δράση, σε συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Χάρτη.

Τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό πεδίο καθώς και στο πεδίο της επιστήμης και της τεχνολογίας, για την προαγωγή της διεθνούς πολιτιστικής και εκπαιδευτικής προόδου. Τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την προαγωγή της οικονομικής ανάπτυξης στον κόσμο, ιδιαίτερα αυτής των αναπτυσσομένων χωρών.

Την αρχή των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών.

Σύμφωνα με την αρχή των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών που περιλαμβάνεται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, όλοι οι λαοί έχουν το δικαίωμα να καθορίσουν, χωρίς εξωτερική ανάμειξη, το πολιτικό τους καθεστώς και να επιδιώξουν την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική τους ανάπτυξη. Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να σέβεται το δικαίωμα αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του Χάρτη.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να προάγει με κοινή ή χωριστή δράση την πραγματοποίηση της αρχής των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Χάρτη. Έχει επίσης το καθήκον να παρέχει συνδρομή προς τα Ηνωμένα Έθνη κατά την άσκηση των ευθυνών που ανατέθηκαν σ' αυτά από το Χάρτη, σχετικά με την εφαρμογή της παραπάνω αρχής, προς το σκοπό :

α. να προαχθούν οι φιλικές σχέσεις και η συνεργασία μεταξύ των Κρατών.

β. να επισπευθεί ο τερματισμός της αποικιοκρατίας, λαμβανομένης υπόψη της βούλησης των ενδιαφερομένων λαών που εκφράσθηκε ελεύθερα.

Έχοντας υπόψη ότι η υπαγωγή των λαών σε ξένη υποταγή, κυριαρχία και εκμετάλλευση συνιστά παραβίαση της παραπάνω αρχής, άρνηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου και αντίθεση προς το Χάρτη.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να προάγει με κοινή ή χωριστή δράση τον οικουμενικό σεβασμό και την τήρηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών σύμφωνα με το Χάρτη.

Η δημιουργία ενός κυρίαρχου και ανεξάρτητου Κράτους, η ελεύθερη σύνδεση ή ενσωμάτωση σε ένα ανεξάρτητο Κράτος ή η ένταξη σε οποιοδήποτε άλλο πολιτικό καθεστώς που αποφασίσθηκε ελεύθερα από τους λαούς, συνιστούν μεθόδους για την εφαρμογή του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης του συγκεκριμένου λαού.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να απέχει από οποιαδήποτε βίαιη ενέργεια, που αποστραφεί ως αναφέρεται παραπάνω, από την εξατομικευμένη εφαρμογή της παρούσας αρχής του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση, ελευθερία και ανεξαρτησία. Κατά τη δράση τους και την αντίστασή τους σε παρόμοια βίαιη ενέργεια ως προς την άσκηση του δικαιώματός τους στην αυτοδιάθεση οι παραπάνω λαοί δικαιούνται να επιδιώκουν και να δέχονται τη συνδρομή, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές του Χάρτη.

Το έδαφος μιας αποικίας ή άλλου μη-αυτοκυβερνώμενου εδάφους έχει, σύμφωνα με το Χάρτη, καθεστώς χωριστό και διαφορετικό από το έδαφος του Κράτους που ασκεί τη διοίκηση. Το διαφορετικό και χωριστό αυτό καθεστώς θα υπάρχει μέχρις ότου ο λαός της αποικίας ή της μη αυτο-κυβερνώμενης περιοχής θα ασκήσει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση σύμφωνα με το Χάρτη, και ιδιαίτερα σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές του Χάρτη.

Κανένα σημείο από τις παραπάνω παραγράφους δεν θα ερμηνευθεί ότι εξουσιοδοτεί ή ενθαρρύνει οποιαδήποτε ενέργεια που θα διαμελίσει ή θα εξασθενήσει, ολικά ή μερικά, την εδαφική ακεραιότητα ή την πολιτική ενότητα κυρίαρχων και ανεξάρτητων Κρατών. Η αρχή αυτή ισχύει με την προϋπόθεση ότι τα Κράτη αυτά συμπεριφέρονται σύμφωνα με την αρχή των ίσων δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών, όπως περιγράφεται παραπάνω και συνεπώς τελούν υπό κυβέρνηση που αντιπροσωπεύει όλο το λαό που ανήκει στο έδαφος αυτό χωρίς διάκριση φυλής, πίστης ή χρώματος.

Κάθε Κράτος θα απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια που θα αποβλέπει στη μερική ή ολική διάσπαση της εθνικής ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας οποιουδήποτε άλλου Κράτους ή

χώρας.

Την αρχή της κυρίαρχης ισότητας των Κρατών.

Όλα τα Κράτη απολαύουν κυρίαρχης ισότητας. Έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις και είναι ισότιμα μέλη της διεθνούς κοινότητας, ανεξάρτητα από τις οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές ή άλλες διαφορές τους.

Ειδικότερα, η κυριαρχική ισότητα περιέχει τα παρακάτω στοιχεία :

α. τα Κράτη είναι νομικώς ίσα.

β. κάθε Κράτος απολαμβάνει τα δικαιώματα που είναι σύμφωνα με την πλήρη κυριαρχία.

γ. κάθε Κράτος έχει την υποχρέωση να σεβασθεί την προσωπικότητα των άλλων Κρατών.

δ. η εδαφική ακεραιότητα και η πολιτική ανεξαρτησία του Κράτους είναι αναπαλλοτρίωτες.

ε. κάθε Κράτος έχει το δικαίωμα να επιλέξει και να αναπτύξει ελεύθερα το πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και πολιτιστικό του σύστημα.

στ. κάθε Κράτος έχει το καθήκον να συμμορφώνεται πλήρως και με καλή πίστη με τις διεθνείς του υποχρεώσεις και να συμβιώνει ειρηνικά με τα άλλα Κράτη.

Την αρχή ότι τα Κράτη θα εκπληρώνουν με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν σύμφωνα με τον Χάρτη.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να εκπληρώνει με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να εκπληρώνει με καλή πίστη τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Κάθε Κράτος έχει το καθήκον να εκπληρώνει με καλή πίστη τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, οι οποίες είναι έγκυρες σύμφωνα με τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Σε περίπτωση που οι υποχρεώσεις, οι οποίες αναλαμβάνονται με διεθνείς συμφωνίες συγκρούονται με τις υποχρεώσεις των μελών των Ηνωμένων Εθνών που απορρέουν από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, υπερισχύουν οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από το Χάρτη.

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

2. Διακηρύσσει ότι :

Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή τους οι παραπάνω αρχές είναι αλληλένδετες και κάθε αρχή πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με τις άλλες.

Κανένα σημείο της παρούσας Διακήρυξης δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι παραβιάζει κατά οποιοδήποτε τρόπο τις διατάξεις του Χάρτη ή τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Κρατών μελών των Ηνωμένων Εθνών που απορρέουν από το Χάρτη ή τα δικαιώματα των λαών υπό το Χάρτη, έχοντας υπόψη την επεξεργασία των δικαιωμάτων αυτών στην παρούσα Διακήρυξη.

3. Διακηρύσσει περαιτέρω ότι :

Οι αρχές του Χάρτη που ενσωματώνονται στην παρούσα Διακήρυξη αποτελούν βασικές αρχές του διεθνούς δικαίου και συνεπώς απευθύνει έκκληση προς όλα τα Κράτη να καθοδηγούνται στη διεθνή τους συμπεριφορά από τις αρχές αυτές και να αναπτύξουν τις αμοιβαίες σχέσεις τους με βάση την αυστηρή τήρηση των εν λόγω αρχών.

II

Συνεργασία με τον Ύπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες⁶

(υιοθετήθηκε με βάση έκθεση της Δεύτερης Επιτροπής)

Η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,

Υπενθυμίζοντας την απόφαση 428 (V) της 14ης Δεκεμβρίου 1948 με την οποία η Γενική Συνέλευση καλεί τις Κυβερνήσεις «να συνεργάζονται με τον Ύπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες στην εκπλήρωση του έργου του που αφορά τους πρόσφυγες που εμπίπτουν στην δικαιοδοσία του Ύπατου Αρμοστή, και ειδικότερα:

α) να προσχωρήσουν στις διεθνείς συμβάσεις που αφορούν στην προστασία των προσφύγων υιοθετώντας τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή αυτών των συνθηκών,

β) συνάπτοντας ειδικές συμφωνίες με τον Ύπατο Αρμοστή με σκοπό να εφαρμοσθούν μέτρα που έχουν σκοπό την βελτίωση της θέσης των προσφύγων και την μείωση του αριθμού όσων έχουν ανάγκη της προστασίας του,

γ) δεχόμενες στην επικράτειά τους πρόσφυγες, χωρίς να αποκλείουν αυτούς που ανήκουν στις πλέον δυστυχημένες ομάδες,

δ) υποστηρίζοντας τις προσπάθειες του Ύπατου Αρμοστή όσον αφορά τον εθελοντικό επαναπατρισμό των προσφύγων,

ε) ευνοώντας την ένταξη των προσφύγων στις κοινωνίες τους και ειδικότερα διευκολύνοντας την πολιτογράφησή τους,

στ) χορηγώντας στους πρόσφυγες ταξιδιωτικά έγγραφα και, ιδιαίτερα, έγγραφα που διευκολύνουν την μετεγκατάστασή τους»,

1. Θεωρεί ότι κατά την διάρκεια του Παγκόσμιου Έτους για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου η κατάσταση των προσφύγων πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο προσοχής όλων των Κυβερνήσεων, ειδικότερα ως προς τα θέματα που αναφέρονται παραπάνω,

2. Καλεί τις Κυβερνήσεις που δεν το έχουν ακόμα πράξει να προσχωρήσουν στα διεθνή κείμενα που αφορούν στην προστασία των δικαιωμάτων των προσφύγων - στην Σύμβαση για το Καθεστώς των Προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951 και στο Πρωτόκολλο για το Καθεστώς των Προσφύγων της 31ης Ιανουαρίου 1967,

3. Επιβεβαιώνει τη σημασία σεβασμού της αρχής της μη επαναπροώθησης που αποτυπώνεται στα παραπάνω αναφερόμενα κείμενα και στην Διακήρυξη για το Εδαφικό Άσυλο που υιοθετήθηκε ομόφωνα από τη Γενική Συνέλευση τον Δεκέμβριο του 1967.

*25η Συνεδρίαση της Ολομέλειας
12 Μαΐου 1968*

⁶ Βλέπε United Nations Document A/CONF.32/41, New York, 1968.

Διακήρυξη της Βιέννης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Υιοθετήθηκε από την Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου που πραγματοποιήθηκε στην Βιέννη στις 25 Ιουνίου 1993

Text: UN Document A/CONF.157/23(1993)

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου,

Εκτιμώντας ότι η προαγωγή και η προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου αποτελεί θέμα προτεραιότητας για την διεθνή κοινότητα και ότι η Παγκόσμια Διάσκεψη αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για να πραγματοποιηθεί διεξοδική ανάλυση του διεθνούς συστήματος των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του μηχανισμού προστασίας τους, προκειμένου να ενισχύσει και κατά συνέπεια να προάγει τον πλήρη σεβασμό αυτών των δικαιωμάτων, με τρόπο δίκαιο και ισορροπημένο,

Αναγνωρίζοντας και επιβεβαιώνοντας ότι όλα τα δικαιώματα του ανθρώπου πηγάζουν από την αξιοπρέπεια και την αξία που αποδίδονται στον άνθρωπο, ότι ο άνθρωπος αποτελεί το κεντρικό υποκείμενο των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, και κατά συνέπεια πρέπει να είναι ο κύρια ωφελούμενος και πρέπει να συμμετέχει ενεργά στην πραγμάτωση αυτών των δικαιωμάτων και ελευθεριών,

Επιβεβαιώνοντας την δέσμευσή τους για την επίτευξη στόχων και αρχών που περιλαμβάνονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,

Επιβεβαιώνοντας την δέσμευση που περιλαμβάνεται στο Άρθρο 56 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών για ανάληψη κοινής και μεμονωμένης δράσης, αποδίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη αποτελεσματικής διεθνούς συνεργασίας για την πραγμάτωση των στόχων που ορίζονται στο Άρθρο 55, συμπεριλαμβανομένων του παγκόσμιου σεβασμού και τήρησης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους,

Υπογραμμίζοντας τις υποχρεώσεις όλων των Κρατών, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, να αναπτύσσουν και να ενθαρρύνουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους, χωρίς διάκριση φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας,

Υπενθυμίζοντας το Προοίμιο του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, και ειδικότερα την βούληση να αποδοθεί πίστη στα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, λαμβάνοντας υπόψη την αξιοπρέπεια και τη σημασία του ανθρώπου και την ισότητα των δικαιωμάτων ανδρών και γυναικών καθώς και των Κρατών, μεγάλων και μικρών,

Υπενθυμίζοντας επίσης την βούληση που εκφράστηκε στο Προοίμιο του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών να διαφυλαχθούν οι επόμενες γενεές από την μαστιγα του πολέμου, να καθορίσουν τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων δίκαια και με σεβασμό των υποχρεώσεων που πηγάζουν από τις συμβάσεις και από τις άλλες πηγές του διεθνούς δικαίου μπορούν να διατηρήσουν και να προάγουν την κοινωνική πρόοδο και καλλίτερες συνθήκες ζωής με μεγαλύτερη ελευθερία, να εκφράζουν ανοχή και καλή γειτονία και να χρησιμοποιούν τον διεθνή μηχανισμό για την προαγωγή της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης όλων των λαών,

Τονίζοντας ότι η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η οποία αποτελεί κοινό κριτήριο στόχου για όλους τους λαούς και τα έθνη, αποτελεί την πηγή έμπνευσης και αποτέλεσε την βάση για τα Ηνωμένα Έθνη ώστε να πραγματοποιήσουν πρόοδο στον καθορισμό των κριτηρίων όπως περιλαμβάνονται στα υπάρχοντα κείμενα διεθνούς δικαίου που αφορούν στα δικαιώματα του ανθρώπου και ειδικότερα στο Διεθνές Σύμφωνο Ατομικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων και στο Διεθνές Σύμφωνο Οικονομικών, Κοινωνικών και Μορφωτικών Δικαιωμάτων,

Εκτιμώντας ότι σημαντικές αλλαγές λαμβάνουν χώρα στη διεθνή σκηνή και τα ιδανικά όλων των λαών για διεθνή τάξη βασίζονται στις αρχές που αποτυπώνονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένων της προαγωγής και της ενθάρρυνσης του σεβασμού των δικαιωμάτων του αν-

θρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους και του σεβασμού της αρχής της ισότητας των δικαιωμάτων και της αυτοδιάθεσης των λαών, της ειρήνης, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της ισότητας, του κράτους δικαίου, του πλουραλισμού, της ανάπτυξης, των καλλίτερων συνθηκών διαβίωσης και της αλληλεγγύης,

Εκφράζοντας έντονη ανησυχία για τις διάφορες μορφές διάκρισης και βίας, όπου εκτίθενται οι γυναίκες σε διάφορες περιοχές ανά τον κόσμο,

Αναγνωρίζοντας ότι οι δραστηριότητες των Ηνωμένων Εθνών στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου μπορεί να εκλογικευθεί και να ενισχυθεί ώστε να ενισχυθεί ο μηχανισμός των Ηνωμένων Εθνών σε αυτό το πεδίο και να επεκταθούν οι στόχοι του παγκόσμια σεβασμού για την τήρηση των διεθνών κριτηρίων των δικαιωμάτων του ανθρώπου,

Λαμβάνοντας υπόψη τις Διακηρύξεις που υιοθετήθηκαν από τις τρεις περιφερειακές συναντήσεις στην Τύνιδα, στην πόλη San José και στην Μπανγκόκ και τις συνεισφορές των Κυβερνήσεων και έχοντας υπόψη τις προτάσεις που υπέβαλαν οι διακυβερνητικοί και μη κυβερνητικοί οργανισμοί, καθώς και τις μελέτες που πραγματοποιήθηκαν από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες κατά την διάρκεια της προετοιμασίας της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου,

Καλωσορίζοντας το 1993 ως Διεθνές Έτος για τους Ιθαγενείς Λαούς της Υψηλίου ως επιβεβαίωση της δέσμευσης της διεθνούς κοινότητας για τη διασφάλιση όλων των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των θεμελιωδών ελευθεριών και για το σεβασμό της αξίας και της διαφορετικότητας των πολιτισμών και των ταυτοτήτων τους,

Αναγνωρίζοντας επίσης ότι η διεθνής κοινότητα πρέπει να αναζητήσει τρόπους και μέσα ώστε να αρθούν τα υπάρχοντα εμπόδια και να επιτευχθούν στόχοι για την πλήρη πραγμάτωση όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου και για την πρόληψη της συνέχισης των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπιστώνονται ανά τον κόσμο,

Επικαλούμενη το πνεύμα της εποχής μας και την πραγματικότητα της εποχής μας που καλούν τους λαούς της υψηλίου και τα Κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών να αφοσιωθούν στο παγκόσμιο καθήκον προαγωγής και προστασίας όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών ώστε να εξασφαλισθεί η πλήρης και παγκόσμια αναγνώριση αυτών των δικαιωμάτων,

Αποφασισμένη να αναλάβει πρωτοβουλίες για την δέσμευση της διεθνούς κοινότητας με σκοπό να πραγματοποιηθεί ουσιαστική πρόοδος στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου με την αυξανόμενη και υποστηριζόμενη προσπάθεια της διεθνούς συνεργασίας και αλληλεγγύης,

Υιοθετεί επίσημα την Διακήρυξη της Βιέννης και το Πρόγραμμα Δράσης.

I

1. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει την επίσημη δέσμευση όλων των Κρατών να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους που αφορούν στην προαγωγή του παγκόσμιου σεβασμού και στον σεβασμό και προστασία όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, άλλα κείμενα που αναφέρονται στα δικαιώματα του ανθρώπου και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Η παγκόσμια φύση αυτών των δικαιωμάτων και ελευθεριών είναι αναμφισβήτητη.

Σε αυτό το πλαίσιο, η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας στο πεδίο των δικαιωμάτων του ανθρώπου είναι ουσιαστική για την επιτυχή επίτευξη των στόχων των Ηνωμένων Εθνών.

Τα δικαιώματα του ανθρώπου και οι θεμελιώδεις ελευθερίες αποτελούν το λίκνο όλων των ανθρώπων: η προστασία τους και η προαγωγή τους αποτελεί την πρωταρχική υποχρέωση των Κυβερνήσεων.

2. Όλοι οι λαοί έχουν δικαίωμα στην αυτο-διάθεση. Βάσει αυτού του δικαιώματος καθορίζουν ελεύθερα το πολιτικό καθεστώς τους, και ακολουθούν ελεύθερα την οικονομική, κοινωνική και μορφωτική ανάπτυξή τους.

Λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση των λαών που τελούν υπό καθεστώς αποικίας ή άλλης μορφής ξένης κατοχής ή κυριαρχίας, η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναγνωρίζει το δικαίωμα των λαών να αναλαμβάνουν κάθε νόμιμη δράση, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να πραγματοποιήσουν το αναφαίρετο δικαίωμά τους για αυτοδιάθεση. Η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εκτιμά την άρνηση του δικαιώματος σε αυτοδιάθεση ως παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και υπογραμμίζει την σημασία της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος αυτού.

Σύμφωνα με την Διακήρυξη των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου που αφορούν στις Φιλικές Σχέσεις και την Συνεργασία μεταξύ των Κρατών σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η αρχή αυτή δεν πρέπει να εννοείται ως επιτρέπουσα ή ενθαρρύνουσα κάθε δράση που μπορεί να διαμελίσει ή να πλήξει, ολοκληρωτικά ή εν μέρει, την εδαφική ακεραιότητα ή την πολιτική ενότητα των κυρίαρχων και ανεξάρτητων Κρατών που συμπεριφέρονται σύμφωνα με την αρχή της ισότητας των δικαιωμάτων και της αυτο-διάθεσης των λαών και που κατά συνέπεια κυβερνώνται από Κυβέρνηση που αντιπροσωπεύει το σύνολο του λαού που κατοικεί στο έδαφος χωρίς καμίας μορφής διάκριση.

3. Τα αποτελεσματικά διεθνή μέτρα για την εγγύηση και τον συντονισμό των συνθηκών εφαρμογής των δικαιωμάτων του ανθρώπου πρέπει να τυγχάνουν σεβασμού όσον αφορά τους λαούς που τελούν υπό καθεστώς ξένης κυριαρχίας και πρέπει να παρέχεται αποτελεσματική νομική προστασία στην περίπτωση παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, σύμφωνα με τους κανόνες των δικαιωμάτων του ανθρώπου και το διεθνές δίκαιο, ειδικότερα σύμφωνα με την Σύμβαση της Γενεύης για την Προστασία Αμάχων πληθυσμών σε Περίοδο Πολέμου, της 14ης Αυγούστου 1949, και σύμφωνα με άλλους σχετικούς κανόνες του ανθρωπιστικού δικαίου.

4. Η προαγωγή και η προστασία όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί πρωταρχικό στόχο των Ηνωμένων Εθνών σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές του, ειδικότερα σύμφωνα με τον στόχο της διεθνούς συνεργασίας. Στο πλαίσιο αυτών των στόχων και αρχών, η προαγωγή και η προστασία όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου αποτελεί νόμιμο ενδιαφέρον της διεθνούς κοινότητας. Τα όργανα και οι ειδικευμένες οργανώσεις που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να ενισχύσουν τον συντονισμό των δραστηριοτήτων τους που βασίζονται στην αυστηρή και αντικειμενική εφαρμογή των διεθνών κειμένων που αναφέρονται στα δικαιώματα του ανθρώπου.

5. Όλα τα δικαιώματα του ανθρώπου είναι παγκόσμια, αδιαίρετα, αλληλένδετα και αλληλοεξαρτώμενα. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να αντιμετωπίζει τα δικαιώματα του ανθρώπου σφαιρικά και τρόπο ισότιμο και δίκαιο, με τον ίδιο τρόπο και με την ίδια έμφαση. Και ενώ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σημασία των εθνικών και περιφερειακών ιδιαιτεροτήτων και τα διαφορετικά ιστορικά, πολιτιστικά και θρησκευτικά υπόβαθρα, αποτελεί καθήκον των Κρατών, ανεξάρτητα από το πολιτικό, οικονομικό και πολιτικό σύστημά τους, να προάγουν και να προστατεύουν όλα τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις θεμελιώδεις ελευθερίες.

6. Οι προσπάθειες του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών για τον παγκόσμιο σεβασμό και τήρηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών για όλους, συνεισφέρει στην σταθερότητα και την αναγκαία ευημερία για τις ειρηνικές και φιλικές σχέσεις μεταξύ των εθνών, και στη βελτίωση των συνθηκών ειρήνης και ασφάλειας καθώς και κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

7. Οι διαδικασίες προαγωγής και προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου πρέπει να διέπονται από τους στόχους και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και από το διεθνές δίκαιο.

8. Η δημοκρατία, η ανάπτυξη και ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών αλληλοεξαρτώνται και ενισχύονται αμοιβαία. Η δημοκρατία βασίζεται στην ελεύθερα εκφρασμένη βούληση του λαού να καθορίσει το πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό σύστημά του και την πλήρη συμμετοχή του σε όλες τις όψεις της ζωής. Σε αυτό το πλαίσιο η προαγω-

γή και η προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο πρέπει να χαρακτηρίζονται από παγκοσμιότητα και να μην διέπονται από προϋποθέσεις. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει την ενδυνάμωση και την προαγωγή της δημοκρατίας, της ανάπτυξης και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών σε όλον τον κόσμο.

9. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει ότι οι πρόσφατα αναπτυσσόμενες χώρες που έχουν δεσμευθεί στην διαδικασία του εκδημοκρατισμού και των οικονομικών μεταρρυθμίσεων, πολλές από τις οποίες βρίσκονται στην Αφρική, πρέπει να υποστηριχθούν από την διεθνή κοινότητα ώστε να επιτύχουν την μετάβασή τους στην δημοκρατία και στην οικονομική ανάπτυξη.

10. Η Παγκόσμια Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει το δικαίωμα στην ανάπτυξη, όπως αποτυπώνεται στην Διακήρυξη για το Δικαίωμα στην Ανάπτυξη, ως παγκόσμιο και αναφαίρετο δικαίωμα και ως αναπόσπαστο μέτρο των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Όπως ορίζεται στην Διακήρυξη για το Δικαίωμα στην Ανάπτυξη, οι Άνθρωποι αποτελούν το κεντρικό υποκείμενο της ανάπτυξης.

Και ενώ η ανάπτυξη διευκολύνει την αναγνώριση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η έλλειψη της δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογητική βάση για την παραβίαση διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τα Κράτη πρέπει να συνεργάζονται ώστε να διασφαλίζουν την ανάπτυξη και να περιορίζουν τα εμπόδια στην ανάπτυξη. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να προάγει την αποτελεσματική διεθνή συνεργασία για την πραγμάτωση του δικαιώματος στην ανάπτυξη και για την μείωση των εμποδίων που διαπιστώνονται στην διάρκεια πραγμάτωσής της.

Η συνεχιζόμενη πρόοδος για την εφαρμογή του δικαιώματος στην ανάπτυξη απαιτεί αποτελεσματικές πολιτικές ανάπτυξης σε εθνικό επίπεδο καθώς και ισότιμες οικονομικές σχέσεις και ευνοϊκό οικονομικό περιβάλλον σε διεθνές επίπεδο.

11. Το δικαίωμα στην ανάπτυξη πρέπει να πληρούται ώστε να ανταποκρίνεται ισότιμα στις αναπτυξιακές και περιβαλλοντικές ανάγκες των σημερινών και των επερχομένων γενεών. Αναγνωρίζεται ότι η παράνομη αποθήκευση τοξικών και επικίνδυνων ουσιών και αποβλήτων αποτελεί εν δυνάμει σοβαρή απειλή για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την ζωή και για την υγεία όλων των ανθρώπων.

Κατά συνέπεια, η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καλεί όλα τα Κράτη να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν αυστηρά τις υπάρχουσες συμβάσεις που αφορούν στην αποθήκευση τοξικών και επικίνδυνων προϊόντων και αποβλήτων και να συνεργαστούν στην πρόληψη παράνομης αποθήκευσής τους.

Κάθε άνθρωπος δικαιούται να απολαμβάνει των ωφελειών της επιστημονικής προόδου και των εφαρμογών της. Υπογραμμίζεται ότι η πρόοδος της επιστήμης σε μερικούς τομείς, ιδιαίτερα στην βιοϊατρική και στις ανθρωπίνες επιστήμες καθώς και στην τεχνολογία της πληροφορικής μπορεί να έχει επικίνδυνες συνέπειες για την ακεραιότητα, την αξιοπρέπεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων, και καλεί για διεθνή συνεργασία ώστε να διασφαλιστεί ότι τα δικαιώματα του ανθρώπου, και η αξιοπρέπεια είναι πλήρως σεβαστά σε αυτόν τον τομέα διεθνούς ενδιαφέροντος.

12. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί τη διεθνή κοινότητα να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να βοηθήσει στην ελάφρυνση του βάρους των χρεών των αναπτυσσόμενων χωρών, προκειμένου να υποστηριχθούν οι προσπάθειες των Κυβερνήσεων των χωρών αυτών στην επίτευξη της πλήρους πραγμάτωσης των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων των λαών τους.

13. Είναι ανάγκη για τα Κράτη και τους διεθνούς οργανισμούς, σε συνεργασία με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, να δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες, σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, ώστε να διασφαλισθεί ο πλήρης σεβασμός και αναγνώριση των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Τα Κράτη πρέπει να εκμηδενίσουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των αιτιών τους, καθώς και τα εμπόδια της αναγνώρισης και άσκησης τους.

14. Η ύπαρξη εκτεταμένης εξαιρετικής φτώχειας εμποδίζει την πλήρη και αποτελεσματική άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η μείωσή της και η πιθανή εξάλειψή της πρέπει να αποτελεί πρωταρχική προτεραιότητα για τη διεθνή κοινότητα.

15. Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών χωρίς καμίας μορφής διάκριση αποτελεί θεμελιώδη ρόλο του διεθνούς δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η σε σύγρομο χρονικό διάστημα εξάλειψη όλων των μορφών ρατσισμού και φυλετικών διακρίσεων, ξενοφοβίας και της σχετικής μη ανοχής αποτελεί πρωταρχικό καθήκον της διεθνούς κοινότητας. Οι Κυβερνήσεις πρέπει να υιοθετήσουν αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση αυτών των φαινομένων. Ομάδες, θεσμοί, διακυβερνητικοί και μη κυβερνητικοί οργανισμοί καθώς και τα άτομα μεμονωμένα καλούνται να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την συνεργασία και τον συντονισμό των δραστηριοτήτων τους για την καταπολέμηση αυτών των φαινομένων.

16. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου χαιρετίζει θερμά την πρόοδο που επιτεύχθηκε στην εξάλειψη του apartheid και καλεί τη διεθνή κοινότητα και το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών να βοηθήσουν σε αυτό το έργο.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ανησυχεί για τις συνεχιζόμενες πράξεις βίας που στοχεύουν στον υποβιβασμό του στόχου της ειρηνικής εξάλειψης του apartheid.

17. Οι πράξεις, οι μέθοδοι και οι πρακτικές τρομοκρατίας σε όλες τις μορφές τους και εκφράσεις τους καθώς και η εξάρτησή τους σε μερικές χώρες από την διακίνηση ναρκωτικών είναι δραστηριότητες που αποσκοπούν στον υποβιβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών και της δημοκρατίας, απειλώντας της εδαφική ακεραιότητα, την ασφάλεια των Κρατών και την αποσταθεροποίηση νόμιμα εκλεγμένων Κυβερνήσεων. Η διεθνής κοινότητα πρέπει να αναλάβει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της συνεργασίας στην πρόληψη και στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

18. Τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών και των κοριτσιών είναι αναφαίρετα, ακέραια και αναπόσπαστο Μέρος των παγκόσμιων δικαιωμάτων του ανθρώπου. Η πλήρης και ισότιμη συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική, αστική και πολιτιστική ζωή, σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο και η εξάλειψη κάθε μορφής διάκριση βάσει φύλου αποτελούν πρωταρχικούς στόχους της διεθνούς κοινότητας.

Η βία που βασίζεται στα φύλα και όλες οι μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης και βίας, συμπεριλαμβανομένων των μορφών που είναι αποτέλεσμα πολιτιστικών παραδόσεων και διεθνούς διακίνησης των ατόμων, αποτελούν καταστάσεις ασυμβίβαστες με την αξιοπρέπεια και την αξία του Ανθρώπου και πρέπει να εξαλειφθούν. Η εξάλειψη μπορεί να επιτευχθεί με νομικά μέτρα, με εθνική δράση και διεθνή συνεργασία σε αυτούς τους τομείς καθώς και με την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, την εκπαίδευση, την ασφάλεια της εγκυμοσύνης, της παροχής ιατρικής περίθαλψης και της κοινωνικής υποστήριξης.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των δραστηριοτήτων για τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένης της προαγωγής όλων των κειμένων που αφορούν στα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί τις Κυβερνήσεις, τις οργανώσεις, τους διακυβερνητικούς και τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την προστασία και την προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών.

19. Εκτιμώντας την σημασία της προαγωγής και της προστασίας των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε μειονότητες και την συνεισφορά αυτής της προαγωγής και προστασίας στην πολιτική και κοινωνική σταθερότητα των Κρατών όπου διαμένουν αυτά τα πρόσωπα,

Επιβεβαιώνεται η υποχρέωση των Κρατών να διασφαλίσουν ότι αυτά τα πρόσωπα που ανήκουν σε μειονότητες μπορούν να ασκούν πλήρως και αποτελεσματικά όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες χωρίς διάκριση και ισότιμα ενώπιον του νόμου σύμφωνα με την Διακήρυξη για τα Δικαιώματα των Προσώπων που ανήκουν σε Εθνικές, Θρησκευτικές και Γλωσσικές Μειονότητες.

Τα πρόσωπα που ανήκουν σε μειονότητες έχουν το δικαίωμα να απολαμβάνουν του πολιτισμού τους, να ασκούν και να ασπάζονται την θρησκεία τους και να χρησιμοποιούν την γλώσσα τους κατ' ιδίαν και δημόσια, ελεύθερα, χωρίς να εννοείται ή να διαπιστώνεται καμίας μορφής διάκριση.

20. Αναγνωρίζεται η αξιοπρέπεια και η μοναδική συνεισφορά των ιθαγενών λαών στην ανάπτυξη και στον πλουραλισμό της κοινωνίας και επιβεβαιώνεται με έμφαση η δέσμευση της διεθνούς κοινότητας για την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ευημερία τους καθώς και η αναγνώριση των καρπών της υποστηριζόμενης ανάπτυξης. Τα Κράτη πρέπει να διασφαλίζουν την πλήρη και ελεύθερη συμμετοχή των ιθαγενών λαών σε όλες τις όψεις της κοινωνίας, ειδικότερα σχετικά με τα ζητήματα που τους αφορούν. Εκτιμώντας την σημασία της προαγωγής και της προστασίας των δικαιωμάτων των ιθαγενών λαών, και την συνεισφορά αυτής της προαγωγής και προστασίας στην πολιτική και κοινωνική σταθερότητα των Κρατών όπου ζουν αυτοί οι λαοί, τα Κράτη οφείλουν, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, να αναλάβουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ώστε να εξασφαλισθεί ο σεβασμός όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών των ιθαγενών λαών, βάσει της ισότητας και τη μη διάκρισης και να αναγνωρίζουν την αξία και την διαφορετικότητα των ξεχωριστών ταυτοτήτων τους, πολιτισμών τους και κοινωνικής τους οργάνωσης.

21. Υπογραμμίζεται η εξέχουσα σημασία της πρόσφατης κύρωσης της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού από μεγάλο αριθμό Κρατών και υπογραμμίζοντας την αναγνώριση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των παιδιών στην Παγκόσμια Διακήρυξη για την Επιβίωση, Προστασία και Ανάπτυξη των Παιδιών και στο Σχέδιο Δράσης που υιοθετήθηκε από τη Διάσκεψη Κορυφής για τα Παιδιά καλεί για παγκόσμια επικύρωση της Σύμβασης μέχρι το 1995 και για την αποτελεσματική εφαρμογή της από τα Κράτη Μέρη με την υιοθέτηση όλων των απαραίτητων νομοθετικών, διοικητικών και άλλων μέτρων καθώς και με την χρήση στο μέτρο του μεγαλύτερου δυνατού των υπάρχοντων πόρων. Σε όλες τις δραστηριότητες που αφορούν τα παιδιά, η μη διάκριση και το καλλίτερο συμφέρον του παιδιού πρέπει να είναι πρωταρχικής σημασίας. Επίσης πρέπει να εκτιμώνται ανάλογα και οι απόψεις του παιδιού. Οι εθνικοί και οι διεθνείς μηχανισμοί και προγράμματα πρέπει να ενισχυθούν για την υπεράσπιση και την προστασία των παιδιών και ειδικότερα των κοριτσιών, των εγκαταλελειμμένων παιδιών, των παιδιών των δρόμων, των παιδιών που είναι θύματα οικονομικής και σεξουαλικής εκμετάλλευσης και ασθενειών συμπεριλαμβανομένων των παιδιών που δεν απολαμβάνουν προστασίας, των παιδιών προσφύγων, των παιδιών που μετακινούνται για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή τους εντός της χώρας καταγωγής τους, των παιδιών που στερούνται της προσωπικής τους ελευθερίας, των παιδιών που πλήττονται από τις ένοπλες συρράξεις, καθώς και των παιδιών που είναι θύματα λιμών και δίψας και άλλων εκτάκτων καταστάσεων. Η διεθνής συνεργασία και αλληλεγγύη πρέπει να προαχθεί ώστε να υποστηριχθεί η εφαρμογή της Σύμβασης. Τα δικαιώματα του παιδιού πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα για το εκτενές σύστημα δράσης ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών.

Υπογραμμίζεται επίσης ότι πρέπει το παιδί, προκειμένου για την πλήρη και αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, να μεγαλώνει σε οικογενειακό περιβάλλον το οποίο αντίστοιχα αξίζει εκτενέστερης προστασίας.

22. Ειδική προσοχή πρέπει να αποδοθεί στην εξασφάλιση της μη διάκρισης και της ισότητας άσκησης όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών από τα πρόσωπα με ειδικές ανάγκες, συμπεριλαμβανομένης της ενεργούς συμμετοχής τους σε όλες τις μορφές της κοινωνικής ζωής.

23. Επιβεβαιώνεται ότι καθένας, χωρίς διάκριση καμίας μορφής, δικαιούται να αναζητά και να απολαμβάνει άσυλο από διώξεις σε άλλες χώρες καθώς και να επιστρέφει την χώρα του. Για το σκοπό αυτό τονίζεται η σημασία της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, του συναφούς αυτής Πρωτοκόλλου του 1967 και των περιφερειακών κειμένων. Η Διάσκεψη εκφράζει την εκτίμησή της προς τα Κράτη τα οποία συνεχίζουν να δέχονται και να φιλοξενούν μεγάλους αριθμούς προσφύγων στο έδαφός τους καθώς και προς το Γραφείο του Ύπατου Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες για την αφοσίωσή του στο έργο του. Εκφράζει επίσης την εκτίμηση του στην Υπηρεσία Αρωγής και Έργων για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Μέση Ανατολή.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αναγνωρίζει ότι οι σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των ένοπλων συρράξεων, αποτελούν μερικούς από τους ποικίλους και πολύπλοκους παράγοντες που οδηγούν στην μετακίνηση των πληθυσμών.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αναγνωρίζει ότι, λόγω της πολυπλοκότητας της παγκόσμιας προσφυγικής κρίσης και σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, τα σχετικά διεθνή κείμενα και την διεθνή αλληλεγγύη και, σύμφωνα με το πνεύμα της ισότιμης κατανομής των βαρών, απαιτείται μια αναλυτική προσέγγιση του θέματος από τη διεθνή κοινότητα σε βάση συνεργασίας και συντονισμού δράσης των ενδιαφερόμενων χωρών και των σχετικών οργανισμών, λαμβάνοντας υπόψη την εντολή του Ύπατου Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Αυτή η δράση πρέπει να περιλαμβάνει την ανάπτυξη των στρατηγικών για την αντιμετώπιση των ριζικών αιτιών και των αποτελεσμάτων των μετακινήσεων των προσφύγων και των άλλων μετακινούμενων πληθυσμών, την ενίσχυση της ικανότητας αντιμετώπισης καταστάσεων που χαρακτηρίζονται επείγουσες και των μηχανισμών ανταπόκρισης των αναγκών αυτών, την παροχή αποτελεσματικής προστασίας και βοήθειας, έχοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες των γυναικών και των παιδιών, καθώς και την επίτευξη διαρκών λύσεων, κύρια με την εφαρμογή της λύσης του αξιοπρεπούς και ασφαλούς εθελοντικού επαναπατρισμού, συμπεριλαμβανομένων λύσεων όπως αυτών που υιοθετήθηκαν από τις διεθνείς διασκέψεις για τους πρόσφυγες. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου υπογραμμίζει τις υποχρεώσεις των Κρατών ειδικότερα αυτές που αναφέρονται στις χώρες καταγωγής.

Υπό το φως της αναλυτικής προσέγγισης, η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αποδίδει έμφαση στην σημασία απόδοσης ιδιαίτερης προσοχής, στο προσφυγικό πρόβλημα από τους διακυβερνητικούς και ανθρωπιστικούς οργανισμούς και στην αναζήτηση διαρκών λύσεων στα προβλήματα που αφορούν τους εσωτερικά εκτοπισμένους πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων του εθελοντικού και ασφαλούς επαναπατρισμού τους και της επανένταξής τους.

Σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του ανθρωπιστικού δικαίου, αποδίδεται ιδιαίτερη έμφαση στην σημασία και στην ανάγκη παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας στα θύματα όλων των φυσικών και ανθρωπίνων καταστροφών.

24. Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί στην προαγωγή και στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε ομάδες που είναι ευάλωτες, συμπεριλαμβανομένων των μεταναστών εργαζομένων, στην εξάλειψη κάθε μορφής διάκρισης σε βάρος τους, και στην ενίσχυση και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των υπάρχοντων κειμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα Κράτη έχουν την υποχρέωση να υιοθετήσουν και να εφαρμόσουν τα κατάλληλα μέτρα σε εθνικό επίπεδο, ειδικότερα στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής υποστήριξης, για την προαγωγή και την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού τους και να διασφαλίσουν την συμμετοχή των ενδιαφερομένων μελών των ομάδων αυτών στην αναζήτηση λύσεων των προβλημάτων τους.

25. Επιβεβαιώνεται ότι τα άκρα όρια φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αποτελούν

παραβίαση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ότι είναι αναγκαίο να αναληφθούν επείγοντως πρωτοβουλίες για να επιτευχθεί η καταγραφή των καταστάσεων των άκρων ορίων της φτώχειας και των αιτιών της, συμπεριλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με το πρόβλημα της ανάπτυξης, προκειμένου να προαχθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα των πλέον φτωχών, να τεθεί τέλος στην κατάσταση των άκρων ορίων της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και να προαχθεί η αναγνώριση των καρπών της κοινωνικής προόδου. Είναι αναγκαίο για τα Κράτη να επικεντρώσουν τις προσπάθειές τους στην συμμετοχή των φτωχών στην διαδικασία λήψης αποφάσεων στα πλαίσια της κοινότητας όπου ζουν, στην προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στις προσπάθειες για την καταπολέμηση των καταστάσεων άκρων ορίων φτώχειας.

26. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου χαιρετίζει την πρόοδο που επιτεύχθηκε σχετικά με την κωδικοποίηση των κειμένων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που αποτελεί δυναμική και εξελικτική διαδικασία και καλεί για παγκόσμια κύρωση των συνθηκών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όλα τα Κράτη ενθαρρύνονται να προσχωρήσουν σε αυτά τα διεθνή κείμενα, και να αποφεύγουν, στο μέτρο του δυνατού, την διατύπωση των επιφυλάξεων.

27. Κάθε Κράτος πρέπει να παρέχει αποτελεσματικό πλαίσιο θεραπείας για την αποκατάσταση των αποτελεσμάτων των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η διοίκηση της δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένων των οργάνων της εφαρμογής του νόμου και δίωξης και ειδικά, η ανεξάρτητη δικαστική και νομική Αρχή, σε πλήρη συμφωνία με τα εφαρμοζόμενα κριτήρια που περιλαμβάνονται στα διεθνή κείμενα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποτελούν ουσιαστικούς παράγοντες για την πλήρη και μη διακριτική πραγμάτωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και αποτελούν ουσιαστικούς παράγοντες της διαδικασίας της δημοκρατίας και της ανάπτυξης. Σε αυτό το πλαίσιο, τα όργανα που ασχολούνται με την διοίκηση της δικαιοσύνης πρέπει να χρηματοδοτούνται ανάλογα, και πρέπει να παρέχεται υψηλό επίπεδο τεχνικής οικονομικής βοήθειας από τη διεθνή κοινότητα. Τα Ηνωμένα Έθνη έχουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν κατά προτεραιότητα τα ειδικά προγράμματα παροχής γνωμοδοτήσεων για την πραγμάτωση της ανεξάρτητης διοίκησης της δικαιοσύνης.

28. Εκφράζεται αποδοκιμασία για τις μαζικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ειδικά με την μορφή της γενοκτονίας, των "εθνικών εκκαθαρίσεων" και του συστηματικού βιασμού των γυναικών σε περιόδους πολέμου, που δημιουργούν μαζικές εξόδους προσφύγων και μετακίνηση πληθυσμών. Και ενώ καταδικάζει αυτές τις αποτρόπαιες πρακτικές καλεί τα Κράτη να διασφαλίσουν την τιμωρία των αυτουργών αυτών των εγκλημάτων και να θέσουν άμεσα τέλος στην εφαρμογή των πρακτικών αυτών.

29. Εκφράζεται επίσης έντονη ανησυχία για τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλα τα μέρη της υφηλίου, όπου παραγνωρίζονται τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στα διεθνή κείμενα που αναφέρονται στα ανθρώπινα δικαιώματα και στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, και για την έλλειψη ικανοποιητικής και αποτελεσματικής θεραπείας των θυμάτων.

Διαπιστώνονται με έντονη ανησυχία οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τις ένοπλες συρράξεις, που πλήττουν τον άμαχο πληθυσμό, ειδικά τις γυναίκες και τα παιδιά, τους ηλικιωμένους και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Η Διάσκεψη καλεί κατά συνέπεια τα Κράτη και όλα τα Μέρη των ένοπλων συρράξεων να εφαρμόζουν αυστηρά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, όπως αποτυπώνεται στις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και σε άλλους κανόνες και αρχές του διεθνούς δικαίου, καθώς και τα ελάχιστα κριτήρια προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αποτυπώνονται στις διεθνείς συνθήκες.

Επιβεβαιώνεται το δικαίωμα των θυμάτων για παροχή βοήθειας από τις ανθρωπιστικές οργανώσεις όπως αποτυπώνεται στις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και σε άλλα σχετικά κείμενα του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και καλεί για την ασφαλή και έγκαιρη πρόσβαση των θυμάτων στην βοήθεια.

30. Η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εκφράζει επίσης την αποδοκιμασία

της και καταδικάζει τις παγκόσμιας διάστασης σοβαρές και συστηματικές παραβιάσεις και καταστάσεις που αποτελούν σοβαρά εμπόδια για την πλήρη άσκηση όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Αυτές οι παραβιάσεις και τα εμπόδια περιλαμβάνουν επίσης βασανιστήρια και απάνθρωπη, εξευτελιστική και σκληρή μεταχείριση ή τιμωρία, συνοπτικές και αυθαίρετες εκτελέσεις, εξαφανίσεις, αυθαίρετες κρατήσεις, κάθε μορφή ρατσισμού, φυλετικές διακρίσεις και apartheid, ξένα κατοχή και κυριαρχία, ξενοφοβία, φτώχεια, λιμό και άλλες αρνήσεις οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων, θρησκευτική μη ανοχή, τρομοκρατία, διάκριση σε βάρος των γυναικών και έλλειψη του κράτους δικαίου.

31. Τα Κράτη καλούνται να απέχουν από κάθε μονομερές μέτρο που δεν συμβιβάζεται με το διεθνές δίκαιο και τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και δημιουργεί εμπόδια στις εμπορικές σχέσεις μεταξύ των Κρατών και στην πλήρη πραγμάτωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αποτυπώνονται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στα διεθνή κείμενα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικότερα των δικαιωμάτων του κάθε άτομου σε επίπεδο ζωής κατάλληλο για την υγεία και την ευημερία του, συμπεριλαμβανομένων ιατρικής φροντίδας και διατροφής, στέγασης και των αναγκών κοινωνικών υπηρεσιών. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει ότι η διατροφή δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως μέσο πολιτικής πίεσης.

32. Υπογραμμίζεται η σημασία διασφάλισης της παγκοσμιότητας, αντικειμενικότητας και μη επιλεκτικότητας της αξιολόγησης των θεμάτων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

33. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει ότι τα Κράτη δεσμεύονται, όπως αποτυπώνεται στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο Διεθνές Σύμφωνο των Οικονομικών, Κοινωνικών και Μορφωτικών Δικαιωμάτων και σε άλλα διεθνή κείμενα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να διασφαλίσουν ότι η εκπαίδευση αποσκοπεί στην ενδυνάμωση του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Αποδίδεται έμφαση στην ενσωμάτωση των προγραμμάτων εκπαίδευσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εκπαιδευτική πολιτική και τα Κράτη καλούνται να πράξουν ανάλογα. Η εκπαίδευση προάγει την κατανόηση, την ανοχή, την ειρήνη και τις φιλικές σχέσεις μεταξύ των εθνών και όλων των φυλετικών ή θρησκευτικών ομάδων και ενθαρρύνει τα Ηνωμένα Έθνη να δραστηριοποιούνται για την επίτευξη αυτών των στόχων. Κατά συνέπεια, η εκπαίδευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και η διάδοση κατάλληλης ενημέρωσης, πρέπει θεωρητικά και πρακτικά, να παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην προαγωγή και στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όσον αφορά τα άτομα χωρίς διάκριση καμίας μορφής βασισμένη στη φυλή, στο φύλο, στη γλώσσα ή στη θρησκεία και πρέπει να ενσωματωθεί στις πολιτικές εκπαίδευσης σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου υπογραμμίζει ότι μειώσεις των πόρων και θεσμικές ανικανότητες μπορούν να εμποδίσουν την άμεση πραγμάτωση αυτών των στόχων.

34. Αυξανόμενες προσπάθειες πρέπει να καταβληθούν προκειμένου να παρασχεθεί βοήθεια στα Κράτη που αναζητούν να δημιουργήσουν συνθήκες με τις οποίες κάθε άτομο μπορεί να απολαμβάνει των παγκόσμιων διεθνών δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών. Οι Κυβερνήσεις, το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών καθώς και άλλοι πολυμερείς οργανισμοί καλούνται να αυξήσουν σημαντικά τους πόρους που αφιερώνουν στα προγράμματα που έχουν στόχο την υιοθέτηση και την ενίσχυση της εθνικής νομοθεσίας, την σύσταση εθνικών οργανώσεων και των σχετικών οργανισμών κοινής ωφελείας που στηρίζουν το κράτος δικαίου, την δημοκρατία, την εκλογική διαδικασία, και την συνειδητοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με επιμόρφωση, διδασκαλία καθώς και λαϊκή συμμετοχή.

Τα προγράμματα των γνωμοδοτικών υπηρεσιών και της τεχνικής συνεργασίας του Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρέπει να ενισχυθούν και να είναι πιο αποτελεσματικά και διαφανή και κατά συνέπεια να αποτελέσουν σημαντική συμβολή στην ενδυνάμωση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα Κράτη καλούνται να αυξήσουν τις εισφορές τους σε αυτά τα προγράμματα, καταβάλ-

λοντας εισφορές μεγαλύτερου ποσού στον τακτικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών καθώς και με εθελοντικές εισφορές.

35. Η πλήρης και αποτελεσματική εφαρμογή των δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να αντανakλά την ύψιστη σημασία που αποδίδεται στα ανθρώπινα δικαιώματα από τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και την ποιότητα των δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών που αφορούν στα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως έχουν ανατεθεί από τα Κράτη μέλη. Για το σκοπό αυτό, οι δραστηριότητες των Ηνωμένων Εθνών που αφορούν στα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να υποστηρίζονται από αυξανόμενους πόρους.

36. Επιβεβαιώνεται ο σημαντικός και εποικοδομητικός ρόλος των εθνικών οργανώσεων στην προαγωγή και στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικότερα όσον αφορά στην συμβουλευτική ικανότητά τους προς τις αρμόδιες αρχές, στον ρόλο τους να θεραπεύουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην διάδοση της ενημέρωσης σχετικά με τα δικαιώματα του ανθρώπου και στην εκπαίδευση που αναφέρεται στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ενθαρρύνει την δημιουργία και την ενίσχυση των εθνικών οργανώσεων, αναφερόμενη στις "Αρχές που αφορούν στο Καθεστώς των Εθνικών Οργανώσεων" και αναγνωρίζει ότι αποτελεί δικαίωμα κάθε Κράτους να επιλέγει το πλαίσιο που είναι κατάλληλο για τις ειδικές ανάγκες του σε εθνικό επίπεδο.

37. Οι περιφερειακές ρυθμίσεις παίζουν θεμελιώδη ρόλο στην προαγωγή και στην προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Πρέπει να ενισχύσουν τα διεθνή κριτήρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως περιλαμβάνονται στα σχετικά διεθνή κείμενα καθώς και το επίπεδο της προστασίας τους. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου προσυπογράφει τις προσπάθειες που αποσκοπούν στην ενίσχυση αυτών των ρυθμίσεων και στην αύξηση της αποτελεσματικότητάς τους, ενώ ταυτόχρονα υπογραμμίζει τη σημασία συνεργασίας με το σύστημα δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών που αφορά στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Επιβεβαιώνεται η ανάγκη να αξιολογηθεί η δυνατότητα δημιουργίας περιφερειακών και υποπεριφερειακών ρυθμίσεων για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπου δεν έχουν ήδη υιοθετηθεί.

38. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αναγνωρίζει τον σημαντικό ρόλο των μη κυβερνητικών οργανισμών στην προαγωγή όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στις ανθρωπιστικές δραστηριότητες σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο. Εκτιμά την συνεισφορά τους στην ενίσχυση της συνείδησης της κοινής γνώμης για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην εκπαίδευση, στους τομείς της επιμόρφωσης και της έρευνας, και στην προαγωγή και προστασία όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Και ενώ αναγνωρίζει ότι η πρωταρχική ευθύνη για τον καθορισμό των κριτηρίων ανήκει στα Κράτη, η Διάσκεψη εκτιμά επίσης τη συνεισφορά των μη κυβερνητικών οργανισμών σε αυτή τη διαδικασία. Σε αυτό το πλαίσιο, αποδίδει έμφαση στην σημασία συνέχισης του διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων και των μη κυβερνητικών οργανισμών. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και τα μέλη τους εμπλέκονται αυθόρμητα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πρέπει να απολαμβάνουν των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που αναγνωρίζονται από την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και της προστασίας του εθνικού δικαίου. Αυτά τα δικαιώματα και οι ελευθερίες δεν πρέπει να ασκούνται σε αντίθεση με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις πρέπει να είναι ελεύθερες να ασκούν τις δραστηριότητές τους στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χωρίς παρεμβάσεις, στα πλαίσια του εθνικού δικαίου και της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

39. Υπογραμμίζοντας τη σημασία αντικειμενικής, υπεύθυνης και δίκαιης ενημέρωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για τα ανθρωπιστικά θέματα, ενθαρρύνεται και υποστηρίζεται από την Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου η αυξανόμενη εμπλοκή των μέσων μαζικής ενη-

μέρωσης, η ελευθερία και η προστασία των οποίων πρέπει να διασφαλίζονται από την εθνική νομοθεσία.

II

A. Παρακολούθηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών

1. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά τον συντονισμό των δραστηριοτήτων υποστήριξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών στα πλαίσια του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών. Για το σκοπό αυτό, καλούνται όλα τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και οι ειδικευμένες οργανώσεις τους των οποίων οι δραστηριότητες αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα να συνεργάζονται ώστε να ενισχύονται, να επιτείνονται και να αιτιολογούνται οι δραστηριότητές τους, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη αποφυγής αλληλοεπικάλυψης. Συνιστάται επίσης στον Γενικό Γραμματέα όπως υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι των σχετικών οργάνων των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων οργανώσεών τους στις ετήσιες συναντήσεις τους, αναφέρονται, εκτός από τον συντονισμό των δραστηριοτήτων τους, στην σημασία των στρατηγικών και πολιτικών που εφαρμόζουν για την πλήρη αναγνώριση και άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

2. Επιπλέον, η Διάσκεψη καλεί όλες τις περιφερειακές οργανώσεις και τους σημαντικούς διεθνείς και περιφερειακούς χρηματοδοτικούς οργανισμούς καθώς και τους οργανισμούς ανάπτυξης να αναφέρονται στην σημασία των πολιτικών και των προγραμμάτων που εφαρμόζουν για την αναγνώριση και την άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

3. Αναγνωρίζεται ότι οι σχετικές ειδικευμένες οργανώσεις, όργανα και οργανισμοί του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών καθώς και άλλων σχετικών διακυβερνητικών οργανισμών των οποίων οι δραστηριότητες αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα παίζουν ζωτικό ρόλο στην διατύπωση, προαγωγή και εφαρμογή των κριτηρίων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στα πλαίσια του έργου που τους έχει ανατεθεί από το Καταστατικό τους, και ότι πρέπει να λάβουν υπόψη τα αποτελέσματα της παρούσας Διάσκεψης στα πλαίσια των πεδίων αρμοδιότητάς τους.

4. Συνιστάται συντονισμένη προσπάθεια για την ενθάρρυνση και την διευκόλυνση της κύρωσης και της προσχώρησης ή διαδοχής στις διεθνείς συνθήκες και πρωτόκολλα που αφορούν ανθρώπινα δικαιώματα και που υιοθετήθηκαν στα πλαίσια του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών με σκοπό την παγκόσμια αποδοχή τους. Ο Γενικός Γραμματέας σε συνεργασία με τα όργανα των συνθηκών, πρέπει να ξεκινήσει διάλογο με τα Κράτη που δεν έχουν προσχωρήσει σε αυτές τις συνθήκες ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προκειμένου να διαπιστωθούν τα εμπόδια και να αναζητηθούν τρόποι για να υπερπηδηθούν.

5. Τα Κράτη ενθαρρύνονται να εξετάσουν την δυνατότητα περιορισμού των επιφυλάξεων που έχουν διατυπώσει στα διεθνή κείμενα που αναφέρονται στα ανθρώπινα δικαιώματα, να τις διατυπώσουν όσο το δυνατόν περισσότερο συγκεκριμένα και στενά, να εξασφαλίσουν ότι καμία δεν είναι ασυμβίβαστη με τον σκοπό και τους στόχους της σχετικής συνθήκης και να τις επανεξετάζουν τακτικά με σκοπό να τις ανακαλούν.

6. Η Διάσκεψη, αναγνωρίζοντας την ανάγκη διατήρησης της υψηλής ποιότητας των υπαρχόντων διεθνών κριτηρίων και προκειμένου να αποφύγει τον πολλαπλασιασμό των κειμένων που αναφέρονται στα ανθρώπινα δικαιώματα, επιβεβαιώνει τις Οδηγίες που αφορούν στην δημιουργία νέων διεθνών κειμένων που περιλαμβάνονται στην Νο. 41/120 - 4.12.1986 απόφαση της Γενικής Συνέλευσης και καλεί όλα τα όργανα των Ηνωμένων Εθνών που ασχολούνται με ανθρώπινα δικαιώματα, κατά την εκτίμηση της δυνατότητας δημιουργίας νέων διεθνών κειμένων, να λαμβάνουν υπόψη αυτές τις Οδηγίες, να συμβουλευονται τα όργανα των συνθηκών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για την αναγκαιότητα διατύπωσης νέων κριτηρίων και να ζητούν από την Γραμματεία να πραγματοποιεί τεχνικές επανεξετάσεις των προτεινομένων νέων κειμένων.

7. Συνιστάται όπως αξιωματούχοι για τα ανθρώπινα δικαιώματα διοριστούν, εάν και όταν είναι αναγκαίο, στα περιφερειακά γραφεία του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων Κρατών μελών να διαδώσουν πληροφορίες και προκειμένου να προσφέρουν επιμορφωτικά σεμινάρια και άλλη τεχνική βοήθεια στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θα πρέπει να διοργανωθούν επιμορφωτικά σεμινάρια σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τους διεθνείς υπαλλήλους που είναι διορισμένοι σε θέσεις που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

8. Καλωσορίζεται η σύγκληση συναντήσεων επείγοντος χαρακτήρα της Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ως θετική πρωτοβουλία και συνιστάται όπως αναζητηθούν άλλοι μέθοδοι αντιμετώπισης, από τα σχετικά όργανα του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Πόροι

9. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ανήσυχη για τις εντεινόμενες ανισότητες μεταξύ των δραστηριοτήτων του Κέντρου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του ανθρώπινου, οικονομικού και άλλων δυναμικών, που είναι διαθέσιμα για την διεκπεραίωση αυτών των δραστηριοτήτων, και έχοντας υπόψη τους αναγκαίους για άλλα σημαντικά προγράμματα των Ηνωμένων Εθνών πόρους, ζητά από τον Γενικό Γραμματέα και από την Γενική Συνέλευση να αναλάβουν άμεσα πρωτοβουλίες ώστε να αυξηθούν σημαντικά οι πόροι του προγράμματος για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον υπάρχοντα και στους μελλοντικούς προϋπολογισμούς των Ηνωμένων Εθνών και να υιοθετήσουν επείγοντως μέτρα ώστε να αναζητήσουν τους απαιτούμενους εξω - προϋπολογιστικούς πόρους.

10. Εντός αυτού του πλαισίου, ένα σημαντικό ποσοστό του τακτικού προϋπολογισμού πρέπει να διατεθεί άμεσα στο Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ώστε να καλυφθούν τα έξοδά του και όλα τα υπόλοιπα έξοδα που βαρύνουν το Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν τα όργανα ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Η εθελοντική χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τεχνικής συνεργασίας του Κέντρου πρέπει να ενισχύσει αυτόν τον προϋπολογισμό. Η Διάσκεψη απευθύνει έκκληση για γενναϊόδωρες εισφορές στους υπάρχοντες πόρους.

11. Ζητείται από τον Γενικό Γραμματέα και από τη Γενική Συνέλευση να παράσχουν ικανοποιητικό ανθρώπινο δυναμικό, οικονομικούς και άλλους πόρους για το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ώστε να μπορέσει να πραγματοποιήσει αποτελεσματικά, ουσιαστικά και ταχέως τις δραστηριότητές του.

12. Υπογραμμίζεται η ανάγκη διασφάλισης διαθεσιμότητας του ανθρώπινου δυναμικού και των οικονομικών πόρων για την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων που αφορούν στα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως εντέλλονται από τους διακυβερνητικούς οργανισμούς, καλούνται ο Γενικός Γραμματέας, σύμφωνα με το άρθρο 101 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, και τα Κράτη μέλη να υιοθετήσουν αποτελεσματική προσέγγιση με σκοπό να διασφαλισθούν οι πόροι που αντιστοιχούν στις αυξανόμενες αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Γραμματεία. Καλείται ο Γενικός Γραμματέας, όπως εντέλλεται από τα Κράτη μέλη, να εκτιμήσει κατά πόσο οι τροποποιήσεις των διαδικασιών του κύκλου προϋπολογισμού του προγράμματος είναι αναγκαίες ή χρήσιμες ώστε να εξασφαλιστεί η έγκαιρη και αποτελεσματική εφαρμογή των δραστηριοτήτων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κέντρο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

13. Τονίζεται η σημασία της ενίσχυσης του Κέντρου των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

14. Το Κέντρο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου παίζει σημαντικό ρόλο στον συντονισμό του πα-

γκόσμιου συστήματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο κεντρικός ρόλος του Κέντρου μπορεί να πραγματοποιηθεί εφόσον έχει την δυνατότητα να συνεργασθεί πλήρως και αποτελεσματικά με άλλα όργανα και οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών. Ο συντονιστικός ρόλος του επιβάλλει όπως ενισχυθεί το Γραφείο του Κέντρου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην Νέα Υόρκη.

15. Πρέπει να διαθέτει τα κατάλληλα μέσα για την υποστήριξη του συστήματος των θεματικών και των ανά χώρα εισηγήσεων, καθώς και του έργου των εμπειρογνομώνων, των ομάδων εργασίας και των οργάνων των συνθηκών. Η παρακολούθηση των συστάσεων πρέπει να αποτελέσει θέμα προτεραιότητας για την αξιολόγηση τους από την Επιτροπή των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

16. Ο ρόλος του Κέντρου στην προαγωγή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι σημαντικός: μπορεί να συγκεκριμενοποιηθεί με συνεργασία με τα Κράτη μέλη και με συνεχώς υποστηριζόμενο πρόγραμμα συμβουλευτικών υπηρεσιών και τεχνικής βοήθειας. Οι υπάρχουσες εθελοντικές χρηματοδοτήσεις πρέπει να επεκταθούν ουσιαστικά για τους σκοπούς αυτούς και να τυγχάνουν αποτελεσματικής και συντονισμένης διαχείρισης. Όλες οι δραστηριότητες πρέπει να υπάγονται σε αυστηρό και διαφανές πρόγραμμα διαχειριστικών κανόνων και να εξετάζονται περιοδικά τα τακτικά προγράμματα και οι αξιολογήσεις των σχεδίων. Για το σκοπό αυτό τα αποτελέσματα αυτών των αξιολογήσεων και των άλλων σχετικών πληροφοριών πρέπει να διατίθενται τακτικά. Το Κέντρο πρέπει, ειδικότερα, να οργανώνει τουλάχιστον μια φορά ανά έτος συναντήσεις ενημέρωσης ανοιχτές σε όλα τα Κράτη μέλη και στους οργανισμούς που εμπλέκονται άμεσα σε αυτά τα σχέδια και προγράμματα.

Προσαρμογή και ενίσχυση του μηχανισμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του θέματος της δημιουργίας Ύπατου Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα το Ανθρώπου.

17. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αναγνωρίζει την αναγκαιότητα συνεχιζόμενης προσαρμογής του μηχανισμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών στις σύγχρονες και μελλοντικές ανάγκες προαγωγής και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αποτυπώνονται στην παρούσα Διακήρυξη και στα πλαίσια ισορροπημένης και υποστηρίξιμης ανάπτυξης για όλους τους λαούς. Ειδικότερα τα όργανα ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών πρέπει να βελτιώσουν τον συντονισμό τους και την αποτελεσματικότητά τους.

18. Συνιστάται στη Γενική Συνέλευση όπως κατά την αξιολόγηση της έκθεσης της Διάσκεψης, κατά την τεσσαρακοστή όγδοη σύνοδό της, εξετάσει κατά προτεραιότητα, το θέμα της δημιουργίας Ύπατου Αρμοστή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου για την προαγωγή και την προστασία όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

B. Ισότητα, Αξιοπρέπεια και Ανοχή

1. Ρατσισμός, Φυλετικές Διακρίσεις, Ξενοφοβία και άλλες μορφές μισαλλοδοξίας

19. Εκτιμάται ότι η εξάλειψη του ρατσισμού, των φυλετικών διακρίσεων, ειδικότερα στις θεσμοθετημένες μορφές τους όπως το apartheid ή όταν αποτελούν συνέπεια των δογμάτων φυλετικής ανωτερότητας ή αποκλεισμού ή σύγχρονων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού αποτελεί πρωταρχικό στόχο για την διεθνή κοινότητα και για το πρόγραμμα παγκόσμιας προαγωγής των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Τα όργανα και οι οργανισμοί των Ηνωμένων Εθνών πρέπει να ενισχύσουν τις προσπάθειές τους ώστε να εφαρμοσθούν τα σχετικά προγράμματα δράσης και να εκπληρωθούν οι καταστατικές αρμοδιότητες που αφορούν την τρίτη δεκαετία καταπολέμησης του ρατσισμού και των φυλετικών διακρίσεων. Απευθύνεται έκκληση στην διεθνή κοινότητα να συνεισφέρει γενναιόδωρα στο Ταμείο του Προγράμματος για την Δεκαετία Καταπολέμησης του Ρατσισμού και των Φυλετικών Διακρίσεων.

20. Η Διάσκεψη καλεί όλες τις Κυβερνήσεις να υιοθετήσουν άμεσα μέτρα και να αναπτύξουν

ισχυρές πολιτικές ώστε να προληφθούν και να καταπολεμηθούν όλες οι μορφές και οι εκδηλώσεις του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και της σχετικής μη ανοχής, όταν είναι απαραίτητο με την υιοθέτηση κατάλληλης νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων ποινικών μέτρων και με την δημιουργία εθνικών θεσμών που αποσκοπούν στην καταπολέμηση αυτών των φαινομένων.

21. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου χαιρετίζει θερμά την απόφαση της Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου να διορίσει Ειδικό Εισηγητή για τις σύγχρονες μορφές ρατσισμού, φυλετικών διακρίσεων, ξενοφοβίας και σχετικής μη ανοχής. Καλεί επίσης όλα τα Κράτη Μέρη στην Διεθνή Σύμβαση για την Εξάλειψη κάθε μορφής Φυλετικών Διακρίσεων να εκτιμήσουν το ενδεχόμενο υποβολής δήλωσης σύμφωνα με το άρθρο 14 της Σύμβασης.

22. Καλεί όλες τις Κυβερνήσεις να υιοθετήσουν, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα νομικά συστήματά τους, τα σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις τους κατάλληλα μέτρα ώστε να περιορισθεί η έλλειψη ανοχής και η σχετική βία που στηρίζεται στη θρησκεία ή στις πεποιθήσεις, συμπεριλαμβανομένων των πρακτικών διάκρισης σε βάρος των γυναικών και της καταστροφής των θρησκευτικών τόπων αναγνωρίζοντας ότι κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης, έκφρασης και θρησκείας. Καλούνται επίσης όλα τα Κράτη να εφαρμόσουν τις διατάξεις της Διακήρυξης για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Μισαλλοδοξίας και Διακρίσεων που στηρίζονται στη Θρησκεία ή στις Πεποιθήσεις.

23. Τονίζεται ότι όλα τα άτομα που προκαλούν ή επιτρέπουν εγκληματικές πράξεις που σχετίζονται με "εθνικές εκκαθαρίσεις" είναι ατομικά υπεύθυνα και ενέχονται για τις παραβιάσεις αυτών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και ότι η διεθνής κοινότητα πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια ώστε να παραπεμφθούν οι νομικά ενεχόμενοι για τις παραβιάσεις αυτές ενώπιον της δικαιοσύνης.

24. Καλούνται όλα τα Κράτη να υιοθετήσουν άμεσα μέτρα, μεμονωμένα και συλλογικά, για την καταπολέμηση της πρακτικής της "εθνικής εκκαθάρισης" ώστε να τεθεί ένα τέλος στην εφαρμογή της. Τα θύματα της αποτρόπαιης αυτής πρακτικής δικαιούνται κατάλληλης και αποτελεσματικής θεραπείας.

2. Πρόσωπα που ανήκουν σε εθνικές, θρησκευτικές και γλωσσικές μειονότητες

25. Καλείται η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να εξετάσει μεθόδους και μέσα ώστε να προαχθούν και να προστατευθούν αποτελεσματικά τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε μειονότητες, όπως ορίζονται στην Διακήρυξη για τα Δικαιώματα των Εθνικών, Θρησκευτικών και Γλωσσικών Μειονοτήτων. Για το σκοπό αυτό καλείται το Κέντρο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου να παρέχει, αιτήσει των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων, και στα πλαίσια του προγράμματός του για παροχή γνωμοδοτικών υπηρεσιών και υπηρεσιών τεχνικής υποστήριξης εμπειριστατωμένη άποψη για θέματα μειονοτήτων και ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να συνδράμει στην πρόληψη, στην επίλυση των διαφορών, στις υπάρχουσες ή στις παρουσιαζόμενες καταστάσεις που εμπλέκουν ζητήματα μειονοτήτων.

26. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί τα Κράτη και τη διεθνή κοινότητα να προάγουν και να προστατεύσουν τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές, θρησκευτικές και γλωσσικές μειονότητες σύμφωνα με την Διακήρυξη για τα Δικαιώματα των Ατόμων που ανήκουν σε Εθνικές, Θρησκευτικές και Γλωσσικές Μειονότητες.

27. Τα μέτρα που θα ληφθούν, εφόσον κρίνονται αναγκαία, πρέπει να περιλαμβάνουν την διευκόλυνση της πλήρους συμμετοχής τους σε όλες τις μορφές της πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής, θρησκευτικής και πολιτιστικής ζωής της κοινωνίας και της οικονομικής διαδικασίας και ανάπτυξης της χώρας τους.

Ιθαγενείς λαοί

28. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί την Ομάδα Εργασίας για τους Ιθαγενείς Πληθυσμούς της Υποεπιτροπής για την Πρόληψη των Διακρίσεων και για την Προστασία των Μειονοτήτων να ολοκληρώσει, κατά την εντεκάτη σύνοδό της, την σύνταξη διακήρυξης για τα δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών.

29. Συνιστάται στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να εξετάσει το ενδεχόμενο ανανέωσης και εκσυγχρονισμού της εντολής της Ομάδας Εργασίας για τους Ιθαγενείς Πληθυσμούς μετά την ολοκλήρωση της σύνταξης διακήρυξης για τα δικαιώματα των ιθαγενών πληθυσμών.

30. Η Διάσκεψη συστήνει επίσης όπως οι συμβουλευτικές υπηρεσίες και τα προγράμματα τεχνικής υποστήριξης του συστήματος των Ηνωμένων ανταποκρίνονται θετικά στα αιτήματα των Κρατών για παροχή βοήθειας, η οποία θα ωφελεί άμεσα τους ιθαγενείς πληθυσμούς. Συστήνει επιπλέον όπως διατεθούν το απαραίτητο ανθρώπινο δυναμικό και οικονομικοί πόροι στο Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στα πλαίσια του γενικού πλαισίου ενίσχυσης των δραστηριοτήτων του Κέντρου, όπως προβλέπεται στην παρούσα Διακήρυξη.

31. Καλεί τα Κράτη να εξασφαλίσουν την πλήρη και ελεύθερη συμμετοχή των ιθαγενών πληθυσμών σε όλες τις δραστηριότητες της κοινωνίας, ειδικότερα στα θέματα που τους αφορούν άμεσα.

32. Συστήνει όπως η Γενική Συνέλευση ανακηρύξει διεθνή δεκαετία για τους ιθαγενείς πληθυσμούς της Υψηλίου, η οποία να αρχίζει τον Ιανουάριο 1994, συμπεριλαμβανομένων προγραμμάτων δράσης, που θα αποφασισθούν σε συνεργασία με τους ιθαγενείς πληθυσμούς. Οι κατάλληλοι εθελοντικοί πόροι πρέπει να αναζητηθούν για το σκοπό αυτό. Στα πλαίσια αυτής της δεκαετίας, πρέπει να εξετασθεί η δυνατότητα δημιουργίας μόνιμου οργάνου για τους ιθαγενείς πληθυσμούς στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.

Μετανάστες εργαζόμενοι

33. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί όλα τα Κράτη να διασφαλίσουν την προστασία όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλους τους μετανάστες εργαζόμενους και τις οικογένειές τους.

34. Εκτιμάται ότι έχει ιδιαίτερη σημασία η δημιουργία συνθηκών που συμβάλουν στις αρμονικές και "ανεκτικές" σχέσεις των μεταναστών εργαζομένων και της λοιπής κοινωνικής του Κράτους όπου διαμένουν.

35. Τα Κράτη καλούνται να εκτιμήσουν την δυνατότητα υπογραφής και κύρωσης, το συντομότερο δυνατόν, της Διεθνούς Συμβάσεως για τα Δικαιώματα όλων των Μεταναστών Εργαζομένων και των Μελών των Οικογενειών τους.

3. Ισότητα και ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών

36. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί για την πλήρη και ίση αναγνώριση και άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών, ζήτημα που πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για τις Κυβερνήσεις και για τα Ηνωμένα Έθνη. Υπογραμμίζει επίσης τη σημασία της ενσωμάτωσης και της πλήρους συμμετοχής των γυναικών, τόσο ως ενεργών μελών όσο και ως ατόμων επωφελούμενων, στην διαδικασία ανάπτυξης και επαναβεβαιώνει τους στόχους που τέθηκαν για την σφαιρική δράση για τις γυναίκες προς υποστηρίξιμη και ισότιμη ανάπτυξη όπως αποτυπώνονται στην Διακήρυξη του Rio για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη και στο Κεφάλαιο 24 της Ημερησίας Διάταξης 21, που υιοθετήθηκε από την Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη (Rio de Janeiro, Βραζιλία, 3-14 Ιουνίου 1992).

37. Το καθεστώς ισότητας των γυναικών και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους πρέπει να ενσωματωθούν στο παγκόσμιο σύστημα δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών. Αυτά τα θέματα πρέπει να εξετάζονται τακτικά και συστηματικά μέσω των σχετικών οργάνων και μηχανισμών των Ηνωμένων Εθνών. Ειδικότερα, πρέπει να αναληφθούν πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της συνεργασίας και την

προαγωγή περαιτέρω ενσωμάτωσης στόχων και σκοπών στην Επιτροπή για το Καθεστώς των Γυναικών, στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην Επιτροπή για την Εξάλειψη της Διάκρισης σε Βάρος των Γυναικών, στο Ταμείο Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών για τις Γυναίκες, στο Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών και σε άλλους οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών. Για το σκοπό αυτό πρέπει να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ του Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Τμήματος για την Προαγωγή του Γυναικείου Ζητήματος.

38. Ειδικότερα, τονίζεται η σημασία του έργου για την εξάλειψη της βίας σε βάρος των γυναικών στην δημόσια και ιδιωτική ζωή, την εξάλειψη κάθε μορφής σεξουαλικής εκμετάλλευσης, εκμετάλλευσης και εμπορίου γυναικών, την εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων στην διοίκηση της δικαιοσύνης και την εξάλειψη κάθε διαφοράς που μπορεί να προκύψει μεταξύ των δικαιωμάτων των γυναικών και των οδυνηρών συνεπειών μερικών παραδοσιακών ή εθιμικών πρακτικών, πολιτιστικών στερεοτύπων και ακραίων θρησκευτικών απόψεων. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα των Γυναικών καλεί τη Γενική Συνέλευση να υιοθετήσει το σχέδιο διακήρυξης για τη βία σε βάρος των γυναικών και τα Κράτη να καταπολεμούν την βία σε βάρος των γυναικών σύμφωνα με τις διατάξεις της. Οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών σε καταστάσεις ένοπλων συρράξεων αποτελούν παραβιάσεις θεμελιωδών αρχών των διεθνών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του ανθρωπιστικού δικαίου. Όλες οι παραβιάσεις αυτής της μορφής, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα των δολοφονιών, των συστηματικών βιασμών, της σεξουαλικής δουλείας και της αναγκαστικής εγκυμοσύνης απαιτούν ιδιαίτερα αποτελεσματική αντιμετώπιση.

39. Η Διάσκεψη καλεί για την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων - ορατών και μη ορατών - σε βάρος των γυναικών. Τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να ενθαρρύνουν τον στόχο της παγκόσμιας επικύρωσης μέχρι το 2000 από όλα τα Κράτη της Σύμβασης για την Εξάλειψη κάθε Μορφής Διακρίσεων σε βάρος των Γυναικών. Πρέπει να εξετασθούν οι μέθοδοι και τα μέσα αντιμετώπισης του ιδιαίτερου μεγάλου αριθμού των επιφυλάξεων που έχουν διατυπωθεί στην Σύμβαση. Η Επιτροπή για την Εξάλειψη των Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών πρέπει να συνεχίσει μεταξύ άλλων την επανεξέταση των προαναφερομένων επιφυλάξεων. Τα Κράτη καλούνται να ανακαλέσουν τις επιφυλάξεις που είναι αντίθετες με τον στόχο και τον σκοπό της Σύμβασης ή που είναι αντίθετες με το διεθνές δίκαιο συμβάσεων.

40. Τα όργανα συντονισμού των συνθηκών πρέπει να διαδίδουν τις απαραίτητες πληροφορίες ώστε να δοθεί στις γυναίκες η δυνατότητα να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά τις υπάρχουσες διαδικασίες εφαρμογής τους στην πλήρη και ισότιμη αναγνώριση και άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μη διάκρισης. Πρέπει να υιοθετηθούν νέες διαδικασίες ώστε να ενισχυθεί η εφαρμογή της δέσμευσης της ισότητας των γυναικών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών. Η Επιτροπή για το Καθεστώς των Γυναικών και η Επιτροπή για την Εξάλειψη των Διακρίσεων σε βάρος των Γυναικών πρέπει να εξετάσουν άμεσα την δυνατότητα εισαγωγής του δικαιώματος προσφυγής με την προετοιμασία προαιρετικού πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για την Εξάλειψη Κάθε Μορφής Διάκρισης σε Βάρος των Γυναικών. Η Διάσκεψη χαιρετίζει, την απόφαση της Επιτροπής των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να εξετάσει, κατά την πεντηκοστή σύνοδό της, την δυνατότητα διορισμού ειδικού εισηγητή για τη βία σε βάρος των γυναικών.

41. Οι γυναίκες δικαιούνται να απολαμβάνουν την υψηλής ποιότητας υπηρεσιών για τη φυσική και πνευματική υγεία τους καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους. Στα πλαίσια της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τις Γυναίκες και της Σύμβασης για την Εξάλειψη κάθε Μορφής Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών, καθώς και της Διακήρυξης της Τεχεράνης του 1968, επιβεβαιώνεται, με τη παρούσα Διάσκεψη στη βάση της ισότητας γυναικών και αντρών, το δικαίωμα των γυναικών σε προσβάσιμη και κατάλληλη ιατρική φροντίδα και σε οικογενειακό προγραμματισμό του ευρύτερου δυνατού φάσματος, καθώς και σε πρόσβαση σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.

42. Τα όργανα συντονισμού των συνθηκών πρέπει να περιλάβουν στις αποφάσεις τους και στα

συμπεράσματά τους, το καθεστώς των γυναικών και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους αναφερόμενα ειδικότερα σε στοιχεία που αφορούν τα φύλα. Τα Κράτη πρέπει να ενθαρρυνθούν να παρέχουν στις εκθέσεις που υποβάλλουν στα όργανα συντονισμού των συνθηκών πληροφορίες για την *de jure* και *de facto* κατάσταση των γυναικών. Υπογραμμίζεται με ικανοποίηση ότι η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υιοθέτησε κατά την τεσσαρακοστή ένατη σύνοδό της την υπ' αριθμ. 1993/46 απόφαση της 8ης Μαρτίου 1993 στην οποία αναφέρεται ότι οι εισηγητές και οι ομάδες εργασίας που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να ενθαρρυνθούν να παρέχουν τις προαναφερόμενες πληροφορίες. Πρέπει επίσης να αναληφθούν πρωτοβουλίες από το Τμήμα Προαγωγής του Γυναικείου Ζητήματος σε συνεργασία με άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών, ειδικότερα με το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι δραστηριότητες των Ηνωμένων Εθνών που αφορούν στα δικαιώματα του ανθρώπου αντιμετωπίζουν τακτικά τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών, συμπεριλαμβανομένων και των συγκεκριμένων παραβιάσεων που οφείλονται στο φύλο. Πρέπει να ενθαρρυνθεί η επιμόρφωση του προσωπικού των Ηνωμένων Εθνών που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα και με την ανθρωπιστική ανακούφιση ώστε να υποστηρίζεται η αναγνώριση και η αντιμετώπιση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορούν ιδιαίτερα τις γυναίκες και η εκπλήρωση του έργου τους χωρίς εμπόδια που οφείλονται στο φύλο.

43. Καλούνται οι Κυβερνήσεις και οι περιφερειακοί και διεθνείς οργανισμοί να διευκολύνουν την πρόσβαση των γυναικών σε θέσεις λήψης αποφάσεων καθώς και την ευρύτερη συμμετοχή τους στην σχετική διαδικασία λήψης αποφάσεων. Ενθαρρύνει την ανάληψη περαιτέρω πρωτοβουλιών στα πλαίσια της Γραμματείας των Ηνωμένων Εθνών ώστε να διορισθούν και να προαχθούν, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, γυναίκες υπάλληλοι. Ενθαρρύνει επίσης άλλα κύρια και παρεπόμενα όργανα των Ηνωμένων Εθνών να διασφαλίσουν την συμμετοχή των γυναικών σε συνθήκες ισότητας.

44. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου χαιρετίζει την Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Γυναίκες που πρόκειται να πραγματοποιηθεί στο Πεκίνο το 1995 και καλεί όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών παίξουν σημαντικό ρόλο στις αποφάσεις της, σύμφωνα με τα θέματα προτεραιότητας της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τις Γυναίκες στα πλαίσια ισότητας, ανάπτυξης και ειρήνης.

4. Δικαιώματα του Παιδιού

45. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει την αρχή της "Πρώτης Έκκλησης για Παιδιά" και υπογραμμίζει σχετικά την σημασία των σημαντικών εθνικών και διεθνών προσπαθειών, ειδικά αυτών του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά, για την προαγωγή του σεβασμού των δικαιωμάτων του παιδιού στην επιβίωση, στην προστασία, στην ανάπτυξη και στην συμμετοχή.

46. Πρέπει να υιοθετηθούν μέτρα ώστε να επιτευχθεί η παγκόσμια επικύρωση της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού έως το 1995 και η παγκόσμια υπογραφή της Οικουμενικής Διακήρυξης για την Επιβίωση, Προστασία και Ανάπτυξη των Παιδιών και του Προγράμματος Δράσης που υιοθετήθηκε από την Διάσκεψη Κορυφής για τα Παιδιά καθώς και η αποτελεσματική εφαρμογή τους. Η Διάσκεψη καλεί τα Κράτη να ανακαλέσουν τις επιφυλάξεις στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού που είναι αντίθετες με τον στόχο και το σκοπό της Σύμβασης ή με το διεθνές δίκαιο συνθηκών.

47. Καλούνται όλα τα έθνη να υιοθετήσουν τα ευρύτερης δυνατής εφαρμογής μέτρα των διαθέσιμων πόρων τους, με την υποστήριξη της διεθνούς συνεργασίας, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του Προγράμματος Δράσης της Διάσκεψης Κορυφής. Η Διάσκεψη καλεί τα Κράτη να ενσωματώσουν τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού στα εθνικά προγράμματα δράσης τους. Με την εφαρμογή αυτών των εθνικών προγραμμάτων δράσης και με διεθνείς προσπάθειες, ειδική προτεραιότητα πρέπει να αποδοθεί στην μείωση των ποσοστών παιδικής και μητρικής θνησιμότητας, της κακής διατροφής, του αναλφαριθμητισμού και να παρασχεθεί πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό και στην βασική

εκπαίδευση. Όταν οι καταστάσεις το απαιτούν, τα εθνικά προγράμματα δράσης πρέπει να προσανατολίζονται στην καταπολέμηση των καταστροφικών περιπτώσεων επείγοντος χαρακτήρα που αποτελούν συνέπεια φυσικών καταστροφών και ένοπλων συρράξεων και του εξίσου σημαντικού προβλήματος των παιδιών που ζουν σε καταστάσεις άκρων ορίων φτώχειας.

48. Καλούνται όλα τα Κράτη να υποστηρίξουν την διεθνή συνεργασία, για να αντιμετωπίσουν το οξύ πρόβλημα των παιδιών που ζουν σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες επιβίωσης. Η εκμετάλλευση και η πρόκληση βλάβης στα παιδιά πρέπει να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά συμπεριλαμβανομένων της αντιμετώπισης των βασικών αιτιών δημιουργίας αυτών των φαινομένων. Απαιτούνται αποτελεσματικά μέτρα για την καταπολέμηση της παιδικής εγκυμοσύνης, της οδυνηρής παιδικής εργασίας, της πώλησης παιδιών και των οργάνων τους, της παιδικής πορνείας, της παιδικής πορνογραφίας καθώς και των άλλων μορφών σεξουαλικής βίας.

49. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου υποστηρίζει όλα τα μέσα των Ηνωμένων Εθνών και των ειδικευμένων οργανισμών του που αποσκοπούν στη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας και προαγωγής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των κοριτσιών. Καλεί τα Κράτη να καταργήσουν την υπάρχουσα νομοθεσία και κανονισμούς και να καταπολεμήσουν τα έθιμα και τις πρακτικές που συνιστούν διακριτική μεταχείριση και πηγή βλάβης των κοριτσιών.

50. Υποστηρίζεται ενεργά η πρόταση όπως ο Γενικός Γραμματέας αναλάβει την πρωτοβουλία έρευνας των μεθόδων βελτίωσης της προστασίας των παιδιών στις ένοπλες συρράξεις. Οι ανθρωπιστικοί κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται και πρέπει να υιοθετούνται μέτρα για την προστασία και για την διευκόλυνση παροχής βοήθειας στα παιδιά που βρίσκονται σε πολεμικές ζώνες. Τα μέτρα πρέπει να περιλαμβάνουν προστασία των παιδιών από την αδιάκριτη χρήση όλων των όπλων του πολέμου και ειδικότερα από τις νάρκες. Η ανάγκη περαιτέρω φροντίδας και επανένταξης των παιδιών που τραυματίστηκαν από τον πόλεμο πρέπει να αντιμετωπίζεται επειγόντως. Η Διάσκεψη καλεί την Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού να μελετήσει το ζήτημα της θέσπισης ελάχιστου ορίου ηλικίας κατάταξης στις ένοπλες δυνάμεις.

51. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά όπως θέματα που αφορούν ανθρωπίνους δικαιώματα και την κατάσταση των παιδιών εξετάζονται τακτικά και συντονίζονται από όλα τα σχετικά όργανα και μηχανισμούς του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών και από τα όργανα επίβλεψης των ειδικευμένων οργανισμών σύμφωνα με το έργο που τους έχει ανατεθεί από τα καταστατικά τους.

52. Αναγνωρίζεται ο σημαντικός ρόλος που διαδραματίζουν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις στην αποτελεσματική εφαρμογή όλων των κειμένων που αναφέρονται στα ανθρωπίνους δικαιώματα και, ειδικότερα, της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

53. Συνιστάται όπως η Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού, με την υποστήριξη του Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, έχει την δυνατότητα να εκπληρώνει αποτελεσματικά και προσηκόντως το έργο που της έχει ανατεθεί, ειδικότερα ενόψει του αναπάντεχα μεγάλου αριθμού επικυρώσεων της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και της συνεπαγόμενης υποβολής των κρατικών εκθέσεων.

5. Ελευθερία από Βασανιστήρια

54. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου χαιρετίζει την επικύρωση, από πολλά Κράτη Μέρη, της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας και ενθαρρύνει την άμεση επικύρωση της από όλα τα υπόλοιπα Κράτη μέλη.

55. Τονίζει ότι μία από τις πλέον αποτρόπαιες παραβιάσεις σε βάρος της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας είναι η πράξη βασανιστηρίων, το αποτέλεσμα της οποίας καταστρέφει την αξιοπρέπεια και πλήττει την ικανότητα των θυμάτων να συνεχίσουν την ζωή τους και τις δραστηριότητές τους.

56. Επιβεβαιώνει ότι σύμφωνα με το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, η ελευθερία από τα βασανιστήρια αποτελεί δικαίωμα που πρέπει να προστατεύεται σε όλες τις καταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιόδων εσωτερικής ή διεθνούς αστάθειας ή ένοπλων συρράξεων.

57. Κατά συνέπεια η Διάσκεψη καλεί όλα τα Κράτη να θέσουν άμεσα τέλος στην πρακτική των βασανιστηρίων και να εξαλείψουν αυτήν την πρακτική δια παντός με την πλήρη εφαρμογή της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθώς και των σχετικών συμβάσεων, και όταν είναι αναγκαίο, με την ενίσχυση των υπάρχοντων μηχανισμών. Καλούνται όλα τα Κράτη να συνεργάζονται πλήρως με τον Ειδικό Εισηγητή για τα θέματα βασανιστηρίων για την εκπλήρωση του έργου που του έχει ανατεθεί.

58. Ειδική προσοχή πρέπει να αποδοθεί ώστε να διασφαλισθεί ο παγκόσμιος σεβασμός και η αποτελεσματική εφαρμογή των Αρχών Ιατρικής Ηθικής σχετικά με τον Ρόλο του Προσωπικού Υγείας, ειδικότερα των Φυσικών, στην Προστασία των Φυλακισμένων και των Κρατουμένων από Βασανιστήρια και Άλλους Τρόπους Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας που υιοθετήθηκαν από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

59. Τονίζεται η σημασία περαιτέρω συγκεκριμένης δράσης εντός του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών ώστε να παρέχεται βοήθεια στα θύματα των βασανιστηρίων και να διασφαλίζονται τα αποτελεσματικότερα μέσα θεραπείας για την φυσική, ψυχολογική και κοινωνική επανένταξή τους. Η αναζήτηση των αναγκαίων πόρων για το σκοπό αυτό πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα, μεταξύ άλλων με συμπληρωματικές εισφορές στο Εθελοντικό Ταμείο των Ηνωμένων Εθνών για τα Θύματα Βασανισμών.

60. Τα Κράτη πρέπει να καταργήσουν την νομοθεσία που οδηγεί στο ατιμώρητο όσων είναι υπεύθυνοι για σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως βασανιστηρίων και να καταδιώκουν τις παραβιάσεις αυτές, παρέχοντας ασφαλή βάση για το κράτος δικαίου.

61. Η Διάσκεψη επιβεβαιώνει ότι οι προσπάθειες για την εξάλειψη των βασανιστηρίων πρέπει, κατ' αρχήν και στη συνέχεια, να επικεντρωθούν στην πρόληψη, και κατά συνέπεια, καλεί για την έγκαιρη υιοθέτηση προαιρετικού πρωτοκόλλου της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης και Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας, με σκοπό τη δημιουργία προληπτικού συστήματος τακτικών επισκέψεων στους χώρους κράτησης.

Αναγκαστικές Εξαφανίσεις

62. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου χαιρετίζει την υιοθέτηση από τη Γενική Συνέλευση της Διακήρυξης για την Προστασία από την Αναγκαστική Εξαφάνιση, καλεί όλα τα Κράτη να υιοθετήσουν αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα πρόληψης και τιμωρίας των πράξεων που οδηγούν σε αναγκαστικές εξαφανίσεις. Επιβεβαιώνει ότι αποτελεί καθήκον όλων των Κρατών, υπό οιοσδήποτε συνθήκες, να διεξάγουν έρευνες όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για αναγκαστική εξαφάνιση που έλαβε χώρα στην επικράτειά τους και, εφόσον επιβεβαιώνονται οι ισχυρισμοί, να ασκούν δίωξη σε βάρος των δραστών.

6. Τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες

63. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου επιβεβαιώνει ότι όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες είναι οικουμενικά και κατά συνέπεια ανεπιφύλακτα περιλαμβάνουν στο πεδίο εφαρμογής τους και τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Κάθε άτομο γεννιέται ίσο και έχει τα ίδια δικαιώματα στη ζωή και στην πρόνοια, στην εκπαίδευση και στην εργασία, στην ανεξάρτητη διαβίωση και στην ενεργό συμμετοχή σε όλες τις δραστηριότητες της κοινωνίας. Κάθε άμεση διάκριση ή άλλη αρνητική διακριτική μεταχείριση ατόμων με ειδικές ανάγκες αποτελεί κατά συνέπεια παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Διάσκεψη καλεί τις Κυβερνήσεις, όταν είναι αναγκαίο,

να υιοθετούν ή να προσαρμόζουν την νομοθεσία τους ώστε να διασφαλίζεται σε αυτά τα άτομα η πρόσβαση σε αυτά και σε άλλα δικαιώματα.

64. Η θέση των ατόμων με αναπηρίες είναι παντού. Στα άτομα αυτά πρέπει να εξασφαλίζεται ισότητα ευκαιριών με την εξάλειψη όλων των κοινωνικά καθορισμένων εμποδίων, φυσικών, οικονομικών, κοινωνικών ή ψυχολογικών, που αποκλείουν ή περιορίζουν την πλήρη συμμετοχή τους στην κοινωνία.

65. Υπενθυμίζοντας το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Δράσης που αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες, που υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση κατά την τριακοστή έβδομη σύνοδό της, η Διάσκεψη καλεί τη Γενική Συνέλευση και το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο να υιοθετήσουν, κατά τις συναντήσεις τους το 1993, σχέδιο κανόνων κριτηρίων για την ισότητα των ευκαιριών των ατόμων με αναπηρίες.

Γ. Συνεργασία, Ανάπτυξη και Ενδυνάμωση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

66. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά όπως δοθεί προτεραιότητα στην εθνική και διεθνή δράση για την προαγωγή της δημοκρατίας, της ανάπτυξης και των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

67. Ειδική έμφαση πρέπει να δοθεί στα μέτρα υποστήριξης για την ενίσχυση και την δημιουργία θεσμών σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, για την ενδυνάμωση της πλουραλιστικής κοινωνίας και για την προστασία των ευάλωτων ομάδων. Σε αυτό το πλαίσιο, έχει ιδιαίτερη σημασία η υποστήριξη που παρέχεται, αιτήσεϊ των Κυβερνήσεων, για την διενέργεια ελεύθερων και δίκαιων εκλογών, συμπεριλαμβανομένης της υποστήριξης απόψεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορούν στις εκλογές και για την ενημέρωση της κοινής γνώμης. Εξίσου σημαντική είναι η υποστήριξη που παρέχεται για την ενίσχυση του κράτους δικαίου, της προαγωγής της ελευθερίας έκφρασης και της διοίκησης της δικαιοσύνης, καθώς και της πραγματικής και αποτελεσματικής συμμετοχής του λαού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

68. Τονίζεται η ανάγκη λειτουργίας ενισχυμένων γνωμοδοτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων τεχνικής υποστήριξης από το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το Κέντρο πρέπει να παρέχει στα Κράτη, τη αιτήσεϊ τους, υποστήριξη για ειδικά θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της προετοιμασίας εκθέσεων που αναφέρονται στις συμβάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και στην εφαρμογή σφαιρικών και αναλυτικών σχεδίων δράσης για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ενίσχυση των θεσμών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της συνεργασίας, η νομική προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η επιμόρφωση των αξιωματούχων και άλλων προσώπων, η ευρέως φάσματος εκπαίδευση και η ενημέρωση της κοινής γνώμης για την προαγωγή του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να αποτελούν συστατικά στοιχεία αυτών των προγραμμάτων.

69. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συστήνει την δημιουργία αναλυτικού προγράμματος, στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών, ώστε να παρασχεθεί στα Κράτη βοήθεια στην εκπλήρωση του καθήκοντος ίδρυσης και ενίσχυσης των κατάλληλων εθνικών δομών που επηρεάζουν άμεσα τον γενικό σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την τήρηση του κράτους δικαίου. Αυτό το πρόγραμμα, πρέπει να υιοθετηθεί σε συνεργασία με το Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και να είναι σε θέση να παρέχει, αιτήσεϊ των ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων, τεχνική και οικονομική υποστήριξη στα εθνικά προγράμματα τροποποίησης των ποινικών και σωφρονιστικών συστημάτων, της εκπαίδευσης και της επιμόρφωσης των δικηγόρων, των δικαστών και των σωμάτων ασφαλείας σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και σε κάθε άλλη σφαίρα δραστηριοτήτων που αφορά την ομαλή λειτουργία του κράτους δικαίου. Επιπλέον πρέπει να παρέχει στα Κράτη υποστήριξη για την εφαρμογή των σχεδίων δράσης προαγωγής και προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

70. Η Διάσκεψη ζητά από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να υποβάλει προτάσεις

στην Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, με εναλλακτικές λύσεις για την δημιουργία, τη δομή, τις λειτουργικές διαδικασίες και την χρηματοδότηση του προτεινόμενου προγράμματος.

71. Συνιστάται όπως κάθε Κράτος εκτιμήσει την δυνατότητα σύνταξης εθνικού σχεδίου δράσης με το οποίο προσδιορίζονται οι πρωτοβουλίες με τις οποίες αυτό το Κράτος μπορεί να βελτιώσει την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

72. Επιβεβαιώνεται ότι το παγκόσμιο και απαράγραπτο δικαίωμα στην ανάπτυξη, όπως αποτυπώνεται στην Διακήρυξη για το Δικαίωμα στην Ανάπτυξη, πρέπει να εφαρμοσθεί και να πραγματοποιηθεί. Σε αυτό το πλαίσιο, χαιρετίζεται η σύσταση από την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θεματικής ομάδας εργασίας για το δικαίωμα στην ανάπτυξη και καλείται, με γνωμοδοτικές διαδικασίες και σε συνεργασία με άλλα όργανα και οργανισμούς του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, να διατυπώσει αρμοδίως, για έγκαιρη αξιολόγηση από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, αναλυτικά και αποτελεσματικά μέτρα για την εξάλειψη των εμποδίων στην εφαρμογή και πραγμάτωση της Διακήρυξης για το Δικαίωμα στην Ανάπτυξη καθώς και να συστήσει μεθόδους και μέσα για την πραγμάτωση του δικαιώματος αυτού από όλα τα Κράτη.

73. Συνιστάται όπως οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και άλλες οργανώσεις λαϊκής συμμετοχής που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ανάπτυξης και/ή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχουν την δυνατότητα να παίξουν σημαντικό ρόλο σε εθνικό και διεθνές επίπεδο στην συζήτηση, στις δραστηριότητες και στην εφαρμογή του δικαιώματος στην ανάπτυξη, συνεργαζόμενες με τις Κυβερνήσεις σε όλες τις σχετικές όψεις της συνεργασίας για την ανάπτυξη.

74. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί τις Κυβερνήσεις, τις αρμόδιες οργανώσεις και οργανισμούς να αυξήσουν σημαντικά τους πόρους που προβλέπονται για την δημιουργία συστήματος ομαλής λειτουργίας των νομικών συστημάτων προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και για τις εθνικές οργανώσεις που ασχολούνται σε αυτόν τον τομέα. Οι παράγοντες στο πεδίο της συνεργασίας για την ανάπτυξη πρέπει να έχουν υπόψη τους την αμοιβαία ενίσχυση της αλληλεξάρτησης μεταξύ της ανάπτυξης, της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η συνεργασία πρέπει να βασισθεί στο διάλογο και στη διαφάνεια. Η Διάσκεψη καλεί επίσης για την υιοθέτηση αναλυτικών προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων τραπεζών πληροφοριών, και προσωπικού ειδικευμένου στην ενίσχυση του κράτους δικαίου και των δημοκρατικών θεσμών.

75. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ενθαρρύνει την Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σε συνεργασία με την Επιτροπή Οικονομικών, Κοινωνικών και Μορφωτικών Δικαιωμάτων να συνεχίσουν την εξέταση προαιρετικών πρωτοκόλλων στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα.

76. Η Διάσκεψη συνιστά όπως διατίθενται συμπληρωματικοί πόροι για την ενίσχυση ή την δημιουργία περιφερειακών συμφωνιών για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με την βοήθεια των συμβουλευτικών υπηρεσιών και της τεχνικής υποστήριξης του Κέντρου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Τα Κράτη ενθαρρύνονται να ζητούν υποστήριξη για τους σκοπούς αυτούς για την διοργάνωση περιφερειακών και υπό-περιφερειακών σεμιναρίων, σεμιναρίων και για την λειτουργία συστήματος ανταλλαγών πληροφοριών με στόχο την ενίσχυση περιφερειακών συμφωνιών για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σύμφωνα με τα διεθνή κριτήρια ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως αποτυπώνονται στα διεθνή κείμενα που αναφέρονται στα δικαιώματα του ανθρώπου.

77. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου υποστηρίζει όλα τα μέτρα των Ηνωμένων Εθνών και των σχετικών ειδικευμένων οργανισμών του για την εξασφάλιση αποτελεσματικής προαγωγής και προστασίας των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, όπως ορίζονται στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Μορφωτικά Δικαιώματα και σε άλλα σχετικά διεθνή κείμενα. Καλεί όλα τα Κράτη να συμμορφωθούν πλήρως με τις υποχρεώσεις τους, όπως προκύπτουν από τα διεθνή κείμενα.

Δ. Εκπαίδευση σε Θέματα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

78. Εκτιμάται ότι η εκπαίδευση σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η επιμόρφωση και η ενημέρωση της κοινής γνώμης αποτελούν παράγοντες ουσιαστικούς για την προαγωγή και την επίτευξη σταθερών και αρμονικών σχέσεων μεταξύ των κοινοτήτων και για την επίτευξη αμοιβαίας συνεννόησης, ανοχής και ειρήνης.

79. Τα Κράτη πρέπει να προσπαθήσουν να εξαλείψουν τον αναλφαβητισμό και να προσανατολίσουν την εκπαίδευση προς την πλήρη ανάπτυξη της ανθρώπινης προσωπικότητας και την ενίσχυση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Καλούνται όλα τα Κράτη και οι οργανισμοί να περιλάβουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, το ανθρωπιστικό δίκαιο, την δημοκρατία και το κράτος δικαίου ως θέματα στα προγράμματα όλων των εκπαιδευτικών οργανισμών είτε θεσμικά είτε άτυπα.

80. Η εκπαίδευση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να περιλαμβάνει την ειρήνη, την δημοκρατία, την ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη, όπως αποτυπώνονται σε κείμενα ανθρωπίνων δικαιωμάτων διεθνούς και περιφερειακής ισχύος, ώστε να επιτευχθεί κοινή συμφωνία και ευαισθητοποίηση με στόχο την ενίσχυση της παγκόσμιας δέσμευσης με τα ανθρώπινα δικαιώματα.

81. Λαμβάνοντας υπόψη το Παγκόσμια Σχέδιο Δράσης για την Εκπαίδευση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Δημοκρατίας, που υιοθετήθηκε τον Μάρτιο του 1993 από το Παγκόσμια Συνέδριο για την Εκπαίδευση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Δημοκρατίας του Εκπαιδευτικού, Επιστημονικού και Μορφωτικού Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και από άλλα κείμενα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά στα Κράτη να αναπτύσσουν ειδικά προγράμματα και στρατηγικές για την εξασφάλιση της ευρύτερης εκπαίδευσης ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διάδοσης της πληροφόρησης στην κοινή γνώμη, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τις ανάγκες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών.

82. Οι Κυβερνήσεις, με την συνδρομή των διακυβερνητικών οργανισμών, των εθνικών οργανισμών και των μη κυβερνητικών οργανισμών πρέπει να προάγουν την ευαισθητοποίηση και την αμοιβαία ανοχή στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Υπογραμμίζεται η σημασία της ενίσχυσης της Παγκόσμιας Εκστρατείας για την Ενημέρωση της Κοινής Γνώμης στο Θέμα των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που πραγματοποιείται από τα Ηνωμένα Έθνη. Πρέπει να αναληφθούν πρωτοβουλίες για να υποστηριχθεί η εκπαίδευση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να ενημερωθεί αποτελεσματικά η κοινή γνώμη για το ζήτημα αυτό. Οι συμβουλευτικές υπηρεσίες και τα προγράμματα τεχνικής υποστήριξης του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών πρέπει να είναι ικανά να ανταποκρίνονται άμεσα στις αιτήσεις των Κρατών για εκπαιδευτικές και επιμορφωτικές δραστηριότητες στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και στην ειδική εκπαίδευση που αφορά τα κριτήρια, όπως περιλαμβάνονται στα διεθνή κείμενα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στο ανθρωπιστικό δίκαιο και στην εφαρμογή τους σε ειδικές ομάδες όπως ένοπλες δυνάμεις, αξιωματούχους εφαρμογής του νόμου, αστυνομία και υγειονομικά επαγγέλματα. Προκειμένου για την προαγωγή, ενίσχυση και επικέντρωση σε αυτές τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες, πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο ανακήρυξης από τα Ηνωμένα Έθνη “Δεκαετίας για την Εκπαίδευση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων”

Ε. Μέθοδοι Εφαρμογής και Παρακολούθησης

83. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καλεί τις Κυβερνήσεις να ενσωματώσουν τα κριτήρια, που περιλαμβάνονται στα διεθνή κείμενα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εθνική τους νομοθεσία και να ενισχύσουν τις εθνικές δομές, θεσμούς και όργανα της κοινωνίας, που παίζουν σημαντικό ρόλο στην προαγωγή και διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

84. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά την ενίσχυση των δραστηριοτήτων και των προγραμμάτων των Ηνωμένων Εθνών ώστε να αντιμετωπισθούν τα αιτήματα

υποστήριξης των Κρατών που θέλουν να δημιουργήσουν ή να ενισχύσουν τους εθνικούς τους θεσμούς για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

85. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ενθαρρύνει επίσης την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών οργανώσεων για την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ειδικότερα με ανταλλαγές πληροφοριών και εμπειρίας, καθώς και την συνεργασία με περιφερειακές οργανώσεις και με τα Ηνωμένα Έθνη.

86. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά επίμονα για τον σκοπό αυτό όπως οι αντιπρόσωποι των εθνικών οργανισμών που ασχολούνται με την προαγωγή και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συγκαλούν περιοδικές συναντήσεις υπό την αιγίδα του Κέντρου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου προκειμένου να εξετάζονται μέθοδοι και μέσα βελτίωσης των μηχανισμών τους και να ανταλλάσσουν εμπειρίες.

87. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά στα όργανα των συνθηκών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στις συναντήσεις των προέδρων των οργάνων των συνθηκών και στις συναντήσεις των Κρατών Μερών να συνεχίσουν να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για τον συντονισμό των πολλαπλών απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων και των οδηγιών για την προετοιμασία των κρατικών εκθέσεων που αναφέρονται στις αντίστοιχες συμβάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να μελετήσουν εάν η υποβολή μιας γενικής έκθεσης για τις συμβατικές υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί από κάθε Κράτος μπορεί να καταστήσει αυτές τις διαδικασίες περισσότερο αποτελεσματικές και να αυξήσει την επιρροή τους.

88. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά στα Κράτη Μέρη στα διεθνή κείμενα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην Γενική Συνέλευση και στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο να εξετάσουν την δυνατότητα μελέτης των υπάρχοντων οργάνων των συνθηκών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διαφόρων θεματικών μηχανισμών και διαδικασιών με σκοπό την προαγωγή μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας μέσω βελτιωμένου συντονισμού των διαφόρων οργάνων, μηχανισμών και διαδικασιών, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη αποφυγής μη απαραίτητων αλληλοεπικαλύψεων του έργου τους και των καθηκόντων τους.

89. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά να συνεχισθεί το έργο της βελτίωσης της λειτουργίας, συμπεριλαμβανομένων των καθηκόντων συντονισμού των οργάνων των συνθηκών, λαμβάνοντας υπόψη τις πολλές προτάσεις που έχουν υποβληθεί για το θέμα αυτό, ειδικότερα αυτές που έχουν υποβληθεί από τα ίδια τα όργανα των συνθηκών και από τις συναντήσεις των προέδρων τους. Πρέπει να ενθαρρυνθεί επίσης η αναλυτική εθνική προσέγγιση που έχει υιοθετηθεί από την Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

90. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά στα Κράτη Μέρη στις συνθήκες ανθρωπίνων δικαιωμάτων να εξετάσουν το ενδεχόμενο αποδοχής όλων των διαθέσιμων προαιρετικών διαδικασιών επικοινωνίας/ανακοινώσεων.

91. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αντιμετωπίζει με ενδιαφέρον τα θέματα της μη τιμωρίας των αυτουργών των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στηρίζει τις προσπάθειες της Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της Υπο-Επιτροπής για την Πρόληψη της Διάκρισης και την Προστασία των Μειονοτήτων που εξετάζει όλες τις όψεις αυτού του θέματος.

92. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά όπως η Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εξετάσει την δυνατότητα καλλίτερης εφαρμογής των υπάρχοντων κειμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε διεθνές και εθνικό επίπεδο και ενθαρρύνει την Επιτροπή Διεθνούς Δικαίου να συνεχίσει τις εργασίες της για το ζήτημα διεθνούς ποινικού δικαστηρίου.

93. Η Παγκόσμια Διάσκεψη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καλεί τα Κράτη που δεν το έχουν ήδη πράξει να προσχωρήσουν στις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 και στα Πρωτόκολλα τους, και να υιοθετήσουν όλα τα κατάλληλα εθνικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων νομοθετι-

κών, για την πλήρη εφαρμογή τους.

94. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά την σύντομη ολοκλήρωση και υιοθέτηση του σχεδίου διακήρυξης για το δικαίωμα και την ευθύνη των ατόμων, των ομάδων και των οργάνων της κοινωνίας στην προαγωγή και στην προστασία των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών.

95. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου υπογραμμίζει τη σημασία της διατήρησης και ενίσχυσης του συστήματος ειδικών διαδικασιών, εισηγητών, αντιπροσώπων, εμπειρογνομόνων και ομάδων εργασίας της Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και της Υπο-Επιτροπής για την Πρόληψη της Διάκρισης και Προστασία των Μειονοτήτων ώστε να τους παρασχεθεί η δυνατότητα να εκπληρώνουν το έργο τους σε όλες τις χώρες της υφηλίου, παρέχοντας τους το αναγκαίο ανθρώπινο δυναμικό και τους οικονομικούς πόρους. Οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί πρέπει να εναρμονίζονται και το έργο τους να εκλογικεύεται σε τακτές συναντήσεις. Ζητείται από όλα τα Κράτη να συμμετέχουν πλήρως σε αυτές τις διαδικασίες και μηχανισμούς.

96. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά όπως τα Ηνωμένα Έθνη αναλάβουν ενεργό ρόλο στην προαγωγή και στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διασφαλίζοντας τον πλήρη σεβασμό του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου σε όλες τις καταστάσεις των ένοπλων συρράξεων, σύμφωνα με τους στόχους και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

97. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, αναγνωρίζοντας τον σημαντικό ρόλο των συστατικών στοιχείων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις ειδικές συμφωνίες που αφορούν τις επιχειρήσεις των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση της ειρήνης, συνιστά όπως ο Γενικός Γραμματέας λάβει υπόψη του τις εκθέσεις, την εμπειρία και τις δυνατότητες του Κέντρου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των μηχανισμών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

98. Προκειμένου για την ενίσχυση της άσκησης των οικονομικών, κοινωνικών και μορφωτικών δικαιωμάτων πρέπει να εξετασθούν συμπληρωματικοί μέθοδοι προσέγγισης, όπως ένα σύστημα ενδείξεων μέτρησης της προόδου της πραγμάτωσης των δικαιωμάτων που αποτυπώνονται στο Διεθνές Σύμφωνο Οικονομικών, Κοινωνικών και Μορφωτικών Δικαιωμάτων. Πρέπει να καταβληθεί επικεντρωμένα προσπάθεια ώστε να διασφαλισθεί η αναγνώριση των οικονομικών, κοινωνικών και μορφωτικών δικαιωμάτων σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο.

ΣΤ. Παρακολούθηση της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

99. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου συνιστά όπως η Γενική Συνέλευση, η Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και άλλα όργανα και οργανισμοί του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών που ασχολούνται με ανθρώπινα δικαιώματα εξετάσουν μεθόδους και μέσα για την πλήρη εφαρμογή, χωρίς καθυστέρηση, των συστάσεων που περιλαμβάνονται στην παρούσα Διακήρυξη, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας ανακήρυξης δεκαετίας των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Η Διάσκεψη συνιστά επιπλέον όπως η Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επανεξετάζει ετησίως την πρόοδο που έχει επιτευχθεί προς την κατεύθυνση αυτή.

100. Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου ζητά από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να καλέσει επί τη ευκαιρία της πεντηκοστής επετείου της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όλα τα Κράτη, τα όργανα και τους οργανισμούς του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών που ασχολούνται με ανθρώπινα δικαιώματα να υποβάλουν σε αυτόν έκθεση για την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην εφαρμογή της παρούσας Διακήρυξης και στην Γενική Συνέλευση κατά την πεντηκοστή τρίτη σύνοδό της, μέσω της Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου. Επίσης, περιφερειακοί και, ανάλογα, εθνικοί οργανισμοί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να παρουσιάσουν τις απόψεις τους σχετικά με την πρόοδο που επιτεύχθηκε για την εφαρμογή της παρούσας Διακήρυ-

ξης στον Γενικό Γραμματέα. Ειδική προσοχή πρέπει να αποδοθεί στην διαπίστωση της προόδου για παγκόσμια επικύρωση των διεθνών συνθηκών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πρωτοκόλλων που υιοθετήθηκαν στο πλαίσιο του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών.